

ZAČNĚTE OČEKÁVAT VÍC!

*Očekávejte, že
se vám každý
den stane něco
dobrého!*

JOYCE MEYER

ZAČNĚTE OČEKÁVAT VÍC!

*Očekávejte, že se vám každý den
stane něco dobrého!*

....

JOYCE MEYER

Syloam

Originální název: Get your hopes up!
- expect something good to happen to you every day

Autor: Joyce Meyer

Copyright © 2015 by Joyce Meyer

Joyce Meyer Ministries – U.S. Headquarters

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

Copyright© 2016 Syloam pro český jazyk

Všechna práva vyhrazena

Vydavatel: Syloam - Kresťanská medzinárodná misia

syloam@syloam-international.org

www.syloam-international.org

www.media.syloam-international.org

Černyševského 11, 851 01 Bratislava, Slovačka

Překlad: Mgr. Markéta Bystrická

Jazyková úprava: Mgr. Hana Švédová

Redaktoři vydavatelství: Miroslav Čobrda a Miroslav Fic

Grafika: Darko Brvenik

Náklad: 5000

ISBN: 978-80-89414-64-2

Použité citáty jsou převzaty z: Český studijní překlad, 2009, Nadační fond překladu Bible. Dodatky u veršů v závorkách jsou přeloženy doslova dle anglického rozšířeného překladu Bible (Amplified Bible, zkratka AMP).

Dotisk této knihy (částečně nebo úplně) bez písemného svolení vydavatele zakázán.

Obsah

Úvod		5
ČÁST 1. OČEKÁVEJTE, ŽE PŮJDETE VÝŠ		11
1. KAPITOLA	ZVEDNĚTE ÚROVEŇ SVÉHO OČEKÁVÁNÍ	13
2. KAPITOLA	NÁSLEDUJTE VEDOUCÍHO	25
3. KAPITOLA	ROZPOZNEJTE A ELIMINUJTE KAŽDÉ „JÁ NEMŮŽU“	37
4. KAPITOLA	ENERGIE NADĚJE	47
5. KAPITOLA	POZNAT SVÉ NOVÉ JÁ	59
ČÁST 2. NADĚJE, KDYŽ JSTE ZRANĚNÍ		71
6. KAPITOLA	POHLEŽTE VZHŮRU	73
7. KAPITOLA	POČÍTEJTE SVÁ POŽEHNÁNÍ A NE SVÉ POTÍŽE	83
8. KAPITOLA	SLOVA NADĚJE	93
9. KAPITOLA	JDĚTE POŘÁD DÁL	105
ČÁST 3. NADĚJE A ŠTĚSTÍ		117
10. KAPITOLA	NA VŠEM HLEDEJTE TO DOBRÉ	119
11. KAPITOLA	VĚŽŇOVÉ NADĚJE	131
12. KAPITOLA	BUĎTE PRO NĚKOGO ODPOVĚDÍ NA MODLITBU	141
13. KAPITOLA	NADĚJE JE NAŠÍ KOTVOU	153

ČÁST 4.		
NADĚJE JE ZDE		163
14. KAPITOLA	NEČEKEJTE NA ZÍTŘEK	165
15. KAPITOLA	ZÍSKEJTE BOŽÍ PERSPEKTIVU	173
16. KAPITOLA	ROZHODNUTÍ JE NA VÁS	185
17. KAPITOLA	AŽ SE NADĚJE ROZHOJŇUJE	197
	SLOVO ZÁVĚREM	209
	POZNÁMKY	211
	DALŠÍ VERŠE Z BIBLE O NADĚJI	213
	MODLITBA SPASENÍ	219
	○ AUTOROVI	221

*Nuže, v co budu doufat, Panovníku?
Mé očekávání se upíná k tobě.
Žalm 39,8*

Úvod

Bez víry však není možné se mu zalíbit, protože ten, kdo přichází k Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a že odplácí těm, kdo ho usilovně hledají (viz Židům 11,6). Víra jest podstata věcí, v něž doufáme (viz Židům 11,1). V Božím Slově je nám přislíbeno, že víra velká jako hořčičné zrnko dokáže hory přenášet (viz Matouš 17,20). Abraham na základě naděje uvěřil, že přijme Boží zaslíbení (viz Římanům 4,18). Někteří lidé se snaží mít víru, ale nemají naději. Nemají pozitivní očekávání, že se jim stane něco dobrého kvůli obrovské Boží dobrotě. Já jsem přesvědčena, že naděje víru předchází a je s ní spojena. Nelze mít jedno bez druhého. Jak by mohl negativní člověk bez naděje kráčet a žít vírou? Možná že věří v Boha, ale muž či žena víry toho dělá mnohem více než jen to, že důvěřuje, že je Bůh živý. Věřící také tomu, že je dobrý a že se odměňuje těm, kteří Jej hledají. Očekávají Boží dobrotu ne proto, že si ji zaslouží, ale protože ji Bůh přislíbil.

Posledních 38 let jsem strávila tím, že cestuji po světě a kážu Boží Slovo. Během té doby jsem se setkala s mnoha neuvěřitelnými lidmi. Lidmi jako jste i vy. Byli to podnikatelé, ženy v domácnosti, pracující matky, umělci, služebníci, lidé ze zábavního průmyslu, politici, dobrovolníci, svobodné matky, svobodní otcové. Měla jsem tu výsadu setkat se s lidmi z téměř každé oblasti života.

Některým se vede velmi dobře, zdánlivě jsou na vrcholu. Jiní se mi svěřili, že jen tak tak přežívají, žijí ze dne na den a snaží se nějak vyjít. Mnoho dalších se potýká s okolnostmi, které jsou tak těžké, že, docela upřímně, cítí se poraženi a přemoženi životem.

Nehledě však na člověka a nehledě na situaci jsem zjistila, že existuje jedna věc, kterou všichni zoufale potřebují. Jedna věc, kterou my všichni zoufale potřebujeme. Je to naděje.

Naděje je šťastné a smělé očekávání dobrého. Je to mocná a univerzální inspirace, příliv, jenž vyzvedne každou loďku. Ať už kulháme po přístavu, jsme přivázáni k molu či vyplouváme směle na moře, naděje nadnese našeho ducha a dodá nám odvalu věřit tomu, že to všechno nakonec nějak dobře dopadne. Je to někdy ten nevysvětlitelný, ale přesto vždy nepopíratelný pocit, že dnes to není dobré vzdávat. Naděje je víra, že se každým okamžikem stane něco dobrého!

Právě z toho důvodu jsem přesvědčena, že je kniha o naději velmi potřebná a že vám pomůže spatřit úžasné možnosti, jež naděje přináší. Ve skutečnosti nám Bible o naději říká, že je to jedna ze tří věcí, které zůstávají, přestože všechno ostatní pomine (viz 1. Korintským 13,13). Nehledě na to, kdo jste nebo v jakém stavu se váš život dnes nachází, bez naděje v životě nemůžete správně fungovat. Jestliže jsou okolnosti kolem vás zlé, pak dozajista potřebujete naději. Jsou-li dobré, potřebujete naději, že dobré zůstanou. Když člověk žije v zahradě naděje, vždy tam něco kvete!

Přestože je však naděje takto úžasná, je velice snadné ji zaměnit. Pokud se vaše naděje přimkne k člověku, je to nespolehlivý zdroj síly. Pokud je vaše naděje vložena do místa, kde pracujete, ve vaši schopnost vydělávat peníze nebo ve váš důchodový fond, může vás zklamat. Pokud je vaše naděje jen ve vaše vlastní schopnosti, zmizí ve chvíli, kdy se otřeše vaše sebedůvěra.

Je to v podstatě velice jednoduché. Naděje je pevná pouze do té míry, do jaké je pevný její zdroj. Právě proto musí být

zdrojem naděje Bůh a zaslíbení, která jsou v Jeho Slovu. Pokud nebude tím zdrojem Bůh, bude naděje jen tajným přáním, pouhou myšlenkou. A jen tak mimochodem, naděje, ke které vás vyzývám, je naprosto odlišná od toho, co by tímto slovem popsal svět. Naděje věřícího je v neotřesitelného, všemocného, vševědoucího a všudypřítomného, jediného pravého Boha a Jeho Syna, Ježíše Krista.

Dalo by se to říct takto: Bez naděje v Boha toho moc udělat nemůžete, ale s nadějí v Něj toho není moc, co byste udělat *nedokázali*.

Pilné studium Božího Slova a rozjímání nad ním nám ukazuje, co se děje, když se Boží děti odváží žít s nadějí. V celém Starém i Novém Zákoně vidíme obyčejné lidi, lidi, již mají chyby a selhávají stejně jako my, a tito lidé překonali nemožné, protože se rozhodli doufat v to, že má Bůh nachystáno něco neuvěřitelného. Vložili svou víru v Něj.

- Přestože byli Židé v Egyptě jako otroci po mnohé generace, jejich naděje, že budou svobodní, přiměla Mojžíše, aby začal snít o vysvobození svého lidu od útlaku krutých nepřátel.
- Zatímco se izraelská armáda chvěla ve strachu z Goliáše, přiměla naděje ve vítězství Davida zeptat se: „Co se stane člověku, jenž zabije tohoto Pelištejského a sejme tak hanbu z Izraele?“ (viz 1. Samuelova 17,26)
- Tvářív tvář Hamanově proradnému plánu zničit izraelský lid našla Ester odvahu porušit konvence a požádat o audienci u krále díky naději, že to může zvrátit.
- Obyčejní lidé opustili svou práci, své přátele a dokonce i rodinu v naději, že Ježíš je ten zaslíbený Mesiáš. Vzdali se všeho, co měli, a následovali Jej až ke kříži.

Vidíte tu neskonale širokou a bariéry bořící povahu naděje? V každém z těchto příkladů v Bibli byla naděje víc než jen motivační myšlenkou nebo prchavým snem. Naděje byla bouří, jež hlásá, že s Bohem není nic nemožné. Nebylo ji možné utiшит.

- Mojžíšovi naděje rozlomila okovy.
- Davida přiměla k tomu, že vyslovil otázku, kterou se nikdo jiný neodvážil vyslovit.
- U Ester naděje věřila navzdory všemu zlému, že si ji Bůh může použít k záchraně svého lidu.
- Učedníkům dala naděje odvahu vykročit vstříc novému životu a změnit celý svět.

Věřím, že naděje dokáže totéž i ve vašem životě. Proto jsem nadšená, že právě čtete tuto knihu. A právě proto s nadšením používám příběhy, biblické principy a praktické lekce ze života, které naleznete na těchto stránkách, abych vás povzbudila jít dál a *začít očekávat víc!* Udělejte to záměrně. Uchopte naději a odmítněte žít bez ní!

Víte, ať už si to uvědomujete nebo ne, svět vám celý život říká, že *nemáte doufat vůbec v nic*. Zranění z minulosti, zklamání současnosti a nejistota budoucnosti nás učí mít umírněné očekávání. *Budte racionální, zůstaňte klidní, neočekávejte příliš mnoho, abyste nebyli zklamaní.*

Těhotenský test je pozitivní. *Neočekávej příliš mnoho. Víš, jak to dopadlo minule.* Člověk, který vám ublížil, se vám omluví a chce všechno urovnat. *Nerozdmýchávej v sobě naději, může ti opět ublížit. V práci se vám naskytne úžasná příležitost. Nedoufej v mnoho. Pravděpodobně to stejně nevyjde.*

Ale život bez naděje není žádný život. Možná namítnete, že jste jen opatrní. *Opatrnosti nikdy není nazbyt, Joyce.* Ve skutečnosti se však bojíte. Bojíte se zranění, bojíte se zklamání, bojíte se riskovat. Možná existuje dobrý důvod pro vaše obavy. Možná vám v životě několikrát ublížili a prožili jste mnohá zklamání a zranění. Zkušenost vás varuje, že se to nikdy nezmění, ale Boží Slovo nám říká něco lepšího. Říká, že u Boha je všechno možné!

Ve vašem životě je nejvyšší čas na změnu! Důvěřujte Bohu a začněte doufat v něco lepšího. V ten nejlepší vztah, v nejlepší příležitost, nejlepší manželství, nejlepší zprávy, nejlepší výsledek, nejlepší život. Očekávejte, že se vám dnes stane něco dobrého!

Bůh touží po tom, abyste měli co možná nejlepší život. Pokud kdy budete pochybovat o tom, zda je to pravda, tak si vzpomeňte, že dal své nejlepší, když poslal Ježíše. Ježíš zemřel, abyste si, pokud přijmete Jeho dar spasení, mohli užívat věčnost v nebi. Zemřel však také proto, abyste si mohli užívat dobrý život již tady na zemi.

V Janovi 10,10 Ježíš řekl: „Já jsem přišel, aby měly život a měly ho hojnost.“

Věřím, že když budete číst tuto knihu, uvidíte, že Bůh opravdu chce, abyste měli život a užívali si jej. Chce pro vás to nejlepší duchovně, mentálně, emocionálně, ve vztazích i fyzicky. A to každý rok, každý den, každičký okamžik. A když člověk ví, že pro něj chce Bůh jen to nejlepší, nemůže jinak než být naplněn nadějí. Bůh chce naplnit všechny vaše potřeby a uschopnit vás k tomu, abyste pomáhali druhým lidem.

Takže jestliže jste dnes zranění a pochybujete o tom, zda se to vůbec kdy zlepší, pak ... začněte očekávat víc!

Jestliže životem jen tak tak procházíte, prožíváte rutinu a říkáte si, zda toho není někde víc, pak ... v sobě rozdmýchejte naději!

Jestliže stojíte na začátku nového dobrodružství a riskujete víc, než jste kdy v životě riskovali, pak ... **začněte očekávat víc!**

Když se odvážíte očekávat víc, vše se ve vašem životě začne měnit. Povstane víra, navrátí se radost a bude kralovat pokoj. Pokud vám však stačí přežívání, nějak to zvládnout a říkat si, že to snad možná příště bude lepší, pak byste tuto knihu měli raději odložit.

Jste-li však připraveni na změnu, jste-li připraveni na něco lepšího, pak čtěte dál. Naděje umí nádherně proměnit život těch, již se jí pevně chopí. Je to jiskra, jež zažehne myšlenky a nápady (viz Příklad 24,14; dosl. překlad z angl. jazyka), kotva, které se můžeme držet v období bouří (viz Židům 6,19), důvěra, jež nám dá odvahu vystavět si lepší život (viz Příklad 23,18), a útěcha z poznání, že nikdy nejsme sami (viz Římanům 5,5).

Pokud vám to zní dobře, pak seberte odvahu a udělejte něco, co jste možná už dlouhou dobu neudělali. Začňte očekávat víc! Budete pak rádi, že jste to udělali, protože k vám chce Bůh být milostivý.

ČÁST 1.

Očekávejte, že půjdete výš

....

*... ale ti, kdo očekávají na Hospodina, nabývají nové síly,
vznášejí se na křídlech jako orli ...*

Izajáš 40,31

Častokrát se lidé domnívají, že kdyby očekávali víc než to, co již mají, byla by to chamtivost a bylo by to špatné. Zatímco je dozajista pravda, že bychom měli být vždy spokojení a vděční za to, co již máme, neznamená to však, že toužit mít více toho dobrého je špatné, dokud po tom budu toužit ze správných důvodů. Jak je možné být spokojený a zároveň chtít víc? Právě teď jsem velice spokojená se vším, co v životě mám, protože věřím, že je v mém životě Boží načasování dokonalé. Dokázala bych být šťastná a nemít nic víc, protože má radost i uspokojení spočívá v Kristu. A přesto chci zároveň víc všeho, protože chci v životě dojít tak daleko, jak jen mi to Bůh umožní, a toužím pro Něj a ostatní lidi kolem udělat co nejvíce, vše, co je pro člověka možné. Nechci o nic víc a o nic míň než ten nejlepší život, který mi Bůh chce dát!

Chci ve svém životě Boha víc znát, toužím po užším, důvěrnějším kráčení s Ním (viz Filipským 3,10). Chci více moudrosti, více stability a více dobrých přátel. Toužím po tomtéž pro své děti a toužím po tom, aby více lidí přijalo Krista jako svého Spasitele. Chci vidět více zázraků, uzdravení, průlomů a moci.

Jsem zcela přesvědčena, že se lze dostat do bodu, kdy nejsme vyrušováni či zneklidněni tím, co máme, a přitom ve stejnou dobu toužíme z těch správných důvodů a ve správném čase po něčem větším (viz Filipským 4,11; 19).

Ve skutečnosti se domnívám, že lidé, kteří se spokojí s čímkoli méně, než se vším, co pro ně Bůh může udělat, zabraňují Boží velikosti. Bůh se touží projevit mocně v životě každého člověka. On je schopen učinit nezměrně více nade všechno, co žádáme nebo na co dokážeme pomyslet, mnohem více než naše nejtajnější modlitby, přání, myšlenky, tužby či sny (viz Efezským 3,20).

1. KAPITOLA

Zvedněte úroveň svého očekávání

Očekávej na Hospodina! Bud' pevný a posilni své srdce!

Očekávej na Hospodina!

Žalm 27,14

„Velké očekávání je klíčem ke všemu.“

– Sam Walton

Ráda bych vám vyprávěla příběh o ženě jménem Betty. Betty je věřící. Pravidelně si čte Bibli. Každý měsíc jako dobrovolník pomáhá bezdomovcům a roznáší jim přikrývky. Zní to nádherně, nebo ne?

No, je ještě něco, co byste o Betty měli vědět. Její známí jí přezdívali „Betty, špatné zprávy“, když jim není nablízku. Ta přezdívka jim připadá hrozná, ale ve vší počestnosti si ji Betty právem zaslouží. Betty dokáže očekávat, předvídat a najít to nejhorší na úplně každé situaci. Uvedu vám příklad.

Loni v létě jela Betty se svým manželem (nezdar Phil) a dvěma dětmi (Will – nic moc nedokáže a Megan – těžce průměrná) na rodinnou dovolenou. Musím vám říct, že Phil je milující manžel a Will a Megan jsou skvělé děti, ale Betty o nich nemá vysoké smýšlení. Ani toho pro ně moc neočekává. Ve skutečnosti očekává to nejhorší, proto takové přezdívky.

Svou týdenní dovolenou v populárním prázdninovém středisku plánovali již měsíce, ale jak se přibližovala, Betty si byla stále jistější, že to bude katastrofa. Během 500kilometrové cesty do prázdninového letoviska si neustále stěžovala: „To byl špatný nápad. Určitě budou v zábavním parku dlouhé fronty. Vsadím se, že ten hotel nebude tak dobrý, jak propagovali. Určitě bude celý týden pršet.“ Phil i děti se ji snažili ujišťovat, že to bude fajn, dokázali vytěžit to nejlepší z jakékoli situace, ale Bettiny stížnosti a nářky neustávaly. Chudáci Phil, Will a Megan ... 500kilometrová cesta se táhla jako neuvěřitelně otravné, nepříjemné tisíce kilometrů.

S klidem můžeme říct, že tato dovolená splnila Bettino očekávání. Fronty v parku byly trochu delší, než bylo obvyklé. Philovi, Willovi a Megan to vůbec nevadilo. Poskytlo jim to více času společně se zasmát a napláňovat si, kam půjdou dál. Betty však byla neuvěřitelně rozmrzelá. „Věděla jsem, že to tak bude“, brblala.

Ani restaurace, kam si první večer zašli na večeři, nebyla dokonalá. Číšnice jim řekla, že nealko nápoje, které si objednali, došly. Phil si vybral jiné pití, Betty se rozhodla pro depresivní přístup: „Neuvěřitelné!“ povzdechla si.

Všechno to špatné však překonal jejich hotelový pokoj. Když se do něj rodina ten večer nastěhovala, zjistila, že televize pořádně nefunguje. „Věděla jsem to! Věděla jsem to! Věděla jsem to! Věděla jsem, že tento hotel nebude vůbec dobrý!“ Phil zavolal na recepci. Opraváři okamžitě přinesli novou televizi, ale už bylo pozdě.

Betty „špatné zprávy“ prožívala svou katastrofickou dovolenou ... přesně tak, jak to očekávala.

Záležitost srdce

Příběh Betty je příběhem vymyšlené osoby, která častokrát vypadá přesně jako vy nebo já. Všichni se potýkáme s tím, že jednáme s pesimistickým přístupem a nízkým očekáváním. Popisujeme počasí slovy jako „částečně zataženo“ namísto „částečně slunečno“ a sklenice je pro nás „do poloviny prázdná“ namísto „do poloviny plná“.

Špatné očekávání způsobilo, že si Betty nemohla svou dovolenou užívat. Mnohým lidem však nízké očekávání zabránilo užívat si života. Každým dnem prochází s negativním postojem, kdy jen vyhledávají chyby na všem a mají kritický přístup. Zřídka kdy doufají v něco lepšího, protože mají spoustu práce s očekáváním toho nejhoršího. Když se něco nedaří, pomyslí si: „Měl jsem takový pocit, že dnešek bude špatný“. Když se všechno daří, říkají si: „To asi dlouho nepotrvá“. Ať prožívají dobré dny nebo špatné, ať jsou na vrcholu nebo na dně, život si neužívají, protože nikdy neočekávali, že by si jej užívat mohli. Možná že to s námi není až tak špatné jako s Betty, ale abych byla upřímná, jakákoli beznaděj má pro náš život devastující důsledky. Proč nezačít věřit v to nejlepší a neotevřít dveře, abychom mohli uvidět, co Bůh udělá?

Nízké očekávání je něco víc než jen pár mrzutých stížností napondělí, které se vleče déle než obvykle, nebo pocit, že jsem z postele vstal levou nohou. Nízké očekávání je příznakem hlubšího problému, duchovního problému. Člověk možná v minulosti prošel řadou zklamání, která v něm zformovala zvyk očekávat více méně totéž. Někteří lidé mají tak nízké sebevědomí, že se domnívají, že si nic pěkného nezaslouží, a proto to ani neočekávají. A pak jsou tu ti, kteří ani nevědí, že je Bůh dobrý a chce pro ně dělat dobré věci. Rizika, jež z těchto příznaků vyplývají, jsou důležitá. Kdybychom to, co

se odehrává v naší duši, popisovali stejnými slovy jako to, co se děje v našem těle, řekli bychom asi toto:

Lékař: Takže tvrdíte, že jste duchovně i emocionálně na dně. Popište mi tedy svoje příznaky.

Pacient: No, pane doktore, mám špatný pocit ohledně budoucnosti. Ve svém životě jsem zažil spoustu zklamání a zřídka kdy očekávám, že to pro mne či mou rodinu dopadne dobře.

Lékař: Vaše příznaky mluví za všechno. Víc nepotřebuji slyšet. Trpíte závažným případem beznaděje.

Bettiny příznaky byly negativita, obavy a stížnosti. Tyto příznaky způsobil stav jejího srdce, beznaděj. Místo aby doufala v úžasnou rodinnou dovolenou, očekávala to nejhorší. „Fronty budou hrozně dlouhé. Nenajdeme tam dobrou restauraci. Hotel bude strašný.“ V žádné z těchto myšlenek není ani špetka naděje. Nicméně příznaky Phila, Willa a Megan byly jiné. Byli pozitivní, radostní, natěšení a připravení vytěžit z každé situace maximum. Byli plní naděje a měli vysoké očekávání.

Je důležité uvědomit si, že okolnosti byly stejné pro všechny. Způsob, jakým na tyto okolnosti reagovali, byl však jiný. Všichni čekali v dlouhých frontách. Všichni jedli v té stejné restauraci. Všichni seděli před toutéž rozbitou televizí. Když se to stalo, potvrdilo to nízké očekávání Betty a přimělo ji to vzdát to. Zbytek rodiny s vysokým očekáváním se musel s problémy také poprat, ale rozhodli se uchovat si naději a radost, což jim umožnilo najít způsob, jak jednat s problémy a jít dál a užívat si každý další den své dovolené.

S tímto na mysli bych se vás ráda zeptala jednu otázku: „Jaké jsou vaše příznaky? Kdybyste měli upřímně prohledat své srdce, co tam naleznete?“

Jste jako Phil, Will a Megan? Nadšení z budoucnosti, očekávající, že dnešek bude lepší než včerejšek a zítřek bude ještě lepší než dnešek? Budíte se každé ráno s nadšeným očekáváním, že dnes pro vás Bůh učiní něco úžasného?

Budíte se každé ráno s nadšeným očekáváním, že dnes pro vás Bůh učiní něco úžasného?

Nebo jste spíše jako Betty „špatné zprávy“? Vyhlížíte to nejhorší? Děláte si obavy ještě dříve, než se něco špatného stane?

Používáte obraty jako například „a máme to tu zase“, „tohle nikdy nevyjde“ nebo „měl jsem vědět, že to takhle dopadne, měl jsem z toho špatný pocit“?

Spojení víry

Prozkoumání srdce je velmi důležité, když nyní společně vykročíme na tuto cestu za nadějí, protože naděje v Boha a pozitivní očekávání jdou ruku v ruce s vírou. Právě teď můžeme zjednodušeně říct, že úroveň vašeho očekávání je zároveň úrovní vaší víry. Ukažte mi člověka s nízkým očekáváním a já vám ukážu člověka s malou vírou. Ukažte mi však člověka s velkým očekáváním a já vám ukážu člověka, jenž jedná ve smělé víře. Jen mějte na paměti, že zde mluvíme o očekávání od Boha. Jde o víc než jen o pouhý pozitivní postoj. Jde o důvěru, že se Bůh postará o vás i všechno, co se vás týká.

Ukažte mi však člověka s velkým očekáváním a já vám ukážu člověka, jenž jedná ve smělé víře

Boží Slovo nám říká, že naše víra, naše pozitivní očekávání plné naděje, se líbí Bohu (viz Židům 11,6). Několikrát vidíme v evangeliu, jak víra neboli očekávání těch, se kterými se Ježíš setkal, Jej přimělo jednat (viz Matouš 9,29; Marek 5,34;

Lukáš 7,50; Lukáš 17,19). Jeden zázrak lze najít v Markovi v 10. kapitole. Mám ten příběh moc ráda. Myslím, že je pro nás dnes velice důležitý, protože ukazuje, jak je očekávání důležité.

Marek 10,46-47:

Přišli do Jericha. A když se svými učedníky a dosti velkým zástupem vycházel z Jericha, seděl u cesty syn Timaiův, Bartimaios, slepý žebrák. A když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal křičet: „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“

Když se nad tím zamyslíme, měl Bartimaios dobrý důvod očekávat to nejhorší. Byl to slepý žebrák, jenž seděl každý den u cesty a snažil se přežít z několika drobných. Žil velice těžkým životem. Pokud měl někdo právo mít velice nízké očekávání, byl to zajisté tento Bartimaios. Pravděpodobně si myslel: „Je to zbytečné. Nebude to fungovat. Nic se nedá změnit. Ježíš si mě asi ani nevšimne. Proč očekávat víc?“ Nikdo by mu tento postoj nevyčítal.

Ale Bartimaios se odvážil doufat v životě v něco lepšího. Začal přemýšlet o tom, jaké by to mohlo být, namísto o tom, co se asi nikdy nestane. Na jeho očekávání nebylo nic „přízemního“. Ze vší své síly začal volat: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Slyšíte tu naléhavost v jeho hlase? Je to jako by se Bartimaios rozhodl, že tuto šanci v žádném případě nehodlá minout. Přestože jej mnozí ze zástupů okřikovali a napomínali, aby byl zticha (viz Marek 10,48). Bartimaios se nenechal utiшит. Volal stále hlasitěji, dokud se Ježíš nezastavil a nenechal si ho přivést.

Zde je nejúžasnější část tohoto příběhu. Když Bartimaia přivedli k Ježíši, Pán se ho zeptal tu téměř nemyslitelnou otázku. V 51. verši se ptá Ježíš tohoto slepého žebráka: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“

To zní jako zvláštní otázka, nebo ne? Učedníci si možná říkali: „Co chceš, abych pro tebe udělal? Pane, copak to není zjevné? Ten člověk je slepý. Jak se ho takto můžeš ptát?“ Ježíš se však ptal na něco hlubšího. Ptal se Bartimaia: „Co očekáváš? Očekáváš jen jídlo? Chceš, aby tě někdo někam odvedl? Očekáváš jen výpomoc?“ Všechno to bylo dozajista něco, co Bartimaios potřeboval, a kdyby žil s malou vírou, bylo by to to, s čím by se spokojil.

Bartimaiovo očekávání však bylo větší. Když se Ježíš zeptal: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ Bartimaios neváhal. Nemusel o tom přemýšlet. Nepřemýšlel, zda nežádá příliš mnoho. Směle řekl: „Pane, ať vidím.“ Zbytek příběhu asi znáte. Ježíš byl pohnut vírou Bartimaia. Ve verši 52 se píše: „A Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě uzdravila.“ A hned prohlédl a šel tou cestou za ním.“

Protože byl Bartimaios dost smělý a věřil v Boží nejlepší, přesně to také od Pána dostal. Totéž platí i ve vašem životě. A právě proto je úroveň vašeho očekávání tak důležitá. Ovlivní život, který budete žít. Pokud neočekáváte, že ve vašem životě udělá Bůh něco skvělého, pak to neudělá. Pokud si však dodáte odvahy a zvednete úroveň svého očekávání a začnete věřit tomu, že chce Bůh ve vašem životě udělat něco dobrého, pak začnete snít, věřit, žádat a jednat v souladu se smělou důvěrou a vědomím, že Bůh je s vámi a že má pro váš život skvělý plán.

**Bůh je s vámi
a má pro váš život
skvělý plán.**

Jen pro případ, že stále pochybujete, zda je opravdu vhodné a přijatelné očekávat od Boha dobré věci, přečtěte si, prosím, následující verše z Izajáše a přemýšlejte o nich.

Proto Hospodin vyčkává /touží, nedočkavě vyhlíží/, aby se nad vámi slitoval, proto se pozdvihne, aby se nad vámi smiloval, protože Hospodin je Bůh práva -- blahoslavení / šťastní, záviděňhodní, přešťastní/ jsou všichni, kdo na něho toužebně očekávají /na Jeho vítězství, Jeho přízeň, Jeho lásku, Jeho pokoj, Jeho radost a Jeho nesrovnatelné, nezničitelné obecenství/.

Izajáš 30,18

Bůh vyhledává ty, kterým by mohl prokazovat dobro. Pokud vy hledáte Boha a očekáváte, že vůči vám bude dobrý, pak se kvalifikujete. Očekávejte, že se vám dá Bůh poznat, protože On je důležitější než cokoli jiného, a pamatujte, že spolu s Ním přichází všechny ostatní věci, které kdy budeme potřebovat.

Tři kroky jak pozvednout úroveň očekávání

Možná čtete tuto kapitolu a říkáte si: „Joyce, to zní sice skvěle, ale jak mám očekávat víc? Běhám od jedné schůzky ke druhé a sotva zvládám platit účty, nakrmit děti a domácnost udržet v chodu. A to jsem se celý život pořádně nadřel, abych se dostal alespoň sem. Jak mám pro všechno na světě zvednout úroveň svého očekávání?“

Když budete pokoušeni pochybovat, vzdát to nebo to zabalit, rozhodněte se místo toho raději věřit.

Je toho tolik, co bych mohla o víře říct. Tisíce a tisíce knih vznikly na toto téma. Chci vám však poradit tři jednoduché kroky, které vás dnes mohou nastartovat. Ty tři kroky vám pomohou pozvednout úroveň očekávání:

1. Věřte.

Boží děti jsou nazvány „věřícími“ z určitého důvodu. Když budete pokoušeni pochybovat, vzdát to nebo to zabalit, rozhodněte se místo toho raději věřit.

Boží děti jsou nazvány „věřícími“ z určitého důvodu. Když budete pokoušeni pochybovat, vzdát to nebo to zabalit, rozhodněte se místo toho raději věřit.

Důvěra je základem pro vaši víru. Důvěřujte Božímu Slovu. Důvěřujte, že jsou Boží zaslíbení pravdivá. Věřte tomu, že vás Bůh miluje, a věřte tomu, že pro vás má něco překrásného. Ježíš řekl, že pokud budeme věřit, spatříme Boží slávu (viz Jan 11,40). Sláva je projevem veškeré Boží velkoleposti.

2. Žádejte.

List Jakubův 4,2 říká: „a nic nemáte, protože nežádáte“. Jakmile se rozhodnete věřit, že Bůh dokáže vyplnit každou potřebu ve vašem životě, pak Jej směle požádejte, aby ji naplnil. Podělte se s Ním o své sny. Stejně jako se Ježíš zeptal Bartimaia: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ ptá se i vás. Buďte dostatečně smělí a požádejte Boha o něco, co dokáže učinit jedině On. Je zřejmé, že bychom všichni měli toužit po Boží vůli a důvěřovat tomu, že pokud žádáme o něco, co pro nás není dobré, že nám to Bůh nedá, ale že nám místo toho dá něco mnohem lepšího.

3. Dívejte se.

Každý den očekávejte, že Bůh na naši modlitbu odpoví a vyplní vaše potřeby či splní váš Bohem daný sen. I přestože jste ještě neviděli projev toho, po čem toužíte, nebo pokud se to nenaplnilo tak, jak jste si představovali, neznamená to, že Bůh nejedná. Mějte dál postoj očekávání a pozorně si všímejte všeho, co Bůh dělá. Buďte za tyto věci vděční a dál očekávejte to, po čem nyní toužíte nebo co nyní potřebujete.

Ať už je to cokoli, co dnes potřebujete, od hlubšího kráčení s Bohem, lepšího porozumění Božímu Slovu, pevnějšího manželství, přes finanční průlom, šanci jít opět studovat, příležitost ke službě až po nový začátek, je-li to ve vašem

srdci (a shoduje-li se to s Božím Slovem), pak věřte, žádejte, očekávejte a dívejte se.

Opravdová změna, jež přichází s vyšším očekáváním

Váš život dojde pouze tam, kde bude vaše očekávání. Není tomu tak, že by vaše očekávání okamžitě změnilo prostředí, kde žijete, nebo okolnosti kolem vás, ale očekávání mění způsob, kterým reagujete na prostředí kolem vás a okolnosti v něm.

Váš život dojde pouze tam, kde bude vaše očekávání.

Očekávání změní vás. Způsobí, že budete schopni čekat na změnu se šťastným postojem. Způsobí, že budete smělí, budete mít důvěru, budete věřící, kteří jsou naplnění radostí a důvěřují, že má Bůh pro jejich život skvělý plán.

Uvedu krátký příběh, na který jsem nedávno narazila. Skvěle ukazuje radost, jež přichází spolu s velkým očekáváním:

Byla jednou jednovaječná dvojčata. Byla naprosto stejná kromě jedné, jediné věci. Jedno z nich bylo optimista plný naděje, který vždy viděl jen tu slunnou stránku věci na všem v životě. To druhé bylo pesimista, jenž viděl na každé situaci jen to špatné.

Rodiče si dělali s oběma extrémů u svých chlapců velké starosti, a proto se rozhodli zajít s nimi k lékaři. Lékař navrhnul plán. „Příští narozeniny dejte pesimistovi nové, nablýskané kolo, ale tomu optimistovi jen hromádku hnoje.“

Toto vypadalo velice extremisticky. Koneckonců rodiče se k chlapcům vždy chovali stejně. V tomto případě se však rozhodli řídit se radou lékaře. Když nadešel čas narozenin dvojčat, rodiče dali pesimistovi to nejdražší, nejlepší závodní kolo, které kdy jaké dítě vlastnilo. Když kolo uviděl, reagoval slovy: „Určitě se nabourám a zlomím si nohu.“

Optimistovi dali pečlivě zabalenou krabici s hromádkou hnoje. Otevřel ji, na chvíli vypadal zmateně, ale pak vyběhl ven a křičel: „Mě neošidíte! Když je tu taková hromádka hnoje, určitě je tu někde schovaný i poník!“

Začněte očekávat víc!

Ráda bych vás povzbudila, abyste pozvedli úroveň svého očekávání ještě dnes. Je jedno, jak situace kolem vás vypadá. Bůh je větší než jakákoli překážka, které můžete čelit. Neuspokojte se s názorem, že to, kde jste byli nebo kde jste teď, je to nejlepší a lepší už to být nemůže. Nevěřte tomu, že vaše minulost je vaším osudem. Raději se rozhodněte uvěřit tomu, že se Bůh ve vašem životě chystá udělat něco ještě mnohem lepšího. Ježíš se ptá: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ To je velice silná otázka. Tak směle do toho a začněte očekávat víc! Někde tu je určitě schovaný poník!

Neuspokojte se s názorem, že to, kde jste byli nebo kde jste teď, je to nejlepší a lepší už to být nemůže.

2. KAPITOLA

Následujte vedoucího

... má duše přilnula k tobě. Podpírá mě tvá pravice.

Žalm 63,8

„Naděje je slovo, které Bůh napsal na čelo každého člověka.“

- Viktor Hugo, Bídníci

Ze všech her, které kdy děti hrávají, je hra „následuj vedoucího“ asi ta nejnámější. Ať už ve školce, ve škole nebo jen s kamarády na hřišti každé dítě se v určité době setkalo s touto hrou a připojilo se ke skupině svých vrstevníků, aby procházelo ve stopách toho prvního úzkou cestičkou, přes prolézačky, tunelem, či kolem dokola celého hřiště. Vzpomínáte, jak jste ji hráli? Vzpomínáte, jaké vzrušení přinášelo kráčet přesně ve stopách toho před vámi, jenž šel také ve stopách toho před ním?

Vzpomínám si na jednu věc, která byla pro tuto hru typická. Radost z ní byla přímo spjata s tím, jaké dovednosti měl náš vedoucí. Pokud jsme měli pomalého vedoucího, bez tvořivosti nebo se špatným orientačním smyslem, hra brzy skončila. Děti ztratily zájem a našly si něco zajímavějšího. Stejně tak pokud jsme měli vedoucího, který byl příliš rychlý, příliš akrobaticky zdatný či panovačný, hra moc dlouho netrvala, protože s ním nikdo nedokázal udržet krok. Aby byla hra úspěšná, potřebovali jsme toho správného vedoucího. Vedoucího, který se pohyboval dokonalou rychlostí, dokázal hru udělat zajímavou a zavedl nás někam, kam jsme všichni chtěli jít.

Vedení je klíčem. Je to pravda, která je nám předkládána během celého dětství, v dospívání a dokonce i když vstupujeme do „světa dospělých“. Pokud jste měli zdatného trenéra, měli jste pravděpodobně i úspěšný tým. Pokud jste měli štěstí a měli jste učitele, který vás dokázal motivovat a inspirovat, naučili jste se o jeho předmětu pravděpodobně víc, než kdybyste měli někoho jiného. Jestliže vás šéf povzbuzoval a postavil do pozice, kde jste mohli uspět, pravděpodobně vás práce bavila a vše, co vám bylo svěřeno, jste udělali výtečně. To, jak si určitou zkušenost užíváme a do jaké míry ji úspěšně vykonáme, je přímo spojeno s tím, koho se rozhodneme následovat.

A co platí na hřišti, na bojišti, ve třídě či u konferenčního stolu, platí také i pro hlubší oblasti našeho života. Vedení je klíčem. Co nebo koho se rozhodnete následovat, ovlivní, jak moc si budete život užívat. Nemluvím teď však o následování šéfa, učitele či rodiče. Mám na mysli větší rozhodnutí: rozhodnutí následovat Boha a Boží plán pro váš život.

**A není to v tom,
že by váš plán byl
nezbytně špatný.
Je to v tom, že Boží
plán je zkrátka
nezměrně lepší.**

Pokud procházíte životem podle svého vlastního plánu a snažíte se všechno si vyřešit sami, pak je velká pravděpodobnost, že budete nešťastní a budete se cítit mizerně. A není to v tom, že by váš plán byl nezbytně špatný. Je to v tom, že Boží plán je zkrátka nezměrně lepší.

Pokaždé, když se rozhodneme pro svůj vlastní plán namísto Božího plánu, rozhodujeme se pro druhé nejlepší. Pokud se také snažíme přivést náš plán k funkčnosti, vyžaduje to velkou míru stresu. Jakmile se setkáte s překážkou (škola nepřijme vaši přihlášku, podnikatelský záměr nevyjde, člověk, kterého jste si chtěli vzít, vás odmítne, dům nejde

prodat, atd.), povstane tlak, protože máte pocit, že to všechno musíte vyřešit ze své vlastní síly. Jste-li vedoucí, je snadné ztratit naději, protože jste si velice dobře vědom svých chyb, selhání a omezení.

Pokud chcete žít život plný naděje, pak to nejlepší, co můžete udělat, je předat roli vedoucího ve svém životě Bohu. Dovoďte Mu být vedoucím a rozhodněte se, že Jej budete následovat celým srdcem, že budete důvěřovat, že má skvělý plán a že jej dovádí k naplnění. Přestaňte na okamžik číst a zamyslete se. „Jdu radikálně za Bohem nebo Boha žádám, aby šel se mnou?“ V Bohu naleznete vedoucího, který se pohybuje dokonalou rychlostí a vše kolem je zajímavé. I když vás možná zavede na místa, kam byste raději nechtěli jít, nakonec zjistíte, že jste se zázračně ocitli na správném místě v ten správný čas. Čekat na Boha neznamena nečinně sedět a nic nedělat. Ve skutečnosti je pravdou přesný opak. Stále si děláte plány do budoucna a stále pilně pracujete na tom, co je před vámi, ale děláte to poté, co jste s Bohem strávili čas a žádali Jej o Jeho vedení a nasměrování. A pokud si něco naplánujete, nelpíte na tom. Každým dnem procházíte s postojem, jenž vyjadřuje: „Pane, důvěřuji, že máš pro můj život plán. Nasměruj mě směrem, kterým chceš, abych šel. Zavři všechny dveře, které nejsou součástí Tvého plánu, a otevři dveře příležitostí, do kterých chceš, abych vstoupil. Ved' mě a nasměruj dnes i každý další den.“

Když se něco pokazí a okolnosti nejsou růžové, pak lidé, kteří následují Boží vedení, nepanikaří. Věřící, že On si použije každou a jakoukoli situaci, ať dobrou či zlou, aby naplnil svůj plán a záměr. Všichni děláme chyby a učíme se z nich, dokážeme-li však zůstat plni naděje, můžeme si to užívat. Možná několikrát odbočíme a půjdeme objížd'kou, kterou jsme neplánovali, ale nakonec stejně zvítězí Boží záměr.

Důvěřujte Bohu, ne sami sobě

Je snazší mít větší očekávání ohledně duchovního růstu, manželství, zdraví, dětí, vztahů, práce či financí, když jsme udělali svým vedoucím Boha a když důvěřujeme tomu, že On má pro náš život skvělý plán. Věřit tomu, že má Bůh pro náš život svůj záměr, a rozhodnout se následovat Boží vedení, abychom tento záměr uviděli naplněný, je naprostým cvičením důvěry.

Je to něco jako „spadni, pokud mi věříš“. Možná jste to mnohokrát viděli. Jde o to, že jsou dva lidé, z nichž jeden spadne dozadu, aniž by měl pod sebou jakékoli matrace nebo žíněnky, a tím se stane naprosto zranitelným a důvěřuje tomu druhému, který stojí za ním a slíbil mu, že ho chytne, než dopadne na zem. Když řeknete: „Pane, rozhoduji se následovat Tvé vedení. Věřím, že Tvůj plán je nesrovnatelně lepší, než by kdy mohl být ten můj“, je to, jako byste důvěřovali, že vás někdo chytí. Máme zde však zásadní rozdíl. Bůh udělá víc, než že by vás jen chytil. Bůh vás chytí a pak vás vezme výš, než jste kdy byli.

Bůh udělá víc, než že by vás jen chytil. Bůh vás chytí a pak vás vezme výš, než jste kdy byli.

Naučit se Bohu zcela důvěřovat je něco, co jsem se musela učit nějakou dobu a co stále musím dělat každý den. Kdysi jsem důvěřovala jen sama sobě. Tento zvyk jsem si vypěstovala poté, co jsem se roky snažila důvěřovat lidem, ale vždy jsem byla zklamaná a zraněná. Proto jsem se rozhodla, že už nikdy nikomu důvěřovat nebudu. Ty bolestné zkušenosti mě přiměly k názoru, že pokud chci, aby něco bylo uděláno správně, musím si to udělat sama. Pokud nikoho o nic nepožádám a neotevřu jim své srdce, nemohou

mě zranit. Toto smýšlení však nebylo zdravé. Způsobilo, že jsem nedůvěřovala nejen lidem, ale také Bohu. Byl to špatný zvyk a potřebovala jsem Boží pomoc, abych jej mohla zlomit.

Boží Slovo hovoří o důvěře v Boha a ne v sebe velice jasně. Přísloví 3,5-6 říká:

Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem, nespolehej se na svoji rozumnost. Poznávej ho na všech svých cestách, a on napřímí tvé stezky.

Důvěřovat Bohu jednoduše znamená věřit tomu, že vás miluje, že je dobrý a že je v Jeho moci vám pomoci, že vám chce pomoci a že vám pomůže. Mnohokrát důvěřujeme všem kromě Boha, nebo důvěřujeme komukoli jinému dříve než Bohu. Důvěřujeme přátelům, bance, burze, vládě nebo svému nadání či schopnostem více než Bohu a Jeho Slovu. Už jste někdy slyšeli větu:

„Udělal jsem vše, co jsem mohl, ale nic nezabralo. No, vypadá to, že mi nezbyvá nic jiného, než se začít modlit.“ Většina z nás to někdy řekla. Je to výrok, který toho hodně odhalí. Jinými slovy jsme řekli: „Snažil jsem se pomoci si sám a nevyšlo to. Zkusil jsem druhé lidi a nevyšlo to. Nic, co dělám, nefunguje, myslím, že nemám jinou šanci než důvěřovat Bohu!“

**Bůh touží, abychom
Jej dali v životě na
první místo. Touží
po tom, abychom
svou důvěru a víru
složili v Něj ...
pokaždé, ohledně
všeho.**

Modlitba by měla být naše první linie v obraně při jakékoli bitvě, ne zákopy vykopané na poslední chvíli poté, co již vše ostatní selhalo.

Bůh touží, abychom Jej dali v životě na první místo. Touží po tom, abychom svou důvěru a víru složili v Něj ... pokaždé, ohledně všeho.

Chce, abychom složili svou naději v Něm, abychom Mu věřili, protože pokud to uděláme, nebudeme žít neplodný život plný zklamání. On nás povede do vítězného, hojného a radostného života, který nám Ježíš zaopatřil svou smrtí. Pamatujte na skvělou chválu, ve které se zpívá: „Má naděje nestojí na ničem jiném než na Ježíši Kristu, mé spravedlnosti.“ Složte veškerou svou naději k Bohu a připravte se na tu nejúžasnější cestu životem, jakou si jen dovedete představit.

Jak následovat Boží vedení

Pokud jste se rozhodli následovat toho Nejvyššího vedoucího (Ježíše), pak se v Římanům 8,1 píše, že nemáme jako věřící „žít a chodit podle těla, ale podle Ducha“. Jeden způsob jak poznat, že následujete tělo (své vlastní plány) a ne Ducha (Boží plány), je to, že nemáte radost a neustále zápasíte. Pokud zvažujete, že byste něco udělali, ale nemáte v tom pokoj, tak to zkrátka nedělejte.

Například třeba hledáte práci, ale jediná nabídka volného místa ve vašem oboru je až na druhé straně státu. Pokud jste se za to však nemodlili a neptali jste se na to Boha a celé vaše rozhodnutí zakládáte na tom, že se zkrátka musíte přestěhovat na druhý konec státu, protože je docela možné, že to bude jediná nabídka práce, na kterou narazíte, pak si možná zakládáte na léta utrpení. Pokud se celá vaše rodina stěhovat nechce a vaše rozhodnutí vyvolalo svár a nepokoj, pak byste měli počkat a hledat v této věci Boha a prosit o jasnější nasměrování.

Jde v podstatě o toto: Jestliže vás to tíží, nemáte pokoj a vaše rozhodnutí vyvolává potíže, pak to nedělejte! Mnohokrát se snažíme přesvědčit sami sebe, že to, ohledně čeho nemáme pokoj, je správné, a tím si vždy říkáme o problém. V příkladu uvedeném výše by lidské rozumování říkalo asi toto: „No, moc se mi stěhovat nechce. Má rodina je proti. Ani ta práce není přesně to, co jsem hledal. Ale asi to bude v pohodě. Je to nejlepší nabídka, kterou jsem zatím sehnal. Už mě čekat nebaví.“ Na takovéto rozumování si dejte pozor. Nehledě na to, jak netrpěliví jste, pokud nemáte pokoj ohledně stěhování, raději čekejte dál, dokud vám Bůh do cesty nepřivede lepší příležitost.

Uvědomuji si, že musíte finančně zabezpečit sebe i rodinu, ale bude lepší, když vezmete jakoukoli práci v místě svého bydliště, zatímco čekáte na tu dokonalou práci, než se přestěhovat přes celou republiku a nemít ohledně toho pokoj. Ať je tím soudcem a rozhodčím ve vašem životě pokoj. Ať je to pokoj, který rozhodne s konečnou platností o každé otázce, jež vám vyvstane na mysli (viz Koloským 3,15).

Je jedno, čeho se to bude týkat. Na každou situaci platí tentýž princip. Ať už půjde o životního partnera, církev, kam máte patřit, rozhodnutí ohledně koupě něčeho, ustanovení zdravých hranic ve vztazích s lidmi, a tak dále, a tak dále. Ať je vaším cílem vždy řídit se Boží moudrostí a Jeho pokojem.

Když si nejste jisti jak se rozhodnout, když si nejste jisti, zda následujete své vlastní touhy nebo Boží vedení, vzhledněte k tomu rozhodčímu. Ať rozhodne pokoj!

Když si nejste jisti jak se rozhodnout, když si nejste jisti, zda následujete své vlastní touhy nebo Boží vedení, vzhledněte k tomu rozhodčímu. Ať rozhodne pokoj!

Dokonce i když jste se rozhodli, že v životě budete následovat Boží vedení, nastanou okamžiky, kdy uděláte chybu. Nenechte se odradit, až k tomu dojde. To vše je součástí učení! Učedníci dělali chyby, když následovali Ježíše. Nikdy se nemusíte stydět vycouvat z něčeho, o čem jste byli přesvědčeni, že je Boží vůle, poté, co zjistíte, že tomu tak není. Můžete jednoduše říct: „Udělal jsem chybu“ a jít dál. Já sama jsem Boží dokonalý plán minula mockrát. I vám se to stane. Ve skutečnosti je to jeden ze způsobů, jak se učíme správně naslouchat Bohu. Někdy bude potřeba vykročit a začít jednat, abychom poznali, zda to je skutečně Bůh nebo ne. Jestliže jste udělali všechno pro to, abyste našli Boží vůli pro svoji situaci, a stále nemáte jasné vedení, pak udělejte to, co máte na srdci, a důvěřujte Bohu, že vás povede, jak vykročíte. Častokrát říkávám, že nikdo nemůže řídit zaparkované auto. Ani Bůh ne. Pokud je náš život na parkovišti, je potřeba jej dostat na silnici a vyjet alespoň nějakým směrem. Kam jít mnohokrát zjistíme až ve chvíli, kdy vykročíme!

Bůh je s vámi a vede každý váš krok po celou cestu

Je moc dobré vědět, že jako věřící nejsme nikdy sami. Řeknu to ještě osobněji: Vy nejste nikdy sami. Bůh vás nevede odkudsi z dálky. On žije ve vašem srdci a kráčí s vámi krok za krokem, nehledě na to, čím procházíte. Přestože to možná vypadá, že při vás nikdo nestojí, a přestože se možná cítíte osamělí, když procházíte těžkostmi, vložte svou důvěru v Boha, neboť On zaslíbil, že s vámi bude a že vás povede.

Když se v životě setkáváme s obtížemi, a všichni se s nimi občas potýkáme, snaží se ďábel, abychom byli beznadějní, abychom nedoufali. Bude se snažit, abyste svou pozornost

zaměřili na problém a ne na Ježíše a na Jeho zaslíbení. Když Jozue procházel pouští, řekl mu Bůh, aby měl na zřeteli neustále Boží zaslíbení a neodvracel se od nich ani nalevo ani napravo, aby se mu ve všem dobře dařilo (viz Jozue 1,4-7). Když se objeví potíže, nedovolte, aby vám starosti a úzkosti světa sebraly naději. Staňte se věznům majícím naději a přijmete od Boha dvojnásobnou odměnu.

Navraťte se do pevnosti /bezpečí a zdaru/, vězňové mající naději. Dnes také oznamuji: Dvojnásobně ti /zdarem/ odplatím.

Zacharjáš 9,12,

dosl. překlad z angl. jazyka; pozn. překladatele

Nedávno jsem četla článek o muži, který se učil létat letadlem. Během jedné lekce mu instruktor řekl, aby letadlo uvedl do prudkého, přímého pádu. Student udělal, co mu bylo řečeno, ale nebyl připraven na to, co mělo následovat. Krátce poté, co začal klesat, se mu zastavil motor a letadlo se začalo řídit nekontrolovatelně k zemi. S hrůzou v očích se student podíval na instruktora a očekával pomoc. Ten však neřekl ani slůvko. Student se rychle uklidnil, usadil se do správné pozice a převzal nad celou situací kontrolu přesně podle předchozího tréninku. Podle tréninku, který byl nyní vystaven poprvé zkoušce.

Poté, co letadlo srovnal a opět bezpečně letěli, otočil se student na instruktora a svěřil se mu se strachem a děsem, který jej zachvátil. Vypadalo to, že během té chvíle přestal instruktor vykonávat svou práci, a to se studentovi vůbec nelíbilo. Poté, co si instruktor vyslechl vodopád stížností od svého studenta, velice klidně odpověděl: „Tohle letadlo nemůžeš přivést do žádné pozice, ze které bych tě nedostal ven. Jestliže se chceš naučit létat, tak vystoupej nahoru a udělej to celé znovu.“ Přestože student prošel velice těžkou zkouškou a přestože se cítil na pár hrozivých sekund

naprosto sám, instruktor tam celou tu dobu byl. Nedovolil by, aby se jeho studentovi cokoli stalo. Ve skutečnosti tuto těžkou situaci použil k tomu, aby svého studenta naučil to, co bude v budoucnu velice potřebovat.¹

O tento příběh jsem se s vámi podělila, protože mnohokrát v životě se nám může zdát, že padáme volným pádem, že nám vynechal motor a že se řítíme dolů naprosto nekontrolovatelně. Ztroskotané manželství, nenaplněný sen, vyřčená diagnóza, dítě, které odešlo od Boha, zlomená důvěra, práce, o kterou jsme přišli. V takovýchto obtížných dobách je přirozené cítit paniku a říkat si, zda na to nejsme úplně sami. Ale jen to, že se dočasně cítíme osamělí, bojíme se a máme pocit opuštěnosti, neznamená, že osamělí jsme. Bůh je tam s vámi. On je vám stále po boku.

5. Mojžíšova 31,8 říká, že Bůh „nenechá tě klesnout a neopustí tě.“ V Matouši 28,20 nám Ježíš slíbil, že „já jsem s vámi po všechny dny“. To jsou jen dva z mnoha případů, kdy nás Boží Slovo ujišťuje, že nás Bůh nikdy neopustí a nikdy nás nenechá procházet těmito věcmi samotné. Dokonce i uprostřed těch nejhorších dnů, uprostřed těch nejtěžších zkoušek vězte, že nejste sami.

Začněte tedy očekávat víc!

**Následovat Boha
neznamená nečinně
sedět a čekat, až
se to stane samo.
Následovat Boha
znamená být
odvážný a jít snům
vstříc.**

Co vám přímo hoří na srdci? Co vás nejvíce rozohní, když na to jen pomyslíte? Založit neziskovou organizaci? Dobrovolnická pomoc ve vaší komunitě? Vybudovat společnost? Vychovat rodinu? Vystudovat vysokou školu? Mnohokrát jsou touhy ve vašem

srdci tak silné, protože je tam vložil právě Bůh. Ať doufáte v cokoli, poddejte to Bohu a poproste Jej o Jeho vedení. Pokud vnímáte pokoj, vykročte tomu vstříc. Následovat Boha neznamená nečinně sedět a čekat, až se to stane samo. Následovat Boha znamená být odvážný a jít snům vstříc. Tak vykročte a začněte očekávat víc! Bůh vás vede k něčemu lepšímu, než co si dokážete představit.

3. KAPITOLA

Rozpoznejte a eliminujte každé „Já nemůžu“

Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých...

1. Petrův 1,3

„Trošku více vytrvalosti, trošku více úsilí, a to, co se zdálo být beznadějným selháním, se může změnit v přeslavný úspěch.“

– Elbert Hubbard

V roce 1981 se milionář Eugene Lang, jenž se vypracoval naprosto sám z nuly, vrátil na základní školu uprostřed města, kam chodil před 50 lety. Měl pronést řeč před končícími žáky. Něco, co mu ředitel řekl těsně před projevem, jej však rozrušilo. Ředitel úspěšného podnikatele informoval o tom, že podle statistik tři čtvrtiny žáků této školy nikdy nedodělají střední školu. Že to vzdají mnohem dříve, než se dostanou k maturitě. Lang měl v plánu k žákům mluvit o pilné práci a o tom, jak je to cesta k úspěchu, ale když mu ředitel oznámil tuto zarážející informaci, okamžitě změnil obsah svého projevu. Eugene Lang se rozhodl udělat něco radikálního.

Když stál před žáky základní školy v Harlemu, vyprávěl třídě o tom, jak byl svědkem slavného projevu Dr. Martina Luthera Kinga Juniora „Mám sen“ při pochodu na Washington v roce 1963. Každého žáka vyzval, aby snil svůj vlastní sen. Pak řekl

třídě, že by chtěl udělat něco, aby se jejich sny splnily. Ten den Lang uzavřel s těmi mladými žáky smlouvu. Slíbil, že zaplatí školné každého žáka, který zůstane na střední škole a dostane se až k maturitě.

Ten den se život těchto mladých lidí změnil. Měli naději. Pro mnohé z nich to bylo úplně poprvé. Později během rozhovoru jeden student uvedl: „Měl jsem něco, na co jsem se těšil. Něco, co mě čekalo. Byl to skvělý pocit.“ Slib Eugena Langa se změnil ve školní program a ten se později transformoval v celonárodní hnutí. New York Times otiskl na první straně příběh o milionáři, který přinesl naději skupině dětí z ghetta. V rádiu o tom vysílali 60minutovou reportáž. Přicházely tisíce dopisů a telefonátů a v roce 1986 založil Eugene Lang národní nadaci Mám sen a poté i školní programy se stejným názvem po celé zemi. Od té doby už funguje více než 200 programů v 29 státech a díky nim získalo pomoc více než 15 000 studentů, jimž se říká „snílci“.

A co se stalo s těmi 61 žáky, s těmi původními snílky, ke kterým pronesl Lang svou náhle pozměněnou řeč na počátku léta roku 1981? Více než 90 % z nich získalo maturitu a velká většina jich pak šla studovat dál. To vše bylo možné díky štědrosti jednoho podnikatele, který chtěl jen pomoci skupině dětí, aby se dostaly dál.¹

**Naděje je mocná,
ale nedaří se jí
v atmosféře slůvka
„nemůžu“.**

Naděje je mocná, ale nedaří se jí v atmosféře slůvka „nemůžu“.

Než dal Lang svůj slib těmto dětem z chudinské čtvrti, žilo mnoho z nich zahaleno mrakem „nemůžu“. „Nemůžu jít na vysokou školu, protože si nemůžu dovolit platit školné.

Proč se tedy vůbec snažit na střední? Stejně nemám šanci.“ Co Lang udělal, bylo, že eliminoval jejich „nemůžu“. Nechodil do školy za ně, nedělal za ně domácí úkoly, nevypracovával projekty, nepsal za ně testy. Všechnu tu práci musely udělat samy. On však rozpoznal a eliminoval to největší „nemůžu“, kterému čelily. A v tu chvíli se ujímá otěží naděje.

Boží reakce na to, když si myslíte, že nemůžete

Když jste začali číst tuto knihu, asi jste si všimli, že jsem první část pojmenovala „Očekávejte, že půjdete výš“. To je proto, že jsem přesvědčena, že Bůh chce ve vašem životě dělat větší a lepší věci. Chce vás vzít výš. Bůh touží po tom, abyste zakusili vyšší úroveň radosti, vyšší úroveň pokoje, vyšší uspokojení a větší míru naděje. Seznam by mohl pokračovat stále dál. Koloským 3,1-2 říká:

Jestliže jste tedy s Kristem vstali /k novému životu a tím sdílíte Jeho vzkříšení z mrtvých/, usilujte o to, co je nahoře /o bohaté a věčné poklady/, kde Kristus sedí na Boží pravici. **Myslete na to, co je nahoře /na ty vyšší věci/,** ne na to, co je na zemi.

(překlad The Amplified Bible)

U Boha to nejde od špatného k horšímu, ale od dobrého k lepšímu. Nepotápíte se hlouběji a hlouběji, ale vzlétáte výše a výše.

Právě proto se v Přísloví 4,18 píše, že stezka spravedlivých je „jako záře úsvitu, září víc a víc, až do bílého dne“. Právě proto Izajáš 40,31 říká, že ti, kdo očekávají na Hospodina, „nabývají nové síly, vznášejí se na

U Boha to nejde od špatného k horšímu, ale od dobrého k lepšímu. Nepotápíte se hlouběji a hlouběji, ale vzlétáte výše a výše.

křídlech jako orlí“. Váš život v Kristu může být životem, který je každý den zářivější a jasnější, když se budete vznášet výše, než jste kdy předtím létali.

Avšak jedna z největších a nejpevnějších překážek, které vás zadrží od toho, abyste si mohli užívat život, který pro vás Bůh chce, je smýšlení, že „nemůžu“. „Nemůžu“ je klec neodpuštění, která vám zabrání dorůst do plného potenciálu. Představte si majestátního orla bělohlavého, ptáka, který se na svých křídlech vznáší na větrných proudech. Představte si, jak je nacpaný v kleci a sleduje, jak se ostatní orli vznášejí. Přesně to se stane, když žijete a smýšlíte „já nemůžu“. Namísto abyste žili život, kdy máte opravdu žít, trčíte v kleci mříží a omezení. Já nemůžu *ovládat svůj temperament*, nemůžu *najít práci*, nemůžu se dostat přes zranění z minulosti. Nemůžu *jít dál*. Nemůžu *vyjít se svým partnerem*. Nemůžu *se znovu otevřít a stát se zranitelným*. Nemůžu *na to přijít*. Nemůžu *děti vychovávat sám*. Nemůžu *uvěřit, že se to děje*. Nemůžu ...Nemůžu ... Nemůžu. Mohli bychom takto pokračovat dál. Neexistuje dohledný konec seznamu věcí, které lidé nemohou udělat.

Všimli jste si na tom předchozím seznamu myšlenek důležitého faktoru? Já. Já nemůžu ... Já nemůžu ... Já nemůžu. Já ... Já ... Já. Nemůžu je smýšlení, které je zaměřeno na sebe samotného. Nebere v úvahu pomoc druhých a v žádném případě nepočítá s Boží pomocí. Nemůžu se dívá na naši nejslabší stránku a vyvozuje tento beznadějný závěr: Já to nemůžu udělat.

To není nic nového. Muži i ženy v Bibli se potýkali se stejným postojem. Sára si říkala: „Nemůžu mít děti. Jsem příliš stará“ (viz 1. Mojžíšova 18,10-12). Mojžíš si říkal: „Nemůžu se postavit před faraona, neumím vybraně

mluvit“ (viz 2. Mojžíšova 6,30). Gedeón si myslel: „Nemůžu vést Izrael. Jsem ten nejmenší ve své rodině“ (viz Soudců 6,15). Ester si myslela: „Nemůžu svůj lid zachránit. Nikdy se mi nepodaří získat audienci u krále“ (viz Ester 4,11). Izajáš si říkal: „Nemůžu prorokovat. Jsem člověk nečistých rtů“ (viz Izajáš 6,5-7). Učedníci si mysleli: „Nemůžeme nasytit zástupy. Vše, co máme, je pět bochníků chleba a dvě ryby“ (viz Matouš 14,15-18). Ve všech těchto příkladech bylo „nemůžu“ jako vystavěná klec, která se tyto muže a ženy snažila udržet zavřené, aby nenaplnili Boží plán pro jejich život.

Bůh však nikdy nezamýšlel, aby Sára, Mojžíš, Gedeón, Ester, Izajáš či učedníci udělali cokoli ze své vlastní síly a podle svých vlastních schopností. On věděl, že nemůžou ... to však bylo jedno, protože On mohl. Skrze Krista můžeme udělat vše, co udělat potřebujeme. Dokážeme se postavit čemukoli!

Všecko mohu v Tom, který mne posiluje. /Jsem připraven na cokoli a postavím se čemukoli skrze Něj, který do mě vlévá vnitřní sílu. Mám naprostý dostatek v Kristu./

Filipským 4,13 AMP

Byla to pravda. Sára byla příliš stará na to, aby měla děti. Mojžíš sám nedokázal faraona přesvědčit. Gedeón nebyl kvalifikovaný vést velkou armádu. Ester nebyla před krále předvolána. Izajáš byl člověk nečistých rtů. Učedníci neměli dost jídla, aby nasýtili zástupy. Bůh však zamýšlel překonat každé „nemůžu“, aby naplnil Svůj plán a záměr. Vše, co tito muži a ženy museli udělat, bylo rozpoznat a eliminovat „nemůžu“ ve svém smýšlení. Místo aby se zaměřili na své slabosti, rozhodli se zaměřit na Boží sílu. Výsledek byl zázračný. Bůh skrze jejich život, jejich víru a poslušnost udělal úžasné věci.

Totéž platí pro vás. Jsem si vědoma, že dnes čelíte věcem, které vás možná přiměly myslet si: „Tohle zkrátka nezvládnou. Téhle situaci už déle čelit nemůžu. Nedokážu to už ani jediný další den. Nemůžu už čekat na odpověď. Nemůžu najít způsob jak odpustit. Kdybys jen věděla, čím procházím, pochopila bys mě. Už zkrátka nemůžu dál.“ Ráda bych vám řekla, že Bůh ví, že už nemůžete dál ... a je to vlastně jedno, protože On může.

Ježíš na ně pohleděl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Neboť u Boha je možné všechno.“

Marek 10,27

Mějte postoj, který říká „můžu“

Možná že procházíte životem a říkáte si „nemůžu“, protože vám to říkají ostatní. Možná jste to „to nemůžeš, to nedokážeš“ slyšeli už tolikrát, že jste to přijali a vzali to za své. Někdy pak došlo k tomu, že se z toho „to nemůžeš, nedokážeš“ stalo „já nemůžu, nedokážu to“. Je smutné, když si uvědomím, že je spousta lidí, kteří s radostí říkají těm druhým, co nemůžou a nedokážou. Někdy jsou to ti, již jsou nám nejbližší. Učitel, sourozenec, vedoucí v církvi, rodič, přítel, člověk, jehož si hluboce vážíte. Když takovíto lidé přehlédnou váš potenciál, láme to srdce. Může nás to zbavit iluzí a oslabit, pokud to dovolíme, ale můžeme se také rozhodnout pro jiný směr. Můžeme se rozhodnout věřit Bohu, když On říká, že můžeme!

Jestliže vám to nikdy nikdo v životě neřekl, tak slyšte, jak vám Bůh říká: „Ty můžeš!“ Jsou to silná slova. Slyšte je a věřte jim, protože, jak ráda říkávám, „zázraky přicházejí se slovem „můžu“.“ Můžete to překonat. Můžete to zvládnout. Můžete odpustit. Můžete vychovat zbožné děti. Můžete mít

šťastné manželství. Můžete zakoušet radost. Můžete splnit svůj cíl. Můžete se ukázat. Můžete jít dál. Můžete ... můžete ... můžete.

Když budete čelit nějaké výzvě, nehledě na to, jak veliká se může zdát, Bůh vám dá veškerou sílu, kterou budete potřebovat. Vyzbrojeni Boží mocí pak budete moct identifikovat a eliminovat každé „nemůžu“ ve svém životě a nahradit ho „já můžu“. „Můžu“ je rodičem „uděláno“. (Israelmore Ayivor)

Když budete čelit nějaké výzvě, nehledě na to, jak veliká se může zdát, Bůh vám dá veškerou sílu, kterou budete potřebovat.

Norman Cousins ve své knize Anatomie nemoci: Z pohledu pacienta vypráví příběh, kdy byl hospitalizován kvůli velice vzácné chorobě, jež ho oslabovala. Lékaři mu řekli, že je nevyléčitelná. Že bude po zbytek svého života nemocný a ve velkých bolestech. Cousins požádal o propuštění z nemocnice a udělal něco velice neobvyklého. Protože věděl, že negativní myšlenky a emoce mají pro tělo zničující vliv, rozhodl se eliminovat negativní a posílit pozitivní ve své situaci. Rozhodl se, že potřebuje obrovské dávky naděje, lásky, radosti a smíchu. Každý den trávil tím, že se díval na staré filmy a klasiku a sledoval Candid Camera. Zní to velice jednoduše, ale rozhodl se, že se uprostřed své těžké situace bude raději smát, než aby brečel bolestí. Zjistil, že mu deset minut smíchu přineslo dvě hodiny bezbolestného spánku. Je to neuvěřitelné, ale po nějaké době se jeho nemoc vytratila a příběh jeho uzdravení se objevil v lékařském časopise New England Journal of Medicine. Tisíce lékařů psaly Cousinovi a děkovali za to, že se o svůj experiment podělil. Hollywood o něm dokonce natočil film. ²

Děkuji Bohu za lékaře a všechny lékařské technologie, které v dnešní době máme. Příběh Normana Cousinse vám nevyprávím proto, abych vás odradila chodit k lékaři. Sdílím se o něj jako o praktický příklad toho, jak mocné je, když eliminujete negativní postoje a smýšlení, které se vás snaží srážet. V případě Normana Cousinse to dokonce ovlivnilo jeho fyzické zdraví. Jen si představte, jak by se váš život změnil, kdybyste z něj odstranili negativní „nemůžu“ a nahradili ho nadějným „můžu“.

Jen si představte, jak by se váš život změnil, kdybyste z něj odstranili negativní „nemůžu“ a nahradili ho nadějným „můžu“.

Jen si představte, jak by se váš život změnil, kdybyste z něj odstranili negativní „nemůžu“ a nahradili ho nadějným „můžu“. Když se rozhodnete zaměřit se na to, co v Kristu můžete, místo na to, co nedokážete, změní to vaše myšlenky, slova, vzhled i váš postoj. Změní to váš život. Ti, již doufají v Hospodina, nebudou nikdy zklamáni ani zahanbeni (viz Římanům 5,4-5).

Jen si představte, jak by se váš život změnil, kdybyste z něj odstranili negativní „nemůžu“ a nahradili ho nadějným „můžu“.

Činit nemožné

S Boží pomocí můžeme udělat, co se zdá nemožné, jestliže se nebojíme to zkusit.

Někteří ze světově proslulých lidí měli tento postoj „já můžu“. Vykonali úžasné věci. Zde uvádím několik citátů:

Je to docela zábava dělat, co je nemožné.

Walt Disney

Není nic nemožné pro toho, kdo to zkouší.

Alexandr Veliký

Každé vzácné dílo je zpočátku nemožné.

Thomas Carlyle

Jediné místo, kde se váš sen může stát nemožným, je vaše smýšlení.

Robert H. Shuller

Dokázali bychom udělat mnohem více věcí, kdybychom je nepovažovali za nemožné.

Vince Lombardi

Slovo nemožné není v mém slovníku.

Napoleon Bonaparte

Vždy se to zdá nemožné, ale dokud se to neudělá.

Nelson Mandela

Nedovolte, aby vaše mysl byla překážkou věcem, kterých ve svém životě můžete dosáhnout. Přemýšlejte ve velkém, tak jako Bůh! Stejně nějak přemýšlet musíte, tak proč přemýšlet v malém? Jsem přesvědčena, že se spousta lidí bojí přemýšlet ve velkém, protože nechtějí být zklamaní. Raději však podstoupím riziko, že budu občas zklamáná, než abych žila život zklamání z toho, že jsem to nikdy nezkusila.

Všechno, co kdy kdo udělal, bylo nejdříve nemožné, než to ten někdo udělal. Proč byste to nemohli být vy?

My máme úspěšnou vězeňskou službu a za posledních 16 let rozdal náš tým, který pravidelně navštěvuje vězně, více než 2,7 milionů mých knih spolu s balíčky hygieny ve více než 3 200 věznicích. Byli jsme v každé státní věznici ve Spojených Státech, a přesto, když jsme tuto službu začínali, bylo nám řečeno, že je to nemožné. První státní věznice, kterou jsme kontaktovali ohledně povolení navštívit všechny věznice v tom daném státě, nám řekla: „To je nemožné. To nikdy předtím nikdo neudělal.“

Odvažte se snít a pak se vaše sny naplní! Nesněte o ničem a jistě dostanete to, čeho jste se obávali. Tuto knihu si můžete přečíst a na konci si snad řeknete: „Dobrá kniha. Vážně cítím větší naději.“ Já však vás vyzývám, abyste nevedli svůj život tak jako obvykle. Kéž jsou slova této knihy roznětkou, jež ve vašem životě zažehne větší věci. Mějte větší očekávání, sněte ve velkém a přemýšlejte ve velkém. Někdo to udělat musí, tak ať jste to vy!

Začněte očekávat víc!

Věřím tomu, že vás chce Bůh vysvobodit z klece, kterou vytvořilo „já nemůžu“. Dnes můžete přijmout naději, možná že poprvé. Ať před vámi stojí jakékoli výzvy či příležitosti, můžete uspět, protože Bůh je s vámi a dá vám veškerou sílu, kterou potřebujete. Negativní slova ostatních se Božím příslibům a Jeho přítomnosti ve vašem životě nemohou vůbec rovnat. Když je Bůh s námi, je jedno, kdo nebo co je proti vám (viz Římanům 8,31).

Tak jděte do toho a začněte očekávat víc. Možná jste v minulosti selhali, ale dnes to můžete překonat. Možná jste v minulosti udělali chyby, ale dnes můžete učinit moudrá rozhodnutí. Možná jste to v minulosti vzdali, ale dnes můžete vytrvat. Možná jste v minulosti váhali, ale dnes můžete být smělí. Možná vám lidé v minulosti říkali, že nemůžete, ale dnes můžete. Rozlomte tu klec, která vám bránila užívat si Boží nejlepší ve svém životě. Vzneste se výš až k plánům a záměrům, jež má pro vás On. A pokud to bude těžké, nedělejte si starosti a nebojte se. Vy to MŮŽETE zvládnout!

4. KAPITOLA

Energie naděje

*... máme na paměti váš skutek víry, vaši námahu lásky
a vytrvalost naděje našeho Pána Ježíše Krista
před naším Bohem a Otcem.
1. Tesalonickým 1,3*

„Naděje je sladká mysl i oku. Vytváří obrazy, tká
nitky fantazie. Budoucnost naplňuje potěšením.“

– Henry Ward Beecher

Když mluvím s lidmi o naději, zjistila jsem, že má mnoho z nich špatný názor na to, co to vlastně naděje je. A jestliže nerozumíte tomu, co něco přesně je nebo jak to funguje, pak se všechno může rychle rozsypat.

To mi připomíná zábavný příběh, který mi kdysi kdosi vyprávěl. Bylo to o výzvách a problémech koučování týmu fotbalistů, mezi nimiž byl i jeho čtyřletý syn. Vyprávěl, že na první trénink přišel trochu nervózní. Nikdy předtím trenéra nedělal a žádné z těch dětí fotbal nikdy předtím nehrálo, a tak věděl, že ho čeká nedotčená půda. Všechny děti přišly včas a měly na sobě zbrusu nové dresy, kopaly si naleštěnými barevnými míči. Všichni se zdáli být natěšení.

Tento trenér nováček shromáždil čtyřleté hráče k sobě, zatímco hrdí rodiče fotili na svém telefonu fotku za fotkou. Okamžitě rozesílali „smsky“ s popisem „první trénink tohoto roku!“ na všechny sociální sítě všem svým známým.

Trenér dětem vysvětlil, že je čeká skvělá sezóna a že během každého tréninku budou hrát „zábavné hry“, aby si navzájem pomohli stát se skvělým fotbalistou. Děti při zmínce her zajásaly, a tak se trenér rozhodl začít trénink štafetovým drilem. Řekl: „Tak jo, děcka. Dnes si uděláme štafetový závod!“ Děti jednohlasně zvolaly: „Hurá.“ Jásot předškoláků dodal trenérovi odvalu a jistotu, a tak děti seřadil do dvou řad a vysvětloval jim, jak si mají míč nakopávat až ke kuželu a pak zase zpět. Řekl jim: „Je to jako štafetový závod s tím rozdílem, že si u toho kopete do míče.“ Opět děti zakřičely blahem a radostí.

„Jste připraveni?“ vykřiknul trenér. „Anoooooo!“ odpověděly děti jednohlasně. „Na značku, připravit se ... Start!“

Když trenér zvolal „Start!“ vypukl zmatek. Místo toho, aby vyběhl první hráč z každé řady a běžel směrem ke kuželu a ostatní čekali, až na ně přijde řada (což je normální proces při štafetovém závodě), začaly všechny děti pobíhat všemi směry najednou. Slyšely „start“, a tak vyrazily. Nebyl v tom řád ani struktura, jen zmatek. Trenérovi s pomocí několika vyděšených, ale smějících se rodičů to trvalo dobrých deset minut, než všechny děti uklidnili a shromáždili opět na jednom místě. Některé museli odtrhnout od branek, jiné tahali z tribun, jedno zmatené dítě dokonce našli na vedlejším hřišti, jak se snaží přidat k tréninku úplně jiného týmu.

Když se trenér ten večer dostal domů unavený tak, jak ještě nikdy v životě nebyl, řekl o celém fiasku své manželce, mimochodem učitelce na prvním stupni základní školy. „Seřadil jsem je,“ vyprávěl, „vysvětlil jim, že budeme mít štafetový závod. Pak jsem zavolal „na značky, připravit se, ... start!“ Co na tom nemohli pochopit?“ Jeho žena se

smála a vysvětlila zmatenému manželovi, že děti v jeho týmu mají pouhé čtyři roky a že ještě ani nechodí do školy. Pravděpodobně jim nikdy nikdo nevysvětlil pravidla štafetového závodu, protože se ještě nikdy neocitly v prostředí, kde by se hrály skupinové hry. Jediná věc, kterou ti předškoláci slyšeli, byla „závod“ a pak také „start“. A to také přesně udělali. Nepochopili celou myšlenku štafetového závodu a výsledek bylo zklamání a chaos.

Když o tom příběhu přemýšlím, uvědomuji si, že tak jako tyto děti nepochopily štafety, mnoho lidí nechápe naději a výsledkem je potom zklamání a chaos. Spousta lidí se domnívá, že naděje je pasivní slovo, něco jako líná emoce. Nesprávně usuzují, že jestliže budou pasivně sedět a doufat, že se to nějak zlepší, pak se to možná i stane. Naděje však není nicnedělání ani vyčkávání. Je to mnohem více než stavění vzdušných zámků nebo toužebná myšlenka. Pokud je vaše chápání naděje takové, pak si nebudete jisti tím, co vlastně chcete, a pravděpodobně to nezáskáte.

Naděje nám dodává energii a motivuje nás k činu. Jak jsem řekla dříve, je to šťastné, smělé očekávání něčeho dobrého a toto šťastné, smělé očekávání způsobí, že vyкроčíte ve víře a jednáte v poslušnosti Božímu Slovu. Naděje je až příliš úžasná na to, aby byla pasivní. Naděje věří směle, rozhoduje se odvážně, mluví pevně a s vášní vytrvá až do konce.

Na naději není nic nečinného, protože u Boha neexistuje nečinnost. Bůh vždy jedná a pracuje v našem životě a chce, abychom jednali v poslušnosti spolu s Ním. Líný, váhavý a pasivní člověk není nikdy šťastný. Když porozumíte síle naděje, pak budete člověkem, který je připravený a nadšený vyкроčit ve víře a udělat, cokoli je potřeba, když přijde ten správný čas.

Někdy se stává, že čekáme na Boha. Opravdové čekání však nikdy není pasivní, je v duchovní oblasti velice aktivní. Očekáváme, že Bůh udělá velké věci. V Bibli je bezpočet veršů, které mluví o čekání na Boha. V rozšířeném překladu Bible (AMP) se u každého z nich píše „služ a očekávej na Hospodina“. To se mi líbí, protože to ukazuje, že musíme aktivně očekávat, že bude Bůh jednat v našem životě. Musíme být připraveni vykročit ve chvíli, kdy nám Pán řekne. Zatímco očekáváme, jsme plni nadějných důvěr, že Bůh pro nás plánuje něco velkého a nádherného. Zamyslete se například nad těhotnou ženou, která čeká dítě! Plánuje, sní, připravuje se, mluví o něm a neustále přemýšlí o miminku, které už je na cestě.

Utíkejte do bitvy, ne z ní!

První věc, které si všimneme, když čteme knihu Žalmů, je, že David byl člověkem plným naděje a očekávání. Lze to zaslechnout v písních, jež napsal. Zde je jen několik příkladů:

Buďte pevní a posilněte svá srdce, všichni, kdo očekáváte na Hospodina!

Žalm 31,25

Ano, ti, kdo na tebe očekávají, se stydět nemusejí.

Žalm 25,3

Nuže, v co budu doufat, Panovníku? Mé očekávání se upíná k tobě.

Žalm 39,8

Ať David hlídal ovce na pastvinách, vedl skupinu odpadlých vojáků nebo jako král vládl nad Izraelem, vždy žil s nadějí, že Bůh v jeho životě udělá něco úžasného. Jeho naděje ho však nenechala nečinně sedět. Ve skutečnosti je

pravdou opak. Jeho naděje jej rozdmýchala k činu. David věřil, že Bůh udělá něco zázračného, ale také věděl, že je s Bohem v partnerském vztahu a že musí být aktivně poslušný. Právě proto vidíme často Davida, jak žádá o Boží vedení, a pak směle ve víře vykročí (viz 1. Paralipomenon 14,10; 1. Paralipomenon 14,14; 1. Samuelova 23,2; 2. Samuelova 2,1).

Dovedete si představit, že by byl David, když se postavil Goliáši, pasivní, bez vášně a disciplíny? Představte si, jak si David sám sobě říká: „No, opravdu doufám, že Bůh něco udělá. Sednu si tady v zákopech s ostatními vojáky. Doufejme, že Bůh sešle blesk z nebe a zasáhne tohoto obra.“ Kdyby byl jeho postoj takový, použil by Bůh k tomu, aby porazil Goliáše, někoho jiného. Bůh hledal někoho, kdo bude ochotný hrát svou roli. Někoho, koho naděje rozdmýchá k činu. A David takovým člověkem byl!

Když se David objevil v přední linii a přinesl bratrům zásoby jídla, uslyšel, jak pelištejský obr proklíná Boha a haní armády Izraele. Okamžitě v něm vzrostlo očekávání. Řekl mužům okolo: „Cože získá ten, kdo zabije tohoto Pelištejce a odstraní potupu od Izraele?“ (1. Samuelova 17,26). Nepřemýšlel o porážce. Nepřemýšlel o neúspěchu. Nepřemýšlel o tom, jaké má vůbec šance. Měl naději, že uspěje a že bitvu vyhraje.

Tato naděje jej přiměla k činu. Podívejte se na kroky, které učinil od té doby, kdy v něm poprvé vzplála naděje, až do konečného vítězství. David se vzepřel kritice svých bratrů, kteří se jej snažili ponížít a odrazovali ho (verš 28-30). Přesvědčil krále Saula, aby ho nechal bojovat (verš 32-37). Vyzkoušel si Saulovo brnění, ale rozhodl se, že je nepoužije (verš 38-39). Jako střelivo pro svůj prak si nasbíral pět kamenů (verš 40). Porazil Goliáše a tím předznamenal vítězství

(verš 45-47). Běžel do bitvy (verš 48). David neměl postoj, který by vyjadřoval: „No, vážně doufám, že se to nějak dobře skončí. Počkejme a uvidíme.“ Jeho postoj říkal: „Má naděje je v Bohu. Pojdme tu bitvu vyhrát!“ David neutíkal z bitvy pryč, ani se neschoval s ostatními vojáky. Utíkal jí vstříc plný naděje a víry, že v Bohu může zvítězit i nad obrem. David měl pozitivní očekávání, že se stane něco dobrého!

Příležitost naděje

Můžete mít stejný postoj, jako měl David. Můžete využít naději, která ve vašem srdci začíná růst, když pročítáte tuto knihu, a začít hledat Boží nasměrování, vykročit ve víře a směle udělat to, co vám Bůh vložil na srdce. Bůh chce ve vašem životě dělat nádherné věci, ale neudělá je, pokud budete bez naděje a pokud budete negativní. Bůh chce, abyste se do toho zázraku zapojili a byli energičtí a plní pozitivního očekávání. Možná si říkáte: „Joyce, kéž bych tak mohl mít naději, ale nejde to.“ Naděje není něco, co čekáme, až začneme cítit. Je to něco, pro co se musíme rozhodnout.

Naděje není něco, co čekáme, až začneme cítit. Je to něco, pro co se musíme rozhodnout.

Záměrně se rozhodněte být plní naděje! Naděje je mocná, nadpřirozená příležitost, kterou byste nechtěli minout! Velké množství energie je spjato s tím, jak přemýšlíme. Jestliže tedy přemýšlíme myšlenky plné naděje, naše energie bude růst. Stejně tak ale klesá, jestliže jsou naše myšlenky bez naděje.

Někteří lidé *doufají*, že Bůh udělá něco, aby jejich situaci změnil. Přesto oni sami nikdy nic neudělají. Například lidé nikdy nenajdou práci, pokud nechodí a nehledají ji. Pak jsou lidé, kteří sice něco podniknou, ale jsou bez naděje a velice

negativní ohledně výsledku. Žádný z těchto skupin nezíská, co chce. Pak jsou zde ti vzácní jednotlivci, kteří mají sen od Boha. Modlí se, začnou jednat podle toho, jak je Bůh vede, a uchovávají si naději bez ohledu na to, jak dlouho trvá, než svůj sen uvidí naplněný.

Všude v Bibli vidíme, jak lidé přijali nadpřirozený zázrak a byli v něm zapojeni. Když Bůh přislíbil, že strhne hradby Jericha, obcházeli Izraelci kolem tohoto města a křičeli vítězný pokřik, pak bojovali ... vše činy! Když se Ježíš připravoval nasytit 5 000 lidí, učedníci rozsadili zástupy, rozdávali jídlo ... opět činy! Než Ježíš uzdravil ženu s krvácením, ona se protlačila davem a dotkla se cípu jeho roucha ... činy! Když sestoupil Duch Svatý v den Letnic, Petr stál před lidmi a kázal evangelium ... činy. Jestliže muži a ženy Boží dokázali uchopit svou příležitost a začít rozhodně jednat, pak totéž dokážeme i vy a já.

Možná, že to ve vašem životě vypadá takto ...

Jestliže toužíte po nové práci a chcete pracovat v oblasti, která je pro vás zajímavá, která je pro vás novou výzvou, pak dovoďte naději, aby vás rozdmýchala k činu. Možná se můžete zapsat do nějakého kurzu, abyste si rozšířili obzory v oblasti, která vám bude pro tuto novou profesi přínosná. Možná se můžete pobavit s lidmi, kteří již v dané oblasti pracují, a zeptat se jich, co byste mohli udělat, abyste se lépe připravili. A pak, až budete pořádně připraveni, hledejte tu práci a učiňte to s nadějí v srdci. Ať vám z úst vychází jen pozitivní slova.

Jestliže vám chybí energie a býváte často nemocní a očekáváte zlepšení zdravotního stavu, ať vás naděje rozdmýchá a připraví

k činu. Možná byste se mohli zapsat do posilovny nebo aerobiku a nastartovat novou pohybovou rutinu. Je také možné, že byste mohli změnit stravovací návyky nebo spánkový režim, což by vedlo ke zlepšení hladiny vaší energie. A možná je to velmi jednoduché a postačí omezit hladinu kofeinu, který denně přijímáte. Je velmi snadné sedět a čekat, až něco udělá Bůh, ale neudělejte tu chybu, že byste se Jej vůbec nezeptali, zda náhodou není něco, co byste v té záležitosti měli udělat vy.

Jestliže doufáte ve změnu problémového vztahu, ať vás naděje přivede k činu. Namísto čekání na to, až začne jednat ten druhý, udělejte vy ten první krok. Možná byste mohli napsat tomu člověku pozorný vzkaz nebo povzbuzující e-mail. Možná byste jej mohli pozvat někam na kávu a omluvit se za něco, co jste udělali a je docela možné, že se jej to dotklo.

Jestliže doufáte, že selepší vaše finanční situace, že se dostanete z bodu, kdy jen žijete od výplaty k výplatě, ať vás tato naděje přivede k činu. Možná byste mohli přehodnotit svůj rozpočet, nebo si začít rozpočet plánovat a zjistit tak, kam vaše peníze vlastně jdou. Možná byste se mohli sejít se šéfem a poprosit o příležitosti v práci, které vám umožní platový nárůst a zároveň také zisk pro jeho společnost.

Nejprve si musíte ujasnit, co vlastně chcete nebo potřebujete. Modlete se ve víře a když budete očekávat na Boha, buďte plní naděje. Určitě však pak kráčejte v okamžité poslušnosti jakémukoli nasměrování, jež vám

Duch Svatý dá. Někteří lidé se modlí, a potom pochybují o tom, že to, o co žádali, se vůbec kdy stane. Takové modlitby nebudou zodpovězeny. Bůh řekl, abychom se „modlili bez pochybování“ (viz Jakubův 1,6). Jak udržet pochyby mimo naše srdce a mysl? Tak, že budeme zůstávat plní naděje a pozitivního očekávání. Naděje by neměla být záležitostí jednoho okamžiku ani by neměla být příležitostná. Naděje by měla být neustálou součástí našeho života!

Zvažte v modlitbě kroky, ke kterým vás Bůh vede, abyste uviděli svoje sny naplněné. Je-li to něco, co je od Pána, pak vás povede a požehná vaši pilnou práci. Bůh mi na srdce vložil sen vyučovat Jeho Slovo a pomáhat druhým lidem. Upřímně mohu říct, že jsem od té doby nebyla nečinná. Zažila jsem spoustu odrazujících dnů a obtížných období, ale po všechna ta léta jsem zůstala plná naděje. Díky ní byl můj život vždy lepší a ze mě udělala lepšího člověka. Když vykoučíte vstřícným snům a cílům, můžete se modlit tutéž modlitbu, jako Mojžíš: *„Kéž je nad námi vlídnost Panovníka, našeho Boha! Upevni nám dílo našich rukou, ano, upevni dílo našich rukou!“* (Žalm 90,17). Mojžíš nežádal Boha, aby požehnal jeho nečinnou pasivitu. Prosil Jej, aby požehnal jeho dílo.

Bůh si používá rozbitou nádobu

Možná že právě čtete tuto kapitolu a na mysli vám jasně a bolestně vyvstávají okamžiky, kdy jste to v minulosti pokazili, když jste vykročili. Možná jste plní nadšení vykročili ve smělosti a příležitosti, které jste na počátku měli, nakonec nevyšly. Pokud se cítíte takto, pak velmi dobře rozumím, kde se nacházíte. Mnohokrát jsem se snažila, co jsem jen mohla, ale místo toho, aby vše bylo lepší, jsem ve skutečnosti všechno jen mnohem více zhoršila. Myslím, že jsme to zakusili úplně všichni. Neměli bychom však dovolit, aby nás naše minulá zklamání a selhání brzdila v budoucnosti.

Bůh ví, že máme omezení a nedostatky. Naše selhání Jej nepřekvapí. Ani Mu nezabrání jednat v našem životě.

Neměli bychom však dovolit, aby nás naše minulá zklamání a selhání brzdila v budoucnosti.

Ba právě naopak. Mnohokrát Bůh použije naše omezení, aby prokázal svoji moc. Jednou jsem se setkala s příběhem, který to velmi pěkně ilustruje:

Jeden nosič vody v Indii měl přes ramena dlouhou tyč a na obou koncích tyče visela nádoba na vodu. Jedna nádoba byla dokonalá a vždy v ní přinesl celou dávku vody od pramene až do domu svého pána. Ve druhé nádobě byla prasklina a ve chvíli, kdy došel do svého cíle, byla naplněna jen do poloviny. Každý den po dva roky přinesl nosič vody do domu svého pána jen jednu a půl nádoby. Je jasné, že dokonalá nádoba byla hrdá na svou práci. Byla dokonalá a plná až do konce cesty, což byl účel, pro který byla stvořena. Chudák prasklá nádoba se styděla za svou nedokonalost a cítila se mizerně, že vždy donese jen polovinu toho, pro co byla navržena. Po dvou letech hořkého selhávání, jak to chudák nedokonalá nádoba viděla, promluvila k nosiči vody a řekla: „Stydím se za sebe a chci se ti omluvit.“

„Proč?“ zeptal se nosič vody. „Za co se stydíš?“

„No, každý den už celé dva roky jsem schopná přinést jen polovinu vody, protože mám prasklinu a tou voda protéká celou cestu, než přijdeme k domu našeho pána. Kvůli mým chybám musíš tuhle těžkou práci dělat, aniž bys donesl celou dávku vody, jak si zasloužíš“, odpověděla nádoba.

Nosiči vody bylo staré prasklé nádoby líto a se slitováním jí řekl: „Když se budeme vracet k domu našeho pána, všimni si, prosím, těch nádherných květin, které podél cesty rostou.“ Opravdu. Když kráčeli nahoru do kopce, všimla si stará, prasklá nádoba překrásných, divokých květin, které rostly podél stezky. Na konci se však stále cítila špatně, protože opět polovina vody vytekla ven.

Potom jí nosič řekl: „Všimla sis, že ty květiny rostly jen na tvé straně stezky? Že na té druhé žádné nebyly? To je proto, že jsem o tvém nedostatku vždycky věděl a využil jsem ho. Zasadil jsem podél cesty semínka divokých květů. Když jsme každý den chodili od pramene domů, ty jsi ta semínka zalévala. Už dva roky tak mohu sbírat nádherné květy, kterými zdobím stůl svého pána. Kdybys nebyla přesně taková, jaká jsi, nikdy by tuto krásu ve svém domě neměl.“¹

Stejně jako ta prasklá nádoba můžete i vy dosáhnout nádherných věcí. Je jedno, že máte chyby a omezení. Nedovolte, aby vám to, co se vám jeví jako slabost, zabránilo směle vykročit v naději. 2. Korintským 12,10 říká: „Když jsem slabý /v lidské síle/, pak jsem /vskutku/ silný (schopný, mocný v Boží síle).“ Není vám to útěchou? I když jste slabí, jste vlastně silní, protože Bůh je s vámi. On si používá každou část vašeho života, dokonce i praskliny, aby stvořil něco překrásného.

Začněte očekávat víc!

Naděje je úžasná, protože vám dává prostor vykonat svůj díl. Nemusíte sedět a čekat, co bude. Čekat na to, až z nebe spadne řešení. Můžete své očekávání přinést před Boha, poprosit Jež o moudrost, vedení a nasměrování a potom podniknout skutečné, praktické kroky vstříc svému cíli. Nehledě na to, jak těžký ten úkol může být nebo co všechno stojí proti vám. Dovolte naději, ať vás vyburcuje k činu den za dnem. Můžete také radikálně děkovat Bohu za to, že ve vašem životě každý den jedná, spolu s tím, že budete poslušně dělat to, o čem jste přesvědčeni, že vás k tomu Bůh vede. Můžete si neustále uchovávat pozitivní postoj a promlouvat pozitivní slova ze svých úst. Můžete si připomínat vítězství, která jste ve svém životě v minulosti již vybojovali, a nechat se jimi povzbudit. Vítězství vždy vyžaduje odhodlání a disciplínu, ale jeho výsledky budou mocné. Tak do toho a začněte očekávat víc. Bůh Davidovi pomohl přemocť obra. Totéž může udělat i pro vás.

5. KAPITOLA

Poznat své nové já

A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána Ducha.

2. Korintským 3,18

„Tři věci jsou obzvláště tvrdé a těžké: ocel, diamant a poznat sebe sama.“

Benjamin Franklin

Změna není snadná. Dokonce i na dobrou změnu si musíme zvykat. Když nás mění Bůh, zabere to určitou dobu, než si jsme jistí, že jsme se opravdu změnili. Apoštol Pavel věděl, že to tak je.

Když přemýšlíme o Pavlovi, vidíme v něm duchovního obra, autora většiny Nového Zákona. Když se v církvi někdo postaví a řekne: „Přečteme si, co Pavel píše v listu Římanům...“ nebo „jak řekl Pavel s listu Galatským“, nikdo o tom nepochybuje. Byla však doba, kdy o Pavlovi pochybovali úplně všichni. Nebyl to velký apoštol. Byl to muž s novým jménem a špatnou pověstí: *farizej farizeů. Pronásledovatel rané církve. Někdo, komu se nedá věřit.* A tak si říkám, jestli i on procházel dobou zvykání si. Dobou, kdy se cítil více Saulem než Pavlem. Ptám se sama sebe, zda mu to nějakou dobu trvalo nechat Saula odejít. A říkám si, zda se mu náhodou nestalo, že si s někým třásl rukou a řekl: „Ahoj, jsem Saul vlastně jsem chtěl říct Pavel.“

Většina žen, které se vdaly, ví, že změna jména zabere nějakou dobu, kdy si na to zvykají. Jmenovala jste se třeba Marie Smithová, ale teď jste Marie Styborská. Nebo jste byla Sally Jonesová, ale teď jste Sally Riglesteinová. Zvyknout si na nové jméno zabere nějaký čas, ale pamatujte na to, že Pavel se potýkal s něčím víc, než jen jménem. U Pavla došlo také ke změně srdce a podstaty. Představte si, jak říká: „Ahoj. Jsem Pavel. Nyní následuji Ježíše. Rád bych vám o něm řekl.“ Lidé se na tohoto pronásledovatele křesťanů a farizejského kazatele určitě museli podívat a říct si: „Počkat, počkat. Tohle je přece ten Saul. O něm jsem už slyšel. On pronásleduje a zatýká křesťany ... tomu teda nevěřím. Vážně nevěřím tomu, že se změnil!“

Zatímco o tom, jak na Pavlovu novou identitu reagovali náhodní lidé na ulici, můžeme pouze spekulovat, z Bible víme naprosto přesně, jak na ni reagovali učedníci. Neověřili mu. Nebyli přesvědčeni, že je Pavel novým člověkem. Skutky 9,26: „Když přišel do Jeruzaléma, pokoušel se připojit k učedníkům; ale všichni se ho báli, protože nevěřili, že je učedníkem.“ Jediný Barnabáš se před učedníky postavil a svědčil o Pavlově charakteru a žádal je, aby vzali v úvahu to, že jej přijmou. My samozřejmě víme, že to nakonec udělali, a zbytek už je biblickou historií. Ráda bych vaši pozornost přivedla k jednomu verši z předchozího výroku. „Nevěřili, že je skutečně učedníkem.“ Jen jedna věc by tento výrok mohla učinit ještě tragičtější: „Pavel nevěřil, že je skutečně učedníkem.“

Vidíte, že Pavel nedokázal ovlivnit, co si o něm mysleli učedníci. Musel s nimi promluvit Barnabáš a Bůh pak musel změnit jejich srdce. To vše bylo mimo Pavlovu moc. Jediné, co Pavel ovlivnit dokázal, byl jeho vlastní postoj. Pravda byla vyřčena a pravděpodobně bylo jedno, co si ostatní myslí. Na čem záleželo, bylo to, čemu věřil Pavel. Kdyby se nechopil toho nového člověka, kterým byl v Kristu, nikdy by neprožil

svůj Bohem daný osud. Dovedete si představit Pavla, jak obchází kolem dokola a říká si: „Kéž bych tak mohl cestovat a kázat evangelium. Mám to tak silně na srdci. Já jsem ale pronásledoval církev. Vždycky budu Saul?“ Nebo jak si myslí: „Začal jsem až hodně pozdě. Už všechno to, co bych pro Boha chtěl udělat, nemám šanci stihnout. Byl jsem příliš dlouhou Saulem.“ Kdyby byl jeho postoj takový, byl by Pavel ubohý a nikdy by nedosáhl všeho toho, co pro něj Bůh měl.

Když však Bůh začal v Pavlově životě jednat, ten rychle pochopil, že už není Saul, a tak přestal žít jako Saul. Už nepřemýšlel jako farizeus, nemluvil jako farizeus, nechoval se jako farizeus. Všechno bylo jinak. Byl změněn. Dostal naději. A rozhodl se, že podle toho bude jednat.

A byl to právě Pavel, kdo pod inspirací Ducha Svatého napsal:

Proto je-li kdo v Kristu /Mesiáši/, je nové stvoření /nové skrz naskrz/. Staré /předchozí morální a duchovní stav/ věci pominuly, **hle, je tu všechno nové.**

2. Korintským 5,17 AMP

Neboť ani obřízka ani neobřízka nic není, **nýbrž /a jediné/ nové stvoření /výsledek nového narození a nové přirozenosti v Kristu Ježíši, Mesiáši/.**

Galatským 6,15 AMP

Pavel byl plný naděje a byl nadšený životem, protože ten byl „zbrusu nový“. Nyní měl „novou přirozenost v Kristu Ježíši“. Už nechodil a nepřemýšlel, nemluvil, neuctíval, nepracoval a nejednal jako Saul. Byl změněn. Chopil se toho nového, co Bůh v jeho životě dělal. Chopil se nových příležitostí, které před ním ležely, a nového člověka, za kterého jej Bůh určil.

Pust'te to staré

Co platilo v životě Pavla, je pravda také ve vašem životě. I vy jste „nové stvoření /výsledek nového narození a nové přirozenosti v Kristu Ježíši“. I vy můžete zakoušet ten „zbrusu nový život, který přišel“. Už nejste tím člověkem, kterým jste byli. Bůh toho ve vašem životě učinil mnoho. On vás změnil. Jsem si jistá, že jste, stejně jako já, velmi daleko od dokonalosti, ale jsem si také jistá, že jste ušli kus cesty vstříc pozitivním změnám. Kdybyste se měli na chvíli zastavit a zapřemýšlet, jací jste byli, o věcech, se kterými jste se potýkali, byli byste velmi nadšení z toho, jak daleko vás již Bůh dovedl.

Kdybyste se měli na chvíli zastavit a zapřemýšlet, jací jste byli, o věcech, se kterými jste se potýkali, byli byste velmi nadšení z toho, jak daleko vás již Bůh dovedl.

Můj manžel Dave mi zrovna dnes ráno vyprávěl o muži, se kterým hraje golf. Tento muž se Daveovi svěřil, že přestože je jeho žena křesťanka, nikdy se nepřenesla přes fakt, že byla v dětství zneužívána. Během let prožívala

mentální a citové problémy a nyní má spoustu zdravotních potíží kvůli neustálému vnitřnímu stresu, ve kterém žije. Povídali jsme si o tom s Davem a bavili jsme se o tom, jak je možné, že někteří lidé se přes minulé zranění dostanou a jiní ne, přestože jejich minulost byla velmi podobná. Došli jsme ke stejnému závěru. Abychom se mohli opravdu zotavit ze zranění z minulosti, musíme věřit, že jsme skutečně novým stvořením v Kristu. Musíme se naprosto pustit toho starého člověka, kterým jsme byli, a naučit se žít vzkříšený život, který pro nás Ježíš zaopatřil. Musíme se přestat ztotožňovat s tím hříšným, zraněným či zneužitým člověkem, kterým jsme byli, a začít se ztotožňovat s novým člověkem, kterým nás Bůh v Kristu učinil.

V životě věřícího je naděje zakořeněna v porozumění toho, že Bůh věci mění. Změna, nové zrození, proměna. To je dobrá zpráva evangelia. Sami o sobě jsme ztraceni, zlomeni, dalecí od Boha, bez naděje. Ale díky Své velké lásce poslal Bůh Ježíše, abyste mohli být nalezeni, uzdraveni, smířeni s Bohem a aby byla vaše naděje obnovena. Spasení je o změně. Změně, která byla možná díky Boží lásce k vám i ke mně.

A o změně není jen spasení. Je o ní i vaše každodenní kráčení s Bohem. Po celé Bibli vidíme, že kdykoli se někdo setkal s Bohem, byl proměněn. Abram se stal Abrahamem (viz 1. Mojžíšova 17,5), Saraj se stala Sárrou (viz 1. Mojžíšova 17,15). Jákob se stal Izraelem (viz 1. Mojžíšova 32,28). Šimon se stal Petrem (viz Jan 1,42). Saul se stal Pavlem (viz Skutky 13,9). A nezměnila se jen jména. Změnil se směr života těchto lidí. Z pastýře se stal král. Uprchlík se stal vedoucím svého národa. Z rybářů se stali učedníci. Z farizea se stal apoštol.

Je však důležité si všimnout, že stejně jako Pavel i tito lidé, když přinesl Bůh do jejich života změnu, chopili se toho nového člověka, kterým je Bůh stvořil. David už nechodil kolem dokola s mentalitou pastýřského chlapce. Chopil se své role krále. Mojžíš už se před faraonem neskrýval. Směle prohlásil: „Nech můj lid odejít.“ Petr už se nebál. Postavil se a kázal v den Letnic tisícům. Každý z nich se chopil toho, co Bůh udělal, a toho, co právě dělal v jejich životě. A to můžete udělat i vy. Ve skutečnosti je to tak, že pokud to neuděláte, budete stále zápasit a žít velmi bídým životem, velice daleko od úžasného, mocného života, který vám v Ježíši patří.

Ráda bych se vás zeptala: „Věříte tomu, že vás Bůh bezpodmínečně miluje? Věříte, že vám odpustil VŠECHNY

vaše hříchy? Věříte, že jste nové stvoření s novým srdcem i duchem? Přijali jste sami sebe? Máte se rádi? Věříte tomu, že má pro vás budoucnost úžasné věci?“

Jestliže tomu věříte, pak bych vám ráda poblahopřála, protože jste na nejlepší cestě k úžasným a dobrým věcem. Jestliže tomu nevěříte, pak je načase začít studovat Boží Slovo, dokud tomu neuvěříte. Věřte Božím příslibům v Božím

**Až si uvědomíte,
že jste novým
člověkem, budete
mít novou naději.**

Slově více, než svým pocitům, a nevzdávejte to, dokud nebudete mít vítězství. Obnovujte svou mysl skutečnostmi nového stvoření.

Pravdami, jako že jste spravedlností Boží v Kristu! Že jste ospravedlněni a posvěceni krví Ježíše! Máte Bohem dané talenty a schopnosti! Bůh ve vás žije a nikdy vás neopustí a nikdy vás nezanechá! Až si uvědomíte, že jste novým člověkem, budete mít novou naději.

To, kým jste byli, chyby, které jste udělali, nespravedlivé věci, které se vám staly, problémy, kterými jste procházeli, všechno to už vás nemusí brzdit. Nechodte životem a neprohlašujte o sobě všude: „Mám problém s hněvem. Nedokážu ovládat svůj temperament.“ Ne. To bylo to staré já. Bůh vás uvnitř změnil. Nyní jste nový člověk plný pokoje a radosti Hospodinovy. Chopte se toho nového člověka. Začneme tím, že uvěříme dobré zprávě evangelia, a potom obnovujeme svou mysl studiem Božího Slova a začneme žít skutečnost nového stvoření, kterým jsme v Kristu.

Místo abyste prošli životem s mentalitou oběti, kdy si říkáte: „No, nikomu se nedá věřit. Nikdy nemůžu mít dobré vztahy s lidmi kvůli problémům z minulosti. Nejsem k ničemu“, chopte se ve svém životě uzdravující moci Boží. Jste novým člověkem. Bůh uzdravuje každou ránu a obnovuje vše, co jste ztratili. Ve skutečnosti vám dá

dvojitou míru požehnání za to, co vám bylo ukradeno (viz Izajáš 61,7). Pokud jste byli v minulosti zranění, nedělá to z vás oběť po zbytek života. Tu bolest můžete překonat a žít vítězný život. Jste nové stvoření v Kristu, plné nové síly a nové naděje. Pamatujte, vaše minulost není vaší budoucností!

Každým dnem můžete kráčet s jistotou, že víte, že jste silnější, než jste bývali, protože ve vašem životě dělá Bůh skvělou práci.

Každým dnem můžete kráčet s jistotou, že víte, že jste silnější, než jste bývali, protože ve vašem životě dělá Bůh skvělou práci. To neznamena, že jste již dosáhli všeho, čeho chcete dosáhnout, a neznamena to, že teď již děláte všechno dokonale, ale znamená to, že můžete mít novou naději. Naději, která vás vede říct jako Pavel: „ Ne že bych již toho dosáhl, anebo byl už dokonalý; usilovně však běžím, abych se opravdu zmocnil toho, k čemu se i mne zmocnil Kristus Ježíš.“ (Filipským 3,12)

Neprožijte další den tím, že říkáte: „To nedokážu. To nezvládnou. Nejsem dost dobrý.“ To jsou slova beznaděje. Možná, že popisují vaše staré já, ale určitě nepopisují vaše nové já v Kristu. Vy jste Boží dítě. Jste více než vítěz. Vy jste hlava, ne ocas. Jste spravedlností Boží v Kristu Ježíši. Větší je ten, kdo je ve vás, než ten, kdo je ve světě.

Vaše nové já má dědictví

Když jste se stali věřícím, přišli jste do nové rodiny, Boží rodiny. Nyní máte bratry a sestry v Kristu, kteří rozumí, čím procházíte, a mohou vás povzbudit. Také máte nebeského Otce, který vás nikdy neopustí. Jedním z mnoha požehnání, které od svého nebeského Otce získáváte, je dědictví.

Efezským 1,18:

... a osvětlené oči srdce, abyste věděli, jaká je naděje v jeho povolání, jaké je **bohatství slávy jeho dědictví** ve svatých ...

Jako spoludědicové s Kristem získáváme to, co si On zasloužil a za co se pro nás obětoval. Bible říká, že vše, co je Jeho, je nyní naše (viz Jan 16,15).

V Kristu je nám každému zaopatřeno dědictví. To znamená, že nejsme najatí služebníci, kteří pracují, aby si od Boha něco zasloužili. Jsme Jeho děti, jsme dědicové. Jako spoludědicové s Kristem získáváme to, co si On zasloužil a za co se pro nás obětoval. Bible říká, že vše, co je Jeho, je nyní naše (viz Jan 16,15).

Když si uvědomíte, že máte dědictví od Boha, změní to váš pohled. Vaše problémy se nezdají být tak velké, vaše frustrace již není tak důležitá, budoucnost se nezdá být tak děsivou. Můžete mít radost a být plní naděje, protože Bůh už zaopatřil vše, co potřebujete!

Sloužíme dobrému Bohu a ten chce zaplavit náš život dobrými věcmi. Jestliže si každý den děláte starosti s tím, jak jen zaplatíte účty, jestli v práci budete povýšeni nebo ne, zahořklí ohledně něčeho, co o vás někdo prohlásil za vašimi zády, nežijete jako dítě, které rozumí, že má dědictví. Starosti, strach a hořkost jsou charakterové vlastnosti vašeho starého já. Vaše nové já dokáže důvěřovat, má jistotu a dokáže odpouštět, protože věříte, že Bůh dokáže vzít cokoli, co se vám stane, a obrátit to ve váš prospěch, že pro vás má jen dobré věci. Jestliže bude povýšen někdo jiný, je zřejmé, že pro vás má Bůh něco lepšího. Netrapte se a nebudte v depresi. Chopte se svého nového já, tedy uvědomte si, že máte od Boha skvělé dědictví, a začněte

očekávat víc od toho, čemu vás Bůh bude učit a jak se o vás v této situaci postará. Když o vás někdo řekne něco zahořklého, nezatrpkněte, ale poproste Boha, aby vám ukázal, jak s tou situací naložit. Možná že jste v minulosti ztratili nervy a řekli tomu člověku, co si o něm myslíte, ale to bylo vaše staré já. Bůh vás od té doby zavedl daleko. Svě dědictví máte v Něm a On dokáže proměnit každou situaci v něco dobrého.

Novější a větší očekávání

Tuto knihu jsme začali tím, že jsme se zamýšleli nad očekáváním. Když se nyní dostáváme ke konci této kapitoly první části, ráda bych vás povzbudila, abyste opravdu začali očekávat mnohem víc. Mějte očekávání, že půjdete dál! Čím více naděje budete mít, tím snazší bude kráčet vírou. Modlím se za to, aby Bůh skrze těchto prvních pět kapitol zbudoval vaši víru. Právě proto si myslím, že je ten správný čas začít od Boha očekávat ještě mnohem víc. On vás tak moc miluje a touží váš život požehnat až nad míru (viz Efezským 3,20).

O těhotné ženě říkáme, že je v „očekávání“. A proto také začíná plánovat. Jedná na základě svého očekávání. Nakupuje oblečení, lahvičky, kolíbkou, připravuje pokojíček. Musíme se začít chovat jako lidé, kteří jsou v očekávání. Ráno bychom měli vstát a plánovat, že Bůh udělá něco velkého. S Boží pomocí si můžete říct, že dnes je ten den. Toto je den, který Pán učinil, a dnes se mi musí stát něco úžasného. I když Bůh neudělá přesně to, o co jsme Ho žádali, pokuste se rozšířit svůj pohled. Možná jste žádali o něco, ale Bůh pro vás měl něco mnohem lepšího. Nežádejte jen o dobré věci. Věřte a mějte naději pro skvělé.

Každé ráno se probudíte s tím, že si řeknete: „Mám smělé a důvěrné očekávání, že se dnes stane něco úžasného. Můj druh mě požehná. Mé děti se budou chovat skvěle. V práci uslyším jen samé dobré zprávy. Bůh mi dá příležitost někoho dnes požehnat. Požehnání přijde poštou. Dnes očekávám velký průlom.“ Nebojte se důvěřovat, věřit a promlouvat požehnání nad svým dnem od chvíle, kdy se probudíte. Rozhodla jsem se, že této knize budu pracovně říkat „Šťastná kniha“. Jsem přesvědčena, že ať si ji přečte kdokoli, bude šťastnější než dřív. Naděje je radostné a smělé očekávání, že se stane něco dobrého!

Naděje stírá omezení našeho vlastního očekávání. Očekáváte od Pána málo nebo mnoho? Možná napůl očekáváte, že Bůh něco udělá. Možná napůl věříte, že se něco dobrého stane. Já vás však chci vyzvat, abyste naprosto z celého srdce věřili, že se stanou větší a skvělejší věci, než kdy dřív. Chci vás vybídnout, abyste věřili, že si vás Bůh dokáže použít větším způsobem. Pokud skládáte písně, proč by si vás Bůh nemohl použít k tomu, abyste napsali tu nejskvělejší píseň, která kdy zazněla? Kážete-li Slovo, proč by vám Bůh nemohl dát poselství, jež bude tak mocné a úžasné, že pokaždé, když bude kázáno, bude osvobozovat zajaté? Jestliže vychováváte děti, proč by z nich nemohli vyrůst ty, jež změní svět? Proč byste nemohli být povýšeni v práci? Proč byste se nemohli setkat s člověkem, kterého si máte vzít, a nemohli prožít ten nejúžasnější život? Proč byste nemohli překonat zranění? Proč byste nemohli změnit život lidí kolem vás? Je na čase začít žít s novou úrovní očekávání. Věřte, že jestliže dobré může potkat kohokoli, proč by nemohlo potkat vás?

**Věřte, že jestliže
dobré může potkat
kohokoli,
proč by nemohlo
potkat vás?!**

Začněte očekávat víc!

Až se dnes podíváte do zrcadla, doufám, že se uvidíte tak, jak vás vidí Bůh. Nejste ztracený, zlomený, poražený a bezmocný člověk. Nejste člověk neschopný ovládat svou mysl a pocity a nejste člověk, který se nedokáže dostat přes svou minulost. Jste mnohem, mnohem víc! Jste více než vítěz (viz Římanům 8,37). Jste nové stvoření v Kristu a Bůh jedná ve vašem životě! Krok za krokem, postupně vás Bůh mění. Můžete žít jinak, než jste žili, protože jste vítěz. Věřte těmto pravdám. Tak do toho a začněte očekávat víc!

ČÁST 2.

Naděje, když jste zranění

....

Máme ji (naději) jako kotvu duše, bezpečnou a pevnou ...

Židům 6,19

Naději potřebujeme stále, ale obzvláště v době, kdy jsme zranění. Naděje se zdá uprostřed problémů nebo osobní bolesti mnohem více prchavá. Nicméně je důležité nepoužívat výrok „Procházím teď těžkou dobou“ jako výmluvu k tomu, abychom byli odrazení, deprimovaní a bez naděje.

Přestože je v dobách problémů a bojů těžší udržet si naději, je to také mnohem důležitější než kdy předtím. Bůh nás chce vyvést ven. Nechce, abychom zůstali navěky uprostřed bolesti.

Když zažijeme ztrátu, jednejme s tou ztrátou, ale netraťme v tom sami sebe. Když zažijeme tragédii, buďme smutní, ale nepoddávejme se duchu zármutku natolik, aby se celý náš život změnil v jednu velkou tragédii. Když jsme zklamaní, buďme zklamaní. Když jsme deprimovaní, zvedněme hlavu vzhůru, protože se všichni budeme cítit lépe, když to uděláme.

Všechno, co se týká Ježíše, je nahoře! On přišel z nebe, vrátil se do nebe, když dokončil své dílo, a nám bylo přislíbeno, že se odtamtud i vrátí na oblacích a uvidí ho

každé oko. On je tím, kdo nám hlavu pozvedá, pozvedá našeho ducha, náš život. Na druhé straně máme i nepřítele Lucifera, satana, největšího svůdce a ďábla a vše, co nabízí, je vždy dole. Nabízí depresi, odrazení, odmítnutí, nemoc, zoufalství, malomyslnost, rozvod, smrt a tak dál.

Vyhlašuji válku beznaději a žádám vás, abyste se ke mně přidali a bojovali s ní. Každý z nás, kdo učiní rozhodnutí, že bude šířit naději, kamkoli půjde, stane se součástí řešení, které svět potřebuje.

6. KAPITOLA

Pohled'te vzhůru

*Pozvedám svůj zrak k horám. Odkud mi přijde pomoc?
Pomoc mi přijde od Hospodina, který učinil nebesa i zemi.*

Žalm 121,1-2

Naděje je jako křehké peříčko,
jež přebývá v duši
a zpívá melodii beze slov.
Nikdy, nikdy nepřestává.

Emily Dickinson

Když odpočívám, ráda se dívám na filmy. Spolu s Davem strávíme hodně času na cestách a když se konečně ocitneme doma, těším se, až si sednu na gauč, do klína si vezmu našeho psa a užívám si několik hodin odpočinku při zábavném filmu. Možná to tak máte i vy. Na dobrém filmu zkrátka něco je.

Nehledě na to, jaký druh filmů rádi sledujete (já mám ráda klasiku nebo opravdu vydařenou záhadu), všichni jsme byli svědky stejné scény. Je to oblíbená hollywoodská scéna, která si svou cestu najde do každého filmu, ať dobrodružného, kriminálního, válečného či do romantických komedií. Mluvím o scéně, ve které jde o „strach z výšek“. Už jste ji viděli, že jo? Okolí může být různé, ale vždy jde o tutéž věc – výška! Hlavní postava stojí na špičkách při okraji, váhavě se vydává na roztřesený most nebo nervózně šplhá na radniční věž. Katastrofa je nevyhnutelná. V každé té scéně se hrdina nachází směšně vysoko, kolem něj fouká obrovský vítr, jednou nebo dvakrát mu podklouzne noha

či ruka, zradí ho sval ... a já jsem tak rozčilená, že se na to nemůžu ani dívat!

Pokud jste tuto scénu viděli tolikrát jako já, tak víte, jakou klasickou větu někdo v takovéto situaci dříve nebo později vyřkne. Právě ve chvíli, kdy se hlavní postava nebo postavy dostanou k nejužší části římsy, nejroztřesenější části mostu nebo když šplhají po nejnebezpečnější části horského štítu, někdo pronese tato slova: „Ať uděláš cokoli, hlavně se nedívej dolů!“ Vypadá to jako dobrá rada, že? „Jen zůstaň zaměřený, dívej se na to, co právě děláš, jdi pořád dál a nedívej se dolů.“ Z nějakého důvodu však náš oblíbený hrdina vůbec neposlouchá. Je to předem jasné. Okamžitě se podívá dolů a výsledek je vždy stejný. Panika.

Možná se vás to dnes týká. Samozřejmě že teď nejste tisíce metrů nad zemí (alespoň doufám), ale možná jste na okraji římsy finanční tísně a máte pocit, jako byste měli každou chvíli uklouznout. Možná že se váš vztah otřásá a kymácí jako nějaký provazový most a vy máte pocit, že se každou chvíli zhroutí. Možná se snažíte dostat přes překážku tak vysokou, že jste nervózní a vystrašení. Jestliže je to tak, jestliže jste dnes zranění, pak vám chci dát velmi známou radu: „Ať uděláte cokoli, nedívejte se dolů.“

**Když něčím
procházíte a nevíte,
co máte dělat,
kam jít nebo kde
vůbec hledat ...
pohlédněte vzhůru.**

Říkám: „Nedívejte se dolů“, protože se spousta lidí začne ohlížet na špatné věci, když se ocitnou v obtížích. Zaměří svou pozornost na velikost problému, rizika, kterým čelí, negativní věci, které říkají druzí lidé, na bolest, kterou v minulosti prožili, na své vlastní nezdravé pocity a emoce, nebo na strach ze selhání. V žádném z těchto negativních věcí však není naděje. Všechno jsou to věci, které jsou

„dole“, a pokud se budete dívat na ně, nepomůže vám to projít ke zdárnému konci.

Bible nám nabízí lepší volbu, když se ocitneme v situaci, kdy potřebujeme pomoc. Namísto abychom hleděli dolů na to, co nám stejně pomoci nedokáže, říká nám Boží Slovo, abychom pozvedli svůj zrak vzhůru, abychom se zaměřili na Toho, kdo nám pomůže vždy. Židům 12,2 říká: „ upřenež hledíce k původci a dokonavateli víry Ježíši ...“ a Izajáš 45,22 vyzývá: „ Obrátte se ke mně a zachraňte se, všechny končiny země, protože já jsem Bůh a jiného není.“ Když měl problémy David, pohlédl k nebi, protože věděl, že jeho pomoc přichází shůry (viz Žalm 121,1-2). Chtěla bych vás vyzvat, abyste dělali totéž. Když něčím procházíte a nevíte, co máte dělat, kam jít nebo kde vůbec hledat ... pohlédněte vzhůru. Pohlédněte k Pánu. On je tím, kdo vám může pomoci. On je tím, kdo vás vysvobodí. On je tím, kdo vás nenechá padnout. Ježíš řekl, že máme pohlédět vzhůru, neboť naše vykoupení se přiblížilo (viz Lukáš 21,28). Naše vykoupení není v tom, že budeme hledět dolů. Hledíme vzhůru k Bohu a očekáváme, že nás vysvobodí.

Fráze „pohlédnout vzhůru“ znamená mnohem více, než jen zírat na oblohu. Znamená to mít postoj naděje, pozitivní náhled a očekávání něčeho dobrého. Bůh je dobrý a vždy pro nás plánuje něco dobrého.

Nic nemůže nahradit Boha

Během doby, kdy prožíváme nejistotu, mnohokrát vzhlížíme k lidem nebo věcem a je to pochopitelné, ale obvykle neúčinné. I když víme, že bychom měli důvěřovat Bohu, a i když věříme tomu, že nás Bůh miluje a má pro náš život plán, je zde stále přirozené pokušení chytit se něčeho

hmatatelného. Něčeho, co můžeme vidět přirozeným okem. Můžeme vidět i Boha, ale musíme se na Něj dívat očima víry. Boha lze vidět srdcem. Svou nadějí bychom vždy měli vkládat v Něj.

Při cestování po světě, kdy sloužím lidem, modlím se s nimi a pomáhám jim projít problémy, jsem zjistila, že je spousta věcí, ke kterým lidé vzhlížejí, když jsou zranění, předtím, než začnou hledět k Bohu. Zde uvádím jen několik nejběžnějších příkladů:

Přátelé

Je skvělé mít přátele, se kterými se můžete pobavit a svěřit se jim, když je člověk zraněný. Obzvláště přátele, kteří jsou věřící, kteří se s vámi budou modlit a budou vás povzbuzovat. Vaši přátele však nemají řešení na všechno. I když to možná myslí dobře, mohou vás vést špatným směrem, pokud se jejich rada neshoduje s Božím Slovem. Je možné, že je nás našim přátelům líto, a proto nebudou ochotni být dostatečně upřímní, aby nám řekli, co potřebujeme slyšet. Vzpomínám si na okamžik, kdy mi Dave řekl, že se už musím přestat litovat. Nelíbilo se mi to a naštvala jsem se na něj. Co řekl, byla však pravda, kterou jsem potřebovala slyšet. Dave mě miloval natolik, že mi řekl, co jsem slyšet potřebovala, místo toho, co jsem slyšet chtěla. Zažila jsem situace, kdy přátele způsobili, že určitý člověk zůstal trčet v konkrétní situaci jen proto, že mu neřekli, co potřeboval slyšet.

Není nic špatného na tom, když se v těžké době spolehnete na své přátele. Nedovolte však, aby vaši přátele zabrali ve vašem životě místo, které patří Bohu. Jděte nejprve za Pánem, když prožíváte zranění, a hledejte Boží nasměrování v té situaci. Poté, co jste strávili čas ve Slovu a hledali Boha

na modlitbách, můžete vyhledat své přátele a sdílet se s nimi o to, co si myslíte, že vám Bůh řekl. Pamatujte však na to, že vaši přátelé jsou jen lidé stejně jako i vy. Jejich schopnost pomoci vám je omezená. Pokud budete spoléhat pouze na ně, pak budete zklamaní.

Partner

Jednu věc, kterou jsem se hned na počátku našeho manželství naučila, bylo to, že se nemohu spoléhat na Davea jako na zdroj svého štěstí. To místo patří Bohu. Bůh je zdrojem radosti (viz Žalm 43,4), ne náš druh.

Vzpomínám si na okamžiky, kdy jsem na Davea byla našťvaná, protože šel raději na golf nebo se díval v televizi na sport, místo aby trávil dopoledne se mnou. Nebylo to tak, že by mě Dave zanedbával. Je to skvělý manžel a moc rád se mnou tráví čas. Já jsem ho ale chtěla pořád pro sebe. Byla jsem rozladěná, protože jsem se na něj dívala jako na zdroj svého štěstí a spokojenosti. Chtěla jsem, aby se snažil, abych se cítila v bezpečí a jistotě. Bůh mi však ukázal, že kdykoli očekáváme, že nějaký člověk (dokonce i náš partner) bude dělat to, co může jedině Bůh, budeme v životě frustrovaní.

Ve chvíli, kdy jsem se přestala snažit Davea přimět, aby mi dával to, co mi může dát jedině Bůh, jsem ve svém životě našla nový pokoj a radost. Ve svém životě i v manželství. Musím však dodat, že kdykoli jsem smutná nebo si o něčem potřebuji promluvit, Dave je tam vždy pro mne, aby mne povzbudil a pomohl mi. Ale oba dva víme, že je to jedině Bůh, kdo dokáže zaopatřit a poskytnout vše, co v každé situaci potřebujeme.

Vzhlížet sám k sobě

Když přijdou problémy, máme tendenci říct si: „O to se postarám sám.“ Někdy je to proto, že kolem nás nebyl nikdo, kdo by nám pomohl, když jsme byli mladší, a vždycky jsme si museli poradit sami. Jindy je to proto, že jsem přece „silák“, možná velmi talentovaný člověk, a je přece snazší důvěřovat těmto schopnostem, že nás z toho nějak dostanou ven.

Člověk by však nikdy neměl procházet životem sám. Nastanou okamžiky, kdy na to vaše silné stránky nebudou stačit. Budete čelit situacím, kdy bude Bůh tím jediným dostatečně silným a mocným, aby vás jimi provedl. Proto navrhuji, abyste si už teď zvykli hledat pomoc u Něj. Nečekejte, až se objeví překážka tak veliká nebo bolest tak hluboká, že vás k Němu dožene zoufalství. Vytvořte si návyk probudit se každý den a říct: „Pane, dnes důvěřuji Tobě. Děkuji Ti za dary a schopnosti, které jsi mi dal, ale nespolehám na svou vlastní rozumnost. Spolehám se na Tebe. Dej mi moudrost, nasměrování a milost, které dnes potřebuji, abych žil vítězný život.“

Přátelé jsou skvělí. Zbožný manžel je úžasný. Uvědomit si dary a talenty, které nám Bůh dal, je důležité. Nic z toho však nenahradí Boha ve vašem životě. Žalm 37,39 říká: „Spása spravedlivých je od Hospodina, on je jejich záštitou v čas soužení.“ Bůh je naše záštita a naše útočiště, nikdo jiný. Proto býváme naplnění nadějí, když v dobách, kdy se potýkáme s problémy, vzhlížíme k Bohu a ne k lidem.

Zklamal vás někdo? Naštvalo vás to? Cítíte nyní hořkost? A už vás někdy napadlo, že to byla vaše vlastní chyba, protože jste k tomu člověku vzhlíželi, aby naplnil vaše potřeby, místo abyste vzhlíželi k Bohu? Nechci teď být na nikoho tvrdá, ani nechci, abyste si mysleli, že nemám pochopení pro vaši bolest, ale pravda, kterou potřebujeme slyšet, bývá

z počátku často bolestivá. Pokud máme více naděje a důvěry v lidi, než v Boha, Bůh zjeví jejich slabosti a dovolí, aby nás zklamali proto, abychom se nakonec obrátili k Němu. Možná to teď není příjemné, ale pravda nás nakonec vždy osvobodí!

Ignorujte bouři a zaměřte se na Ježíše

V Matouši 14,24-33 je vykreslen docela dramatický příběh. Učedníci se v noci snaží přeplout přes Galilejské moře. Vypukne však běsnící bouře. Pokud je někdo, kdo ví, jak se chovat na lodi během bouře, pak je to zajisté Petr a učedníci. Vždyť to byli velmi zkušení rybáři. Nebyla to první bouře, kterou kdy zažili. Síla této bouře však předčila jakoukoli předchozí zkušenost.

Žádná bouře není dost velká na to, aby Bohu zabránila vás zachránit.

Už jste se někdy ocitli v takové situaci? Už jste si někdy říkali, že určitou situaci byste zvládli, ale tentokrát je ta bouře jiná než ty předtím? Přesně to se stalo také učedníkům. Toto byla bouře, ze které se sami zachránit nedokázali.

Když Ježíš uviděl, že potřebují pomoc, přišel k nim „po moři“ (verš 25). Moc se mi líbí, s jakou nonšalancí toto Bible uvádí. Není to tučnými písmeny. Není to ani velkými písmeny. Za větou není dokonce ani vykřičník. Ježíš kráčet po vodě a my bychom neměli být překvapeni. Je to jako by nám Bůh říkal, že dokáže cokoli a udělá cokoli je-li potřeba, aby se k nám dostal, když budeme zranění. Žádná bouře není dost velká na to, aby Bohu zabránila vás zachránit.

Když Ježíš přišel k lodi, učedníci se báli. Mysleli si, že je to duch. Petr však řekl: „Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu

k tobě po vodě!“ (verš 28). Jakmile Ježíš vyslovil: „Pojď“, vykročil Petr z lodi a začal zázračně kráčet po vodě. Petr to neudělal ze své vlastní síly (zajisté nebylo v jeho moci kráčet po vodě). A neudělal to ani s pomocí ostatních učedníků (neposkytli mu potřebné rady jak kráčet po vodě). Toto dokázal udělat jedině Bůh. Ježíš byl pro Petra jedinou nadějí.

Když krácel Petr vstříc Ježíši, udělal to, co často uděláme i my. Svůj zrak sňal s Pána a pohlédl dolů. Podíval se na vlny a

Raději očekávejte, že se Bůh ukáže na scéně a že se neopozdí. Že celou bouři uklidní.

začal se zaměřovat na bouři. Místo aby si říkal: „Kráčím tu po vodě s Ježíšem! To je úžasné! Pro Boha není omezení ohledně toho, co v mém životě může udělat!“ Začal najednou přemýšlet jinak: „Co když se utopím? Jak je to vůbec možné?

Mohl by mě Ježíš opravdu zachránit?“ Přesně to se stane, když pohlédnete dolů na své problémy místo nahoru na Boží zaslíbení. Vykřičníky se změň na otazníky. Víra se změň ve strach. A vy se začnete potápět. Naštěstí máme Spasitele, který nám pomáhá i ve chvílích, kdy je naše víra slabá. Ježíš vztáhl svou ruku a Petra zachránil. Nebyli to učedníci, byl to Ježíš, kdo jej zachránil.

Tento příběh dokonale vykresluje, co se stane v bouřích našeho života. Nehledě na to, jak veliká bouře je, není příliš velká pro Boha. On vás vidí přesně tam, kde jste. A přichází vás zachránit. Jestliže dnes zakoušíte potíže, začněte hledat Boha. Nebuďte jako učedníci, kteří byli překvapení, když se Ježíš ukázal. Raději očekávejte, že se Bůh ukáže na scéně a že se neopozdí. Že celou bouři uklidní. Dokud budete vzhlížet k Němu, budete schopni kráčet nad tím, co ohrožuje váš život. Budete moct žít v pokoji, s radostí, spokojením a štěstím, protože budete zaměřeni na Ježíše. Ve chvíli, kdy se začnete dívat na ty vlny, na negativní zprávy, ustrašené myšlenky,

na to, co si myslí ostatní, na lži nepřítelů, pokaždé se kvůli těmto věcem začnete topit. Dokonce i uprostřed té nejhorší bouře, kdy to vypadá, že se otřásá naprosto všechno ve vašem životě, vzhlížejte k Bohu. On je tím jediným, kým nelze otřást.

To jediné, na co se vždy můžete spolehnout

Bůh chce, abyste byli plní naděje, ne plní odrazení, zoufalství a depresí. Bible nám v Římanům 5,5 říká, že ti, kteří svou naději vkládají v Boha, nebudou nikdy zklamaní a nebudou nikdy zahanbení. No teda! Jen o tom přemýšlejte! Svou naději můžete vložit ve své přátele, ale budete zklamaní. Můžete ji vložit ve svůj bankovní účet, a budete zklamaní. Můžete ji vložit v politiku a budete zklamaní. Můžete ji vložit ve svou práci, ale budete zklamaní. Pokud ji však vložíte v Boha, zklamaní nebudete. Přestože možná budete procházet věcmi, kterým někdy nebudete rozumět, nakonec vždy Bůh všechno dovede k dobrému.

Dokud budete mít naději, máte šanci, protože všechno kromě Boha podléhá změně. Nezáleží na tom, jak špatnou zprávu máte, to první, na co byste měli pomyslet, je: „No, všechno podléhá změně. Všechno se mění.“ Mění se vaše finanční konto, vaše děti, mění se šéf, mění se i situace. Bůh se ale nemění. Bůh je skála, je konstantní. Malachiáš 3,6 říká: „Neboť já Hospodin jsem se nezměnil“. Mění se lidé, mění se počasí, mění se okolnosti, mění se názory, nálada, odevzdání, zaměstnání, školy. Na to si zkrátka musíme zvyknout. Jediné, čím si na tomto světě můžeme být jistí, je to, že něco se bude neustále měnit. Proto je důležité vložit svou naději v Boha a vystavět svůj život na Skále. Pokud učiníte svým hlavním zdrojem všeho, co potřebujete, Boha

a budete vědět, že On je to jediné, co se nemění, dokážete zvládnout všechno to, co se mění, protože základem pro váš život bude Bůh.

Mnohokrát velmi často citově strádáme a v podstatě bychom ani nemuseli, kdybychom svou naději vložili v Boha a přestali očekávat, že někdo jiný udělá, co může udělat jen On.

Začněte očekávat víc!

Každý den není dokonalý a každá bouře není předem v předpovědi počasí. Může nás bolet hlava nebo srdce. Může to trvat den nebo i déle. Ať je váš problém, kterému čelíte, jakýkoli, ráda bych vás povzbudila, abyste pohlédli vzhůru! Nezaměřujte se na negativní okolnosti, na to, co všechno stojí proti vám, nebo na ustrašené myšlenky, které se objeví.

Když pohlédnete vzhůru, znovu se objeví naděje. I když může být bouře veliká, nemůže být větší než Bůh. Vše, co musíte udělat, je hledat Ho a důvěřovat, že učiní, cokoli bude potřeba (třeba bude i kráčet po vodě), aby se k vám dostal. Tak směle do toho a začněte očekávat! Touhle situací projdete a budete silnější než kdykoli dřív. Jen zůstaňte zaměřeni na Ježíše, mějte pozitivní postoj, jděte stále vpřed a ať uděláte cokoli, hlavně se nedívejte dolů.

7. KAPITOLA

Počítejte svá požehnání a ne své potíže

*Dobrořeč, duše má, Hospodinu,
a nezapomínej se na všechna dobrodiní jeho ...*

Žalm 103,2 (Bible Kralická)

„Hvězdy je možné zahlédnout jedině v temnotě.“

Martin Luther King Jr.

Kdysi jsem slyšela příběh o muži, který jednou večer ztratil klíče. V zoufalém pokusu najít je prohledával horečně oblast venku na ulici na rohu přímo pod lampou. Jeden kolemjdoucí, který viděl jeho zoufalství, se zastavil a pomáhal mu hledat. Po několika minutách se ho ten ochotný cizinec zeptal: „A kde jste ty klíče přesně upustil? Pokud budeme vědět, kde to přesně bylo, budeme mít víc štěstí.“ Bez zaváhání mu majitel ztracených klíčů odpověděl: „Upadly mi, když jsem byl v domě.“ Šokovaný touto odpovědí cizinec zvolal: „Jestliže vám spadly v domě, proč je hledáme tady, venku na ulici pod lampou?“ Muž odpověděl: „Protože je tu lépe vidět.“

Vaše první reakce bude asi takováto: „To je směšné. To by přece nikdo neudělal.“ Možná to zní hloupě hledat klíče, které člověk ztratil v domě, někde venku pod pouliční lampou. Tento příběh však vyprávím záměrně. Mnohokrát ve svém životě hledáme něco, co potřebujeme, ale hledáme to na špatném místě. Je jedna stará píseň, kde se zpívá, že

„hledáme lásku, ale na špatných místech“. Myslím si, že je to pravda. Domnívám se však také, že mnohokrát hledáme naději na špatném místě.

Pokud si chceme života opravdu začít užívat, budeme muset změnit to, kde hledáme naději. Zdrojem naší naděje musí být v každé době Ježíš. Nehledě na to, jaké okolnosti nás obklopují. Naše okolnosti by neměly ovlivňovat úroveň radosti, kterou zakoušíme. I když prožíváme ten nejhorší

Dívejte se na to, co jsme opustili, a ne na to, co jsme ztratili.

den v životě, můžeme mít smělý, radostný a nadějný postoj, naučíme-li se dívat se na to, co jsme opustili, a ne na to, co jsme ztratili. Dívejte se vždy na to, co Bůh dělá, ne na to, co si myslíte, že by měl dělat a nedělat.

Kéž by mi tuhle pravdu řekl někdo mnohem dříve. Spoustu let jsem se cítila mizerně, byla jsem frustrovaná křesťanka a hlavním důvodem tohoto stavu bylo to, že jsem neustále přemýšlela o tom, co všechno nemám. A nejenže jsem o tom přemýšlela, já si také pořád stěžovala, že to nemám. Ve svých modlitbách jsem stále vyprávěla Bohu o všech věcech, které nemám. „Bože, nemám dost peněz. Nemám takový talent, jako ten a ten. Neměla jsem dobré dětství.“ Seznam je nekonečný. Podívala jsem se kolem sebe a udělala si inventuru všeho, co jsem neměla.

Bůh mi ale začal ukazovat, že toho mám hodně, že se jen dívám špatným směrem. Když se člověk zaměřuje na to, co ztratil nebo co nemá, není v tom žádné vítězství. Bůh mě začal učit, že místo abych vkládala svou energii a snahu ve stěžování si na to, co nemám, mám se zaměřovat na to, co jsem opustila. Možná jsem neměla dost peněz zjet si na luxusní dovolenou, ale měla jsem dost peněz

na to zaplatit ten měsíc všechny účty. Možná jsem neměla schopnosti, které měl někdo jiný, ale uměla jsem mluvit s lidmi a postupně si mě Bůh začal používat a pomáhala jsem lidem. Možná jsem byla v dětství zneužívaná, ale Bůh mě uzdravoval. Manžel ani děti nebyli dokonalí, ale byla jsem požehnaná rodinou. Matka i otec se mě zřekli, ale Bůh mě přijal (viz Žalm 27,10).

Čím více jsem se začala zaměřovat na to, co jsem opustila, místo na to, co jsem ztratila, tím více se můj postoj začal měnit. Začala jsem si uvědomovat Boží požehnání a Jeho milost na mém životě. Moje naděje začala narůstat.

Totéž se může stát i vám. Nehledě na to, čím dnes procházíte, můžete v životě objevit novou radost. Možná jste něco ztratili. Možná jsou schopnosti, které nemáte. Místo toho, abyste se zaměřovali na to, o co jste přišli, proč se raději nezaměřit na to, co jste opustili? Možná budete překvapeni tím, co zjistíte.

Tři pence a Bůh

Kdysi jsem četla, že když Matka Tereza začínala svou práci v Indii, neměla žádné peníze. Měla sen vystavět sirotčinec a pomáhat lidem v Kalkatě, neměla však finance. Když se jí zeptali, kolik tedy má vlastně peněz, odpověděla: „Tři pence.“ Lidé o její práci pochybovali a ptali se jí: „Co můžeš udělat jen se třemi pencemi?“ Matka Tereza však odpověděla, „mám tři pence a Boha, co ještě potřebuji?“

Tento postoj se mi moc líbí. Matka Tereza si nedělala starosti s tím, že má jen tři pence, protože měla Boha! Zajímalo by mě, jak by se náš život změnil, kdybychom začali počítat přesně to, co nám Bůh dal. Možná by to nebylo nic

moc ve srovnání s tím, co mají druzí, a možná by to nebylo nic moc ve srovnání s tím, za co se modlíme, ale i to málo je všechno, co Bůh potřebuje. Tři pence je více než dost v Božích rukou. Jestliže Bůh dokáže nasytit zástupy pěti tisíc mužů (plus ženy a děti) jenom několika bochníky chleba a několika rybami, jen se zamyslete, co dokáže udělat s tím málem, co máte vy. Možná si řeknete: „Ale já nemám nic. Ani ty tři pence.“ Nezoufejte a buďte povzbuzeni. Bůh stvořil celý vesmír z ničeho. Začal promlouvat slova víry nad vzduchoprázdňem. Nehledě na to, jak málo máme, toto můžeme udělat všichni.

**Tři pence
je více než dost
v Božích rukou.**

Už jste někdy byli v obchodě, když zrovna dělali inventuru? Je to úžasné pozorovat, jak naběhne celý ten tým lidí a všichni začnou počítat, co mají v obchodě a na skladě. Vytáhnou si čtečky a označují štítky každou položku. Pak neúnavně počítají a přepočítávají, aby si byli jistí, že všechno sedí do puntíku. Mě udivuje to, že vůbec nic nepřehlédnou. Počítají i ty nejdrobnější věci. Každý balíček žvýkaček, každou plechovku, každičký nahnílý banán. Dokonalá inventura započítá naprosto všechno.

Myslím, že by byl skvělý nápad udělat si inventuru svého života a spočítat si každé požehnání, které nám Bůh dal. Naděje by se rozmnožila a zbudovalo by to v nás víru. Namísto toho, že se motáme kolem dokola a mluvíme

**Myslím, že by byl
skvělý nápad udělat
si inventuru svého
života a spočítat si
každé požehnání,
které nám Bůh dal.**

o tom, co nemáme, můžeme kráčet a s důvěrou děkovat Bohu za všechno, co nám dal. A měli bychom započítat každičkou maličkost. I když to vypadá zanedbatelné, započítejte to také

a děkujte za to Bohu. Vytvořte si návyk všimnout si všeho, co pro vás Bůh udělá. Čím více budete přemýšlet o Jeho požehnáních, tím větší naději budete mít. Bůh nám dal Ježíše. Když udělal toto, copak nám nedá i to ostatní?

Čas inventory

Inventurní seznam každého člověka bude jiný. Ne všichni máme tytéž dary, talenty, silné stránky či zaopatření. A určité je nemáme všichni v tentýž časový okamžik. Bůh však nikdy neslíbil, že budete mít to, co má někdo jiný, nebo že někdo jiný bude mít to, co máte vy. Vzpomínám si, že jednou, když jsem v Indii byla v kolonii malomocných, zeptal se mě jeden malomocný, jestli bych se chtěla podívat do jeho domu. Zdál se být nadšený, a tak jsem šla s radostí s ním. Zjistila jsem, že to, čemu říkal domov, byla díra 3 metry dlouhá a 2 metry vysoká vyhrabaná do úpatí hliněného kopce. Byla vybavená doma vyrobenou houpací sítí, několika nádobami a miskami. Musím se přiznat, že mě hluboce zasáhlo, když jsem viděla, jak šťastný byl s tím málem, co měl, a uvědomila jsem si, jak nespokojená jsem často já se vším tím, co mám.

Uvádím seznam věcí, za které je možné Bohu děkovat, máme-li na mysli výše popsany příběh muže z Indie. Možná, že momentálně nemáte vše, co je na seznamu, ale se spoustou věcí se určitě dokážete ztotožnit. Malomocný, se kterým jsem se setkala, by byl v sedmém nebi, kdyby cokoli z těchto věcí mohl mít.

- střecha nad hlavou
- přítel, který se o vás zajímá
- rodina, která vás miluje
- pojízdné auto (ano, i když jede z posledního)
- plný žaludek

- teplá a studená voda
- smysl pro humor
- pravidelný plat
- pohodlná postel
- sen, který máte v srdci
- příležitost ke vzdělání dětí
- místní církev, která vás povzbuzuje
- zdravé tělo
- skříň plnou oblečení
- Bibli, kterou si můžete číst
- naději do budoucnosti

A to je jen několik věcí, které mě napadly. Jsem si jistá, že kdybyste si udělali čas a přemýšleli a modlili se za to, přijdete se seznamem, který je desetkrát tak delší než tento.

Některé z věcí, které jsem zmínila, se zdají být naprosto základní. Když se však nad tím zamyslíte, po celém světě existují lidé, kteří nemají ani to nejzákladnější, co máte vy. Voda, jídlo, přístřeší. To jsou věci, které bychom neměli pokládat za samozřejmost. Měli bychom za tyto základní potřebné věci děkovat Bohu a neměli bychom je brát jako samozřejmé ani na minutu.

Vždycky je naděje

Inventura Boží dobroty je velmi důležitá, protože, abych byla upřímná, je snadné začít hledět na životní potíže a nechat se odradit. Pokud se díváme pouze na překážky, můžeme lehce naději ztratit. Možná se podíváte na účet v bance a pocítíte beznaděj. Někdy se díváte na děti a chce se vám jen vyhodit ruce do vzduchu a zvolat: „Není naděje.“ Možná se podíváte na sebe a řeknete totéž! Možná, že jedete do práce a cestou si říkáte: „Už není naděje.“ Dábel

chce, abyste udělali přesně toto. On ví, že pokud nás udrží v beznaději, nemůžeme se pohnout ve smělé víře a mineme tak Boží dobrý plán pro náš život.

Vzepřete se pokušení hledět na to, co jste ztratili, nebo na to, co nemáte, a rozhodněte se hledět na to, co Bůh udělal, dělá a bude dělat. Až se vám to podaří, ožije ve vás naděje, povstane radost a poroste víra. Vzroste také vaše čínorodost. Pamatujte na to, že když žijete v zahradě naděje, něco tam vždy právě kvete.

Místo abyste říkali: „Už nemám naději“ řekněte raději: „Vždycky je naděje!“ Rozhodněte se, že si uděláte inventuru toho, co vám Bůh dal, a rozhodněte se také, že budete doufat ve víc. Sepište si seznam požehnání, která vám Bůh dal, a čtete si je nahlas každý den, je-li to třeba. Čím více se zaměříte na to, co máte, tím více budete žasnout nad Boží dobrotou ve vašem životě.

**Místo abyste říkali:
„Už nemám naději“
řekněte raději:
„Vždycky je
naděje!“**

V Efezským 1,3 se píše:

Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu.

To by vám mělo přinést naději. Nehledě na to, čemu dnes čelíte, budete požehnaní vším, co kdy budete potřebovat. Budete-li potřebovat sílu, budete-li potřebovat víru, bude-li to naděje, přítel, porozumění, pokoj, radost nebo spravedlnost, ať to budou peníze, uzdravení či vítězství, Bůh to pro vás zaopatrí. Filipským 4,19 říká: „Můj Bůh naplní všechnu vaši potřebu podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.“

Pokud někdy přijde okamžik, kdy začnete pochybovat, zda vás Bůh v současnosti či budoucnosti opravdu zaopatří, ohlédněte se zpátky na to, co už udělal. Podívejte se opět na svoji inventuru požehnutí. To vaši víru do budoucna pořádně posílí. Tohle dělal také David. Když král Saul i Davidovi bratři pochybovali, že by mohl porazit Goliáše, jen se zastavil a udělal inventuru Boží dobroty, kterou zakusil ve svém životě. Řekl: „Tvůj služebník zabil lva i medvěda. Tento neobřezaný Pelištejec dopadne také tak, protože zesměšnil armády živého Boha!“ (viz 1. Samuelova 17,36). Protože už pro něj Bůh tyto věci v minulosti udělal, měl David plnou jistotu, že v současné situaci udělá ještě něco mnohem většího. Davidova inventura požehnutí mu poskytla naději, kterou potřeboval, aby naplnil svůj osud.

Žehnat vám je něco, co Bůh dělá velmi rád

Když si začnete dělat inventuru Boží dobroty ve svém životě a začnete sčítat všechna Jeho požehnutí, naplní to vaše srdce radostí víc, než cokoli jiného. Zjistila jsem, že je nemožné být vděčný a odražený najednou. Nefunguje to. Pokud si každý den uděláte chvilku na to, abyste se zaměřili na Boží požehnutí a Jeho milost ve svém životě, nebudete si moct pomoci a budete zkrátka naplněni až k přetékaní radostí Hospodinovou.

**Zjistila jsem, že
je nemožné být
vděčný a odražený
najednou.**

Boží Slovo nám říká, že Hospodinova radost je naší silou (viz Nehemjáš 8,10). Mnoho lidí je letargických, unavených a sotvaže se doplazí od židle ke stolu v práci a od stolu na gauč doma, protože nemají radostný postoj. Někteří lidé jsou naprosto vyčerpaní, když přijdou domů

z práce, a není to kvůli jejich práci. Je to kvůli tomu, že mají špatný postoj k místu, kde pracují, a ke všem lidem tam. Negativní postoj ovlivní každou část vašeho života, dokonce i vaše zdraví. Pokud se však rozhodneme mít radost z toho, co nám Bůh dal, a zaměřovat se na to dobré v životě, budeme nejen šťastnější, ale také zdravější.

Od té doby, co kráčím s Pánem, zapisuju si každý den deník. Zapisuju si verše, které mě povzbudily, některé modlitební žádosti, které se ten den modlím, věci, o kterých se domnívám, že mi je Bůh položil na srdce, a zvláštní věci, které pro mě Bůh ten den udělal. Mám jich za ty roky už několik a někdy se do nich ráda jen tak začtu. Když pročítám staré deníky, je pro mě zajímavé, že mě Bůh několikrát do roka upozorní, že mám mít radikální očekávání něčeho dobrého. Musí to být velmi důležité. Když jsem plná naděje, když očekávám, že Bůh v mém životě něco dobrého udělá, buduje to mého ducha a naplňuje mě to radostí. Pravidelně beru vitamíny a myslím si, že naděje je „vitamín štěstí“.

Bůh ve skutečnosti „očekává, vyhlíží a těší se“ na to, aby vám mohl projevit svou dobrotu. Proto můžete očekávat něco dobrého ve svém životě.

Každý den bychom měli polykat velké dávky naděje! Myslím, že právě proto je jedním z mých oblíbených veršů tento:

Proto Hospodin /toužebně/ vyčkává /vyhlíží, očekává, těší se/, aby se nad vámi slitoval, proto se pozdvihne, aby se nad vámi smiloval, protože Hospodin je Bůh práva – blahoslavení /šťastní, přešťastní, záviděníhodní/ jsou všichni, kdo na něho toužebně očekávají /a vyhlížejí Jeho vítězství, Jeho milost, Jeho lásku, Jeho pokoj, Jeho radost a Jeho nesrovnatelné, nezničitelné společenství/.

Izajáš 30,18 AMP

Bůh ve skutečnosti „očekává, vyhlíží a těší se“ na to, aby vám mohl projevit svou dobrotu. Proto můžete očekávat něco dobrého ve svém životě. To není něco, s čím by Bůh jen velice nerad souhlasil. Je to něco, co dělá velmi rád. Ježíš zemřel, abyste mohli „mít a užívat si život a to život hojný“ (Jan 10,10). Neprojděte tedy životem se špatným postojem. Rozhodněte se mít dobrý postoj a očekávat něco dobrého od Pána. To dobré neočekáváme, protože bychom si to zasloužili, ale protože Bůh je dobrý! Rozhodněte se, že budete Boha chválit vděčným srdcem za to, co vám již dal.

Začněte očekávat víc!

Když dočítáte tuto kapitolu, zeptejte se sami sebe: „Jakou naději mám?“ Jste každý den nadšení a očekáváte, že Bůh odpoví na vaše modlitby, naplní sen, vyplní potřebu a udělá ve vašem životě něco úžasného? Pokud nemáte tak velkou naději, jak byste si přáli, pak to můžete změnit. Není to nic složitého. Vše začíná u toho, že se budete dívat na to, co jste opustili, namísto na to, co jste ztratili.

Udělejte si inventuru požehnaní ve svém životě. Mnohé věci na vašem seznamu budou velké věci, které jsou zřejmé, ale mnohé z nich budou maličkosti. Udělejte si čas podívat se opravdu na každou část svého života a zahlédnout i ty malé, přehlížené věci, kterými vás Bůh celou dobu žehná. Když to uděláte, zaznamenáte obrovskou změnu v tom, jak na svůj život pohlížíte. Pohled na vaše manželství, rodinu, kariéru, snahy a úsilí se změní, když budete mít vděčné srdce.

Tak do toho a začněte dnes očekávat víc! Bůh vám v minulosti požehnal. Máte celý seznam věcí, které to dokazují. A to je jen začátek. Bůh toho má pro vás nachystáno víc. Jen se ujistěte, že to hledáte na správném místě.

8. KAPITOLA

Slova naděje

*Proč jsi tak skleslá, má duše, proč jsi ve mně tak rozrušená?
Jen čekej na Boha /a měj v Něj naději/ - vždyť mu budu
znovu vzdávat chválu za spásu jeho přítomnosti,
za svého Boha.*

Žalm 43,5

„Naděje se usmívá na prahu nového roku a šeptá,
že bude šťastnější.“

Alfred, Lord Tennyson

Stejným způsobem, jakým nás fyzicky ovlivňuje jídlo, které jíme, ovlivňují nás slova, která pronášíme, a to jak duchovně, mentálně i emocionálně. Já věřím, že nás ovlivňují i fyzicky, protože čím je konverzace plnější naděje a štěstí, tím více energie cítíme. Pozitivní postoj plný naděje ulevuje od stresu, což je kořen a příčina všech nemocí.

Před několika lety jsem se rozhodla brát své zdraví vážně. Chyběla mi energie, snadno jsem onemocněla a musela se neustále potýkat s vleklými zdravotními problémy. V minulosti jsem zkoušela různé diety a cvičební režimy, ale vždy se mi nakupila práce a neměla jsem na sebe čas. Nakonec jsem vždycky skončila u svého rušného režimu, i když jsem věděla, že pro mě není dobrý. Konečně jsem se rozhodla, že už je toho dost. Asi by se dalo říct, že jsem měla dost toho, že jsem pořád unavená.

Když jsem se začala zabývat stravováním a pohybem, zjistila jsem, že vše, co sníme, ovlivňuje výkon našeho těla. Všichni víme, že zdravá, pestrá strava je důležitá, ale nemyslím si, že si plně uvědomujeme, jak moc naše stravovací návyky a rozhodnutí ohledně jídla ovlivňují naše tělo. To, co v daný den sníte, ovlivní to, jak se budete cítit, kolik toho dosáhnete a jaký postoj budete mít. V dobrém i špatném. Ať je to salát či kobliha, jídlo, které vstupuje do vašich úst, ovlivní vaše tělo. Může mít vliv i na vaše emoce a myšlenkové procesy.

Stejným způsobem i prohlášení plná naděje či negativní vyznání, tedy slova, která promlouváme, ovlivňují v mnoha ohledech náš život. Slova mají moc. To, co říkáte, je důležité. Jakmile něco vyslovíte, putují ta slova k vašim uším a do vaší duše. Pokud jsou vaše slova plná života, budete se cítit šťastnější a budete mít více energie. Jestliže však máte tendenci mluvit o tom, co je v životě špatně a stěžovat si na svou situaci, mají vaše slova negativní dopad a vysají z vás energii. Vy se budete cítit odrazení a v depresi. Neodkládejte naději na jindy, protože „Prodlužované očekávání působí srdci bolest“ (viz Příklad 13,12).

Slova plná naděje jsou důležitá obzvláště, když čelíte něčemu obtížnému. Tou nejdůležitější věcí, kterou můžete udělat, když jste zranění, je promlouvat pozitivní, vírou naplněná slova. Neříkám, že vaše slova samotná mají moc tu situaci změnit, to může udělat jedině Bůh, ale vaše slova mají moc v duchovní oblasti.

Tou nejdůležitější věcí, kterou můžete udělat, když jste zranění, je promlouvat pozitivní, vírou naplněná slova.

Když souhlasíte s Bohem, začne se Jeho plán ve vašem životě rapidně naplňovat. Vaše slova mohou změnit váš postoj ohledně negativní situace a pomohou určit, jak rychle jí projdete. Izraelci

si stěžovali, zatímco byli na poušti, a také tam zůstali. Jedenáctidenní cesta jim trvala čtyřicet let a většina z nich nikdy do své destinace nedorazila.

Stěžování si a reptání na všechno, o čem se domníváme, že je v našem životě špatně, je větší problém, než si většina lidí myslí. V Božích uších je to ohavnost! Zajímalo by mě, kolik lidí prochází životem s tím, že si stěžují a kvůli tomu nikdy nemají ten druh života, který by chtěli. Víte, chtít nestačí, aby se ve vašem životě začaly dít dobré věci. Potřebujeme živou naději a pevnou víru v Boha. Také potřebujeme mocné myšlenky a slova plná naděje. Potřebujeme čin, když je k němu čas, a také vděčné srdce, zatímco čekáme.

Prvních 45 let svého života jsem si ničila každý den i svou budoucnost kvůli nevědomosti ohledně moci svých vlastních slov. Neměla jsem poznání v mnoha oblastech, ale toto byla snad ta největší. Pokud víte o moci slov, pak pro vás tato kapitola bude jen občerstvením a připomenutím, které vás dál povede tím správným směrem. Pokud je to však pro vás zcela nové, může to naprosto změnit váš život.

Možná si neuvědomujete, že ovládáte svá slova. Můžete se rozhodnout, co budete říkat. A věřte mi, když vám říkám, že to, co promlouváte, je opravdu důležité. Buďte dobrým správcem slov! Volte je moudře a věřte tomu, co Boží Slovo říká ohledně slov a toho, že přináší buď život nebo smrt.

V moci jazyka je smrt i život, kdo ho miluje, nají se jeho ovoce.

Příslaví 18,21

Přestaňte mluvit o svých problémech

Všimli jste si někdy, že Ježíš o svých problémech nemluvil? Mohl to dělat. Musel se potýkat se spoustou věcí, se kterými se potýkáme i my. Ježíš měl nabitý rozvrh. Setkával se s drzími a nepřijemnými lidmi. Musel čelit určitým situacím. A to ani nemluví o tom, že si byl vědom, že bude muset neuvěřitelně trpět a zemřít na kříži za hříchy celého světa.

Když však pročítáme evangelia, nikdy nenalezneme Ježíše, že říká něco kritického nebo něco, co by bylo podobné stěžování či reptání. On zjevně věděl, jakou moc slova mají. Když se přiblížil čas jeho utrpení a smrti, řekl učedníkům, že už se od této doby s nimi dlouho sdílet nebude (viz Jan 14,30). Proč to řekl? Protože znal moc slov a také věděl, jak velké je pokušení pronést něco špatného v obtížných či bolestných dobách. Věděl, že má Jeho Otec plán na záchranu lidstva a že jej vložil na Něj. Byl proto rozhodnut udělat vše, co bylo třeba, aby zůstal v souladu s Bohem, včetně toho, že chtěl promlouvat slova, která by si Bůh mohl použít, a ne ta, která by si použil ďábel.

Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně nemá vůbec nic /nemá se mnou nic společného; ve mně není nic, co by mu patřilo; nemá nade mnou moc/. Ale svět má poznat /má být usvědčen/, že miluji Otce a jednám tak, jak mi Otec přikázal /jednám v plné shodě s Jeho příkazy/.
Vstaňte, pojďme odtud!

Jan 14,30-31 AMP

Samozřejmě mluvil Ježíš o mnoha věcech, včetně hříchu. Někdy napomínal farizeje a káral své učedníky. Když si pročítáme evangelia, vidíme, jak Ježíš mluví o mnoha věcech. Nikdy to však nebyly jeho problémy. Lukáš 4,22 říká, že se lidé „divili těm slovům milosti, vycházejícím z jeho úst“.

Ježíš měl své poslání a nenechal se vykolejit zaměřováním se na problémy každodenního života. Řekl, že Jeho slova byla duch a život (viz Jan 6,63).

Jsou vaše slova duch a život nebo jsou tělo a smrt? Dobrá zpráva je, že to můžete změnit hned teď, je-li to potřeba. Já hned jako první přiznám, že je nemožné ovládat svá ústa bez velké Boží pomoci. Nicméně pokud se správně rozhodneme a budeme v této oblasti souhlasit s Bohem, On nám zajisté pomůže učinit pozitivní změny.

Kráčejte po úzké cestě

Ježíš nás nabádá, abychom kráčeli po úzké cestě, která vede k životu, a vyvarovali se široké cesty, která vede k záhubě (viz Matouš 7,13-14). Je zřejmé, že po té úzké se kráčí obtížněji. Já vždy říkám, že na té úzké cestě není místo pro naši tělesnost. Můžeme se rozhodnout projít životem a tvrdit, že nebereme v potaz moc svých slov, ale tím se dostáváme na širokou cestu, o které Ježíš říká, že vede k záhubě. Pochybuji, že by to někdo z nás chtěl.

Je velmi snadné zaměřit se na to, co není dobré. Zdá se, že mnohem více našich rozhovorů se točí kolem toho, co je špatné, než kolem toho, co je dobré. Nejsou plné naděje, jsou plné beznaděje! „Děti jsou nemocné. Dopravní situace je strašná. Bolí mě nohy. S ekonomikou to jde z kopce. No věřili byste, že to o mně řekl? To si nemohu dovolit.“ Čím více však mluvíme o tom, co je špatně, tím více moci tomu ve svém životě poskytujeme.

Uvědomili jste si někdy, že můžete své problémy velmi zhoršovat tím, že o nich mluvíte přespříliš? Uvědomili jste si někdy, že se možná v životě nemůžete pohnout z místa

kvůli tomu, že si neustále stěžujete? Já jsem si tyto věci neuvědomovala do doby, než mě Duch Svatý usvědčil. Jsem moc ráda, že to udělal, protože nedokážeme změnit žádnou oblast svého života, nemáme-li dostatek poznání.

Když procházíte zkouškou, to nejlepší, co můžete udělat, je přestat mluvit o tom, jak obrovský je ten problém, a začít mluvit o tom, jak velký je Bůh.

Když procházíte zkouškou, to nejlepší, co můžete udělat, je přestat mluvit o tom, jak obrovský je ten problém, a začít mluvit o tom, jak velký je Bůh. Udělejte si

každý den čas a přemýšlejte o Božím Slově. Promlouvejte Boží přísliby do své situace. Moc se začne vylévat, když se zaměříte na to, jak to funguje u Boha, a ne na to, co se právě děje ve vašem životě.

Dělat záměrně to, co je správné

Ne vždy se možná budete cítit pozitivně a ne vždy se vám možná bude chtít promlouvat pozitivní slova. Přejdou dny, kdy se probudíte a budete se cítit příšerně. To jsou dny, kdy je velmi snadné zahořknout, stěžovat si a mít pesimistický pohled na svět. Nemusíte však žít podřízeni svým pocitům. Pocity jsou vrtkavé. Velmi rychle se mění v závislosti na mnoha faktorech.

Snad tou nejdůležitější věcí, kterou bych chtěla v této knize uvést, je to, že se pro naději musíme záměrně rozhodnout. Nemůžeme jen sedět a přát si, abychom ji měli, nebo se modlit, aby tu byla. My se rozhodujeme být plní naděje každý den. Úžasné na svobodné vůli je to, že se sami můžeme rozhodnout, jaké budou naše postoje, myšlenky, slova a činy. Pokud jste stejní jako já, pak jsem si jistá, že to

první, co vás napadne, když uděláte něco špatně, je: „Já za to nemůžu. To samo.“ A v zápětí vás napadne nějaká výmluva, proč jste to neudělali správně.

Scénář může být například takovýto: „Kéž bych mohl cítit naději, ale zrovna teď se v mém životě neděje nic tak úžasného. Nemůžete očekávat, že budu mít pozitivní postoj, když všude, kam se podívám, vidím jen problémy. Kdybych na tom byl jako spousta jiných lidí, pak bych měl lepší postoj.“ Nebo takovýto: „Okolnosti kolem mě teď nejsou vůbec dobré. Já se však rozhoduji, že budu plný naděje. Očekávám, že se mi dnes v životě stane něco dobrého! Ano, něco dobrého se stane mně a také skrze mě!“

Pokud toto budete záměrně dělat každý den, i když se tak nebudete cítit, nakonec to změní i to, jak se cítíte. Vaše pocity se poddají v pravý čas vašemu rozhodnutí. Nehleďte na to, jak vypadají okolnosti, jakýkoli den s Ježíšem je lepší než jediný den bez Něj. Vždy můžeme mít naději, protože nás miluje, je tu pro nás a dokáže změnit cokoli! On je Bohem spravedlnosti. On to špatné napravuje!

Když se budete cítit odrazení, rozhodněte se, že nedovolíte, aby vám tyto pocity řídily život. Místo abyste měli negativní pohled a promlouvali negativní slova, učiňte prohlášení, která jsou v souladu s Božím Slovem!

- Víím, že mě Bůh miluje (viz Efezským 3,19).
- Věřím, že ve svém životě uvidím Boží dobrotu (viz Žalm 27,13).
- Jsem více než vítěz v Kristu, který si mě zamiloval (viz Římanům 8,37).

Již téměř 40 let kážu a stále téměř každý den svého života přemýšlím o Božím Slově a prohlašuji Jej ve svém

Nečekejte, až vám zvedne náladu někdo jiný. Sami sebe rozdmýchejte v Bohu.

životě. Nehledě na to, jak se cítím, připomínám si, kdo jsem v Kristu. I vy můžete dělat totéž. Nečekejte, až vám zvedne náladu někdo jiný. Sami sebe rozdmýchejte v Bohu.

Ráda to přirovnávám k takovému malému školnímu turnaji. Jestli jste se někdy něčeho takového účastnili, pak víte, o čem mluvím. Roztleskávačky povzbuzují, hraje hudba a všichni studenti jsou připravení na velký zápas. Je to oslava, která se zakládá na očekávaném vítězství. I když jejich tým ještě nevyhrál, veselí už začalo.

Určitě je ve vašem životě něco, nad čím můžete jásat. Nehledě na to, jaké opozici čelíte, Bůh je na vaší straně a On je neporažený. Tak do toho a uspořádejte si oslavu před turnajem! Budte nadšení z vítězství, které Bůh do vašeho života přinese.

Naděje ukrytá ve chvále

V 2. Paralipomenon 20 se dovídáme příběh o obrovské armádě, která vytáhla proti králi Jošafatovi a judské armádě. Lidé se báli, protože byla ve veliké přesile (viz 2. Paralipomenon 20,15). Cítili jste se někdy také tak? Cítíte se tak možná i nyní? Máte pocit, že jsou vaše problémy příliš velké na to, abyste z toho kdy vyšli jako vítěz?

Jošafatovi bylo řečeno, že ta bitva není jeho, ale Hospodinova. Ozbrojil se tímto slovem od Boha a připravil svou armádu do boje. V této bitvě však udělal něco naprosto odlišného. Namísto aby do první linie postavil nejsilnější a nejzdatnější bojovníky, což od něj každý očekával, poslal do ní chváliče. Ve 2. Paralipomenon 20,21 můžeme číst:

„ ... ustanovil ty, kdo zpívali Hospodinu a chválili slávu jeho svatosti. Jak šli před ozbrojenci, říkali: Vzdávejte Hospodinu díky, protože navěky je jeho milosrdenství.“

Jošafat začal bitvu s chválou. To musel být pohled: celá armáda připochovala do bitvy pod záštitou chvály.

Bible ve 22. verši říká, že když „začali s jásotem a chválou“, uvedl Bůh nepřátelské armády ve zmatek. Namísto aby bojovaly proti Judsku, obrátily se proti sobě navzájem. V době, kdy na místo dorazil Jošafat se svou armádou, byl již nepřítel zničen. Bůh vyhrál tuto bitvu, tak jak slíbil.

Jsem přesvědčena, že je ďábel zmatený, když chválíme Boha v dobách, kdy bychom se měli bát a stěžovat si. Chvála a díkůvzdání je to, co ho poráží.

Chvála je mocná zbraň. Prohlašuje, že důvěřujete Bohu a jste na Něm naprosto závislí. Nečekejte se slovy naděje až na okamžik, kdy se vaše okolnosti změní. Řeknu to úplně na rovinu. Nehledě na to, co se ve vašem životě právě děje, nedovolte žádné nemoci, žádnému problému, žádné ztrátě, strachu či vlekoucí se potíži, aby vám zabránila ve chválení Boha. Pečlivě volte svá slova, otevřete svá ústa a směle vyhlašujte, že je Bůh věrný a že očekáváte, že se vám v životě stane něco dobrého.

Římanům 4,20 říká, že Abraham „byl posílen ve víře, když vzdal slávu Bohu“. Totéž se děje ve vašem životě, když promlouváte slova chvály. Jste posíleni ve víře a zmocnění překonat každou překážku, které čelíte. Postavte chválu do první linie svého života!

Říkejte toto, ne tamto

Když jsou lidé plní naděje, pak očekávají, že se jim stane něco dobrého. To můžete poznat podle toho, jak mluví. Jsou si jistí, že se v jejich okolnostech stanou dobré věci. Jsou nadšení, protože ve vzduchu cítí změnu, očekávají průlom a přesně o tom také mluví. Lidé naděje jsou optimisté a jsou pozitivní. Je příjemné být jim nablízku. Naděje je nakažlivá! Je to ten nejlepší dar, který můžeme lidem dát. Proč se nestát takovým dodavatelem naděje? Je to něco, co naše společnost v dnešní době zoufale potřebuje. Obzvláště mám soucit s dnešními teenagery a mladými dospělými. Potřebují maximální povzbuzení, které jen mohou dostat!

Svět, školy a univerzity často předávají poselství, že Bůh je jen mýtus nebo přinejmenším někdo, o kom není potřeba mluvit a koho není potřeba brát v úvahu. Zdá se, že se svět snaží zahnat Boha do kouta, téměř jako by byl pro ostudu. Když jsem byla teenager, vzpomínám si, že se o Bohu mluvilo otevřeně ve všech oblastech společnosti. Byl součástí každodenních rozhovorů. Na školách nám viselo Desatero přikázání a společná veřejná modlitba bylo něco naprosto běžného. Mí rodiče nebyli zbožní lidé, přesto jsem o Bohu slyšela ve škole a od sousedů. Naše mládež dnes tuto výhodu nemá. Je velmi snadné, aby neměli žádnou naději.

Mnoho rodičů se otáčí, jak mohou, aby nějak vyšli, a mají jen velmi málo času, pokud vůbec nějaký mají, aby jej trávili se svými dětmi. Stres v rodinách vede rodiče často k tomu, aby svým dětem vyčítali jejich oblečení, to jak si upravují (nebo neupravují) vlasy, jejich přátele, známky, domácí práce, které vůbec nedělají, a bezpočet dalších věcí. Věřím, že je velmi

Rozhodněte se, že budete dodavatelem naděje.

potřebné, aby rodiče vychovávali své děti, ale není možné, že kdyby tyto děti měly více naděje, nepotřebovaly by tolik nápravy? Pokud nedostávají naději, opouštějí svůj domov každé ráno v beznaději ještě dřív, než se vůbec setkají se zbytkem světa, který s největší pravděpodobností jejich beznadějí ještě prohloubí. Mluvte ke každému, a obzvláště k naší dnešní mládeži, slova, již pozvedají, jsou plná naděje a povzbuzení.

Rozhodněte se, že budete dodavatelem naděje. Rozhodněte se, že budete mít ve světě pozitivní vliv. Buďte člověkem, v jehož blízkosti chtějí ostatní lidé být. Žijte svůj život s vědomím a nadějí, že se právě dnes stane něco dobrého.

Začněte očekávat víc!

To, co dnes říkáte, velice ovlivní to, jaký život budete zítra žít. Nedovolte, aby vás odradily nátlaky světa a lži nepřítelů. Nedovolte, aby způsobily, že uvidíte v životě jen to špatné. Dívejte se do Božího Slova a stůjte na Jeho příslibech, pak promlouvejte život do své situace.

Každé slovo, které řeknete, vás ovlivní, proto se rozhodněte mluvit zdravá a život přinášející slova. Ať vám tato slova vydláždí cestu, když budete procházet obtížnou situací. Namísto toho, abyste mluvili o problému, mluvte o Božích příslibech a dovolte, ať ve vás tato prohlášení naděje rozdmýchají víru.

Tak do toho a začněte dnes očekávat víc! I když se cítíte slabí, i když se to zdá nemožné, i když se kvůli té bitvě cítíte nejistí a bojíte se, postavte do první linie chválu. Když to uděláte, zjistíte, že Bůh bojuje za vás. A takto nemůžete v žádném případě prohrát.

9. KAPITOLA

Jděte pořád dál

*A nejen to, chlubíme se také souženými, neboť víme,
že soužení působí vytrvalost, vytrvalost osvědčenost
a osvědčenost naději.*

Římanům 5,3-4

„Největší sláva života nespočívá v tom, že člověk nikdy neupadne, ale v tom, že pokaždé, když upadne, opět povstane.“

Nelson Mandela

Různá zvířata vykazují různé instinkty, když jsou v ohrožení nebo když jednájí se strachem. Medvěd zaútočí, veverka začne šplhat na strom, antilopa uteče a krtek začne hrabat. Všechny tyto instinktivní reakce jsou aktivní. Jsou však zvířata, jejichž reakce je naprosto odlišná. Je to například brouk nebo vačice. Tato zvířata neútočí, nešplhají, neutíkají ani nehrabou. Jen zkrátka ztuhnou. Místo aby byla aktivní, stanou se pasivními. Předstírají, že jsou mrtvá. Odtud máme frázi „hrát mrtvého brouka“. Doufají, že tím, že zůstanou nehybní, něčeho dosáhnou.

Všimla jsem si, že lidé, když jsou zranění nebo vyděšení, mnohokrát se stanou duchovním broukem či vačicí. Místo aby byli aktivní, stanou se pasivními. Když jde do tuhého a musí čelit bolesti či zklamání, ztuhnou. Přestanou se pohybovat. Zní vám to povědomě? Už jste se někdy v něčem podobném ocitli kvůli neočekávané zkoušce nebo drtivému zklamání? Ocitli jste se někdy v situaci, kdy jste nevěděli, co dělat, a tak jste nedělali vůbec nic?

Pokud jste zažili bolest, která vás zmrazila, a zůstali jste ztuhlí a nešli dál, pak vaši bolest v žádném případě nechci zlehčovat. Věřte mi. Zažila jsem spoustu zkoušek a okamžiků, které byly tak bolestivé, že mi připadalo, že už nemůžu jít dál.

**Někdy to nejlepší,
co můžete udělat, je
jít zkrátka pořád dál.**

Chápu, čím procházíte, protože i já jsem zakusila ochromení bolestí. Ale zároveň vás chci uprostřed vaší bolesti povzbudit, že někdy to nejlepší, co můžete udělat, je jít zkrátka pořád dál.

Možná ještě teď neznáte všechny odpovědi. Možná jste z okolností stále ještě v šoku. Možná máte dokonce pocit, že vás svět kolem dusí. Ale pokud uprostřed všech těchto okolností půjdete pořád dál, pomůže vám to a neupadnete do beznaděje. Možná ještě teď nevidíte světlo na konci tunelu, ale pokud odhodíte své starosti na Boha a budete důvěřovat, že je s vámi i uprostřed vašich obtíží, naleznete uzdravení, jak budete kráčet ruku v ruce s Ním. Nakonec naleznete nejen světlo na konci tunelu, ale to světlo vyžene každou temnotu z vašeho života pryč.

Rozumím tomu, že v závislosti na obtížnosti situace, které čelíte, přijdou dny, kdy se vám nebude chtít udělat vůbec nic. S obrovskou ztrátou přichází také proces zármutku, který se skládá z několika fází. Jak však budete procházet procesem uzdravení, vezte, že konečným řešením není izolovat se od ostatních a zbytek života strávit ochromený bolestí. Bůh chce, abyste pořád dál činili kroky víry a důvěřovali, že On vás provede i tímto zraněním k něčemu mnohem lepšímu.

Hospodin upevňuje kroky muže, oblíbil si jeho cestu.
Když upadne, nebude zavržen, vždyť Hospodin mu podepírá ruku.

Žalm 37,23-24

Výsada důvěřovat Bohu je naprosto úžasná. Dává nám možnost mít naději, i když se zdá, že pro ni není žádný důvod. Když se vše zdá být ztracené, můžete důvěřovat Bohu, že povede vaše kroky.

Právě jsem mluvila s přítelkyní, která procházela obrovským bojem s rakovinou. Nyní je její léčba ukončena a ona je připravena vrátit se do normálního života. Řekla mi: „Mám problémy zjistit, jak jít dál, protože můj život už nikdy nebude takový, jako byl.“ Možná se s tím dokážete ztotožnit. Možná vám zemřel milovaný člověk a vy si bez toho člověka nedokážete představit život. Možná jste přišli o práci, ve které jste mnoho let pracovali, a předpokládali jste, že tam budete až do důchodu. Co teď? Buďte si jisti, že i když vy nevíte, co dál, Bůh to ví. On povede váš každý krok.

Moc toho, když jde člověk dál

Vzpomínám si, že jsem jednou dostala velmi zničující zprávy těsně předtím, než jsem měla začít třídní konferenci. Bylo těžké jít dál, ale věděla jsem, že musím. Vnímala jsem, jak mi Duch Svatý říká: „Jen pěkně jeden krok po druhém. Jdi stále dál.“

To, že jsem šla dál, neodstranilo ani bolest ani zklamání, ale zabránilo mi to ponořit se do zoufalství. Během několika týdnů byla celá situace vyřešena. Jeden ze znaků duchovní zralosti je kázeň dodržet své závazky, i když člověk prochází velmi obtížným obdobím. Byla jsem zraněná, ale bylo potřeba, abych dál sloužila druhým, kteří byli zranění. Když jsem to udělala, Bůh mě uzdravil a vyřešil můj problém.

I když je to velmi těžké, ale když jsme zranění, musíme mít na mysli, že všechno přebolí a jednou skončí. Po zimě

vždy přichází jaro. Po každé bouři opět začne zářit slunce. Včera bylo celý den zamračeno a nakonec z toho byla bouře a obrovský liják, ale dnes je obloha modrá a slunce opět svítí. Myslím, že i na vzorech počasí a střídání období můžete pozorovat, jak to špatné nakonec vždy ustoupí dobrému.

Bouře nebude trvat navěky!

Jestliže dnes ve vašem životě zuří bouře a je zamračeno, těšte se na slunce, které pravděpodobně bude opět svítit zítra, nebo pozítří nebo hned ten další den. Bouře nebude trvat navěky!

Bible nám uvádí příklad nemocné ženy (ženy s krvácením), která se musela *protlačit* davem, aby se dostala k Ježíši (viz Marek 5,25-34; Lukáš 8,43-48). Přestože byla tato žena už 12 let nemocná a vše, co měla, utratila za lékaře, kteří jí stejně nedokázali pomoci, nezůstala sedět na místě a nečekala jen pasivně, až její bolest sama zmizí. Rozhodla se, že se nechá inspirovat nadějí, a protlačila se každým protivenstvím. Nic ji nemělo zastavit od toho, aby se k Ježíši dostala. Ani dav lidí, ani nemoc, ani to, že bude muset dlouho čekat, ani pochyby, ani její bolest. Stále si pro sebe říkala: „Kdybych se jen mohla dotknout lemu jeho roucha, vím, že budu uzdravena.“ (viz Matouš 9,21). S nadějí a vírou v srdci šla stále dál.

Možná se dnes budete muset protlačit nějakým davem. Může to být dav negativních myšlenek. Může to být dav bolesti a zranění z minulosti. Může to být dav lidí, kteří za vámi nestojí. Může to být dav tělesné bolesti, kterou pociťujete. Pokud se však protlačíte všemi těmi věcmi a odmítnete dovolit zklamání, aby vás srazilo v zoufalství a odrazení, váš průlom se dostaví.

Filipským 3,13-14 píše:

Bratři, já si nemyslím, že jsem se již toho zmocnil; jedno však činím: zapomínáje na to, co je za mnou, a natahuje se po tom, co je přede mnou, **běžím k cíli** pro cenu Božího povolání vzhůru v Kristu Ježíši.

Tuto pasáž Bible mám moc ráda. Pavel říká, že zapomíná na to, co bylo za ním ... chyby i bolest své minulosti ... a běžel ke svému cíli. I vy můžete udělat totéž. Můžete nechat za sebou všechno to, co by se vás snažilo zadržet. Můžete se dnes rozhodnout, že nebudete mít postoj poraženého. Dnes se můžete rozhodnout, že nebudete „hrát mrtvého brouka“. Můžete se rozhodnout jít pořád dál. Můžete se rozhodnout běžet k cíli.

Bůh stále jedná

Možná teď čtete tyto řádky a napadá vás: „Joyce, opravdu nevím, zda to dokážu. Procházím něčím opravdu náročným a mám pocit, že už další krok nezvládnou.“ Pokud se vás to týká, pak vás vybízím, abyste se nepoddávali těmto pocitům. Máme-li následovat Boha, budeme muset kráčet vírou. Při studiu Božího Slova jsem zjistila, že Bůh stále jedná. A nejen to. Dokonce volá Svůj lid, aby jednal ... i v těch nejtěžších okolnostech.

Když Izraelci opustili Egypt a egyptská armáda je pronásledovala a před nimi nebyla možnost úniku, protože je zahнала až k Rudému moři, Bůh jim řekl, aby jednali a šli dál!

Po čtyřiceti letech na poušti, když přišly děti Izraele k řece Jordán a nebyly si jisté, zda mají vkročit do Kanánu, řekl jim Bůh, aby jednaly a šly dál!

Když dorazila izraelská armáda ke hradbám opevněného Jericha a neměla ani ponětí, jak by tuto bitvu mohla vyhrát, bylo jí řečeno, že má pochodovat kolem města. Jinými slovy vojákům Bůh řekl, aby jednali!

Když vstoupil Boží lid do Kanánu, našel zemi obydlenou obry. Bůh dal svým lidem pokyn, že mají tuto zemi dobýt. Řekl jim, že mají jednat!

Ve všech těchto situacích měli lidé pokušení „hrát mrtvého brouka“. Těžkosti, kterým čelili, je přinutily chtít se skrýt a čekat raději než povstat a jednat. Ale v každé z nich jim vždy Bůh dal pokyn jít dál a důvěřovat, že On je vyvede z každého problému a dá jim vítězství. Kdyby zůstali sedět na místě zmrazeni strachem a nejistotou, nikdy by nezakusili hojnost, kterou pro ně Bůh měl. I když to v tu chvíli bylo těžké, rozhodli se vstát a vyjít. A nakonec to opravdu stálo za to.

Biblické příklady tohoto principu se nenacházejí pouze ve Starém Zákoně. Když si pročítáme evangelia a záznamy ze života Ježíše, vidíme, že On vždy jednal. Pokaždé, když se setkal s protivenstvím, neztuhl a nehrál duchovního mrtvého brouka. Chodil od města k městu, od člověka k člověku a byl rozhodnutý udělat to, co na této zemi udělat měl. I když ho lidé nepřijali, i když se ho farizejové snažili polapit, i když se zástupy obrátily proti Němu, Ježíš stále jednal.

Věřím, že jeden z důvodů, proč Bůh chtěl, aby Jeho děti šly stále dál (ať už proti armádám, přes řeky, do zaslíbené země), je to, že v pohybu je naděje. Jestliže nejdete, nemáte naději, že dorazíte na nějaké nové místo.

Bez pohybu vpřed není naděje na změnu!

Udělat krok poslušnosti

Jeden způsob, jak jednat a jít dál, je zkrátka být poslušný Bohu. Můžete jednoduše udělat to, k čemu vás vede. Kroky, o které vás žádá, mohou být malé i velké, mohou být i nečekané, ale následovat Boha je jediná cesta, která vás dovede do té správné destinace.

Stále myslím na Izraelce a na to, jak je přes poušť vedl oblak Boží přítomnosti. Oblak zastínil stánek a Bible říká, že když se pohnul, vyšli i Izraelci. Když zůstával, zůstali stát i oni. Nikdy nevěděli, kdy se pohne, proto museli být připraveni vyjít ve chvíli, kdy vyšel Bůh (4. Mojžíšova 9,16-23). Jste na to připraveni? Jsem si jistá, že se jim někdy vyjít vůbec nechtělo, když je k tomu Bůh vedl. Pokud to však přes poušť chtěli zvládnout, museli důvěřovat Božímu vedení.

My musíme žít ve stavu připravenosti stejně jako vojáci, kteří jsou v pohotovosti. Když k tomu dojde, voják ví, že může být kdykoli zavolán do aktivní služby. Když mají pohotovost lékaři, musí být připraveni kdykoli jít a postarat se o nemocného pacienta. Nezáleží na tom, jaké mají plány nebo co zrovna dělají. Když přijde požadavek, musí jít.

Během jedné konference jsem si při chválách četla Bibli a najednou jsem měla na srdci, že bych svou Bibli měla dát ženě, která před několika minutami sdílela své svědectví. Opravdu jsem měla silný pocit, že bych jí měla svou Bibli dát, až ten večer dokončím své poselství. Něco vám musím říct: Tohle jsem opravdu nečekala a tu Bibli jsem měla moc ráda. Měla jsem v ní spoustu poznámek. Ve skutečnosti jsem v ní měla poznámky o sedmi nejdůležitějších věcech, které jsem se v životě naučila. Velice silně jsem však vnímala, že mě Bůh vede, abych jí ji dala. Nevěděla jsem, proč mě Bůh tímto směrem vedl. Možná to mělo tu ženu opravdu povzbudit

a možná chtěl Pán jen vidět, zda budu opravdu poslušná. Ať už to bylo jakkoli, musela jsem se rozhodnout: jednat v poslušnosti nebo neposlechnout. V tu chvíli jsem učinila správné rozhodnutí, ale zažila jsem okamžiky, kdy jsem se nerozhodla správně a nakonec jsem toho litovala.

Jediný způsob, jak žít bez lítosti, je udělat správnou věc nyní!

Co vám Bůh vložil na srdce? Co máte udělat? Požádal vás, abyste odpustili někomu, kdo vás zranil? Požehnali někoho, kdo zápasí? Abyste změnili návyk, jenž vás ničí? Pustili se nefunkčního vztahu? Povzbudili nějakého přítele? Konfrontovali určitou záležitost? Ať vás Bůh žádá o cokoli, neváhejte už ani chvíli. Jednejte v poslušnosti a sledujte, jak Bůh požehná každý krok, který uděláte. Jsem opravdu přesvědčena, že beznaděj přichází s neaktivitou, ale naděje rozkvétá, když jednáme v souladu s Bohem.

Nedávno jsem slyšela, že čím více se člověk tělesně hýbe, tím více je schopen se hýbat, a čím méně se hýbe, tím méně je schopen se hýbat. Když jdou lidé do důchodu a začnou poposedávat a nic nedělají, začne jejich zdraví chřadnout a jsou schopni udělat méně a méně. Nicméně se zdá, že na věku nezáleží u jednotlivců, kteří zůstávají aktivní a odmítají to s životem vzdát. Jsem přesvědčena, že to funguje stejným způsobem i u Boha. Čím rychleji jednáme v souladu s Bohem, tím snazší to pro nás je. Pokud jste již dlouhou dobu zmrazeni strachem, bude to asi vyžadovat hodně sil znovu vyrazit na cestu, ale bude to stát za to.

Někdy Bůh čeká, až poslechneme Jeho poslední pokyn, než nám dá nový.

Pokud máte pocit, že byste měli nějakým směrem vyjít, ale nejste si jistí, o co vás Bůh žádá, a máte

pocit, že jste ve slepé uličce, zeptám se vás dvě otázky: 1/ Co bylo to poslední, o co vás Bůh požádal, abyste udělali? 2/ Udělali jste to? Někdy Bůh čeká, až poslechneme Jeho poslední pokyn, než nám dá nový. U Boha nejde nic přeskočit. Je to vždy krok za krokem.

Možná, že vám dal Bůh na srdce, abyste ...

- šli opět studovat
- změnili způsob, jak mluvíte se svým partnerem
- měli radostný postoj
- lépe se o sebe starali
- strávili více času studiem Slova
- začali Biblickou skupinku
- dali dar někomu, kdo má potřebu
- více povzbuzovali své děti
- stali se dobrovolníkem ve své komunitě
- sloužili v církvi
- podělili se o své svědectví s přítelem

Nemůžeme přeskočit něco jen proto, že se nám nelíbí, o co nás momentálně Bůh žádá. Co by se stalo s dortem, kdybychom do něj dali všechny přísady kromě mléka? Vynechali jsme jen jediný krok, ale stačilo by to k tomu, aby to zničilo celý dort. Všechno naše ostatní úsilí a ostatní ingredience by přišly nazmar jen proto, že jsme se rozhodli přeskočit jeden krok při procesu pečení dortu.

Po mnoho let mě Bůh žádal, abych měla podřízenější postoj vůči svému manželovi. Já jsem však nebyla připravená tento krok udělat. Pořád jsem si říkala, že to zkrátka nedokážu, protože mě v minulosti zneužívali muži, kteří se mě snažili ovládat. Ve skutečnosti to byla jen výmluva pro neuposlechnutí. Zůstala jsem trčet na místě a v mém životě ani ve službě se nic nedělo, protože jsem přeskočila jeden krok.

Když jsem jej nakonec učinila a rozhodla se následovat oblak Boží přítomnosti, začaly se opět dít dobré věci.

Zatočit vpravo, zatočit vlevo

V roce 1987 uveřejnil The Los Angeles Times příběh o 53letém lyžaři, který se jmenoval Ed Kenan. Byl to podnikatel, který miloval sjezdové lyžování a trénoval, aby mohl závodit ve velkém slalomu během nadcházejících zimních olympijských her. Bylo na něm však něco neobvyklého. Byl slepý.

Před sedmi lety ztratil Ed Kenan postupně zrak. Nejdříve v jednom oku, pak i v druhém. Ani dvě operace nezabránilly tomu, aby následkem silné cukrovky nepřišel o zrak. Tváří v tvář nesmírným těžkostem se musel Kenan rozhodnout. Mohl zůstat sedět v temnotě a litovat se, být naštvaný, že se k němu takto život zachoval, nebo se mohl rozhodnout jít dál. Kenan se rozhodl: šest měsíců poté, co oslepl, sjížděl dolů po sjezdovce ve Vail v Kolorádu. „Přinutil jsem se uzdravit se“, řekl. „Řekl jsem si, že pokud dokážu sjet dolů po sjezdovce, tak není nic, co bych nedokázal, když se pro to rozhodnu.“

V roce 1983 vyhrál Kenan zlatou medaili ve slalomu v soutěži pro slepé atlety v Altě v Utahu. Během několika dalších let k ní ještě přidal další zlaté a stříbrné medaile z různých soutěží a závodů. Ani slepota nedokázala Eda zastavit a donutit, aby svůj život nežil naplno.

Když se jej tázali, jak je možné sjet horskou sjezdovku a projet kolem všech branek při slalomu, vysvětlil Ed, že měl průvodce, který jel těsně před ním. Hlasitým hlasem volal „Jed', jed', jed'“, když bylo potřeba, aby zrychlil, a když

se přiblížili k brankám, volal“ zatočit vpravo, zatočit vlevo“. Vše, co musel Ed Kenan udělat, bylo jet stále dál a důvěřovat pokynům svého průvodce. Pokud to udělal, projel bezchybně celou trasou a dojel bezpečně k cílové pásce.¹

I když jsou potíže, proti kterým stojíte, jiné než ty, jež měl Ed, snad se s ním dokážete nějakým způsobem ztotožnit. Možná, že jste zakusili nečekanou ztrátu. Možná chápete, jaké to je čelit drtivému zklamání. Možná, že čelíte děsivé diagnóze. Možná někdo nebo něco, o čem jste si mysleli, že s vámi bude navěky, je najednou pryč. A možná se sami sebe právě ptáte: „Vzdám to teď? Nebo najdu způsob jak jít dál?“

Nehledě na to, jaké temnotě čelíte, dovolte mi připomenout vám, že nejste sami. Bůh vidí to, čím procházíte, a je tam s vámi. Izajáš 30,21 praví: „A na vlastní uši uslyšíš za sebou říkat: To je ta cesta, po ní jděte, ať se dáte napravo nebo nalevo.“ To znamená, že Bůh slíbil, že bude váš průvodce. Když neuvídíte kudy jít, nebojte se. Nehrajte mrtvého brouka!

Někdy vykročit znamená zkrátka vstát z postele a uklidit dům nebo jít do práce. Jindy to znamená následovat určitý konkrétní pokyn od Boha. Ať je to jakkoli, jednoduché či složitější, Bůh chce, abychom byli aktivní a duchovně nezakrněli! Bůh vás povede a vy přesně uslyšíte, jak říká: „Zatočit vpravo, zatočit vlevo“. Čím více budete používat svou víru, tím více víry budete mít! Ježíš řekl: „Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít hojnost. Tomu, kdo nemá, však bude odňato i to, co má.“ (Matouš 25,29). Mluvil zde o víře, která je zapotřebí k tomu, aby člověk vykročil, namísto aby se skrýval ve strachu. Jděte kupředu. Je to to nejmocnější, co můžete udělat!

Začněte očekávat víc!

Jestliže jste zjistili, že trčíte na místě kvůli bolesti, nejistotě nebo zklamání, ráda bych vás povzbudila, abyste se postavili a vykročili. Možná to nebude snadné, ale zvládnete to. Protlačte se dál přes všechno, co by vás zastavovalo. Rozhodněte se udělat něco raději než vůbec nic. Buďte poslušní v tom, co vám Bůh řekl, že udělat máte.

Bůh vás chce vysvobodit z tekutých písků odrazení a beznaděje! Tak do toho a začněte očekávat víc! I když to teď ještě nevidíte, Bůh má pro váš život nádherný plán. Nebudete zranění navěky. Máte před sebou zářivou budoucnost. Proto už ani chvílku nehrajte mrtvého brouka.

Proto praví:

„Probud' se ty, kdo spíš, a vstaň z mrtvých,
a zazáří ti Kristus.“

Efezským 5,14

ČÁST 3.

Naděje a štěstí

....

*Blahoslavený /šťastný, záviděníhodný, přešťastný/
je ten, jehož pomocí je Bůh Jákobův, ten,
jenž má naději v Hospodinu, svém Bohu.*

Žalm 146,5 AMP

Modlím se, abyste začali vidět, jakou moc má naděje, a abyste si začali uvědomovat, že naděje a štěstí spolu úzce souvisí. Nemůžete mít víru bez naděje, protože naděje je pozitivní očekávání, že se stane něco dobrého. Snažila jsem se použít to, o čem jsem si léta myslela, že byla víra, ale měla jsem negativní postoj k životu, což zajiště není naděje.

Také jsem po většinu času byla nešťastná, přestože jsem byla křesťanka, měla jsem úžasnou rodinu a sloužila naplno Bohu. Nechácala jsem, co je špatně, a dělala jsem chybu, kterou dělá většina z nás. Myslela jsem si, že kdyby se to „všechno“ změnilo, pak bych mohla být šťastná. Snažila jsem se používat svou víru, abych přiměla Boha změnit to, ale neuvědomila jsem si, že Bůh chtěl změnit mne mnohem více, než chtěl změnit okolnosti kolem mě.

Chtěl, abych se naučila být šťastná v každé situaci. To je možné pouze, pokud se rozhodneme zachovat si naději, žít s tím šťastným očekáváním, že se něco dobrého stane nám, skrze nás a všem lidem kolem nás.

Jak jsem již zmínila, mluvím o této knize jako o „Šťastné knize“. Jsem opravdu přesvědčena, že pokud do svého života použijete principy, o kterých v ní mluvím na těchto stránkách, uvolní do vašeho života veškerou zašpuntovanou radost, kterou jste doposud nebyli schopni uvolnit.

Stále si říkejte: „Dnes se mi stane něco dobrého“, a „Dnes se stane něco dobrého skrze mě“.

10. KAPITOLA

Na všem hledejte to dobré

*Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím,
je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu,
abych vám dal budoucnost a naději.*

Jeremjáš 29,11

„Nepřemýšlím o všem tom utrpení, ale o kráse, která
ještě zůstává.“

Anna Frank

Je jeden příběh o třech mužích, kteří se ocitli na poněkud neobvyklém místě, kde pracovali. Byli to obyčejní dělníci, kteří byli najati, aby pomohli postavit velkolepou katedrálu v Londýně, která již byla rozestavěná. Tuto katedrálu navrhl známý architekt Sir Christopher Wren a všichni očekávali, že to bude mistrovské dílo architektury. Londýnský novinář, který psal článek o stavbě této katedrály, se zeptal těch tří mužů jednoduchou otázkou: „Co zde děláte?“ První muž odpověděl: „Osekávám zde kámen a dostávám 10 šilinků denně.“ Druhý muž řekl: „Deset hodin denně tu v té práci dřu.“ Ale třetí muž poskytl naprosto odlišnou odpověď: „Pomáhám zde Siru Christopheru Wrenovi postavit tu nejvelkolepější katedrálu v Londýně.“¹

Není naprosto úžasné, jak moc dokáže váš postoj ovlivnit váš pohled na život? Čemu se rozhodnete věřit, je velmi důležité. První dělník věřil, že prvořadé jsou peníze. Když se ho zeptali na práci, jak moc (či jak málo), bylo to první, o čem mluvil. Druhý dělník věřil, že jeho čas byl tím nejdůležitějším.

Když ho požádali, aby popsal, co dělá, přirozeně mluvil o tom, kolik hodin v této práci trávil. Ale třetí dělník se rozhodl podívat dál než jen k penězům, které dostával, nebo k času, který se této práci týkal. Nedíval se na tento projekt jen jako na další práci. Viděl v něm úžasnou příležitost, šanci postavit skvělou katedrálu. Na své situaci viděl to nejlepší, a proto byl nadšený a radoval se z práce, která mu rostla pod rukama.

Věřím, že to nejhodnotnější, co můžete udělat, abyste prožili nadějí naplněný, radostný a vítězný život, je věřit v to nejlepší na každé situaci. To není vždy snadné. Je přirozené hledat chyby a svádět vinu, to naše tělo dělá automaticky. Ale vidět a věřit tomu nejlepšímu, to je rozhodnutí. Je to rozhodnutí, které musíte učinit, abyste změnili chybné nastavení ve svém životě od negativního k pozitivnímu. Místo abyste očekávali to nejhorší, věřte v to nejlepší. Věřte tomu nejlepšímu o svých spolupracovnících. Věřte tomu nejlepšímu o své církvi. Věřte tomu nejlepšímu o svém partnerovi. Věřte tomu nejlepšímu o svém zdraví. Věřte tomu nejlepšímu ohledně svých dětí. Věřte tomu nejlepšímu ohledně své budoucnosti. Budete žasnout, jak se změní váš celý pohled na život jen tím, že budete věřit tomu nejlepšímu ohledně lidí a situací ve svém životě.

Místo abyste očekávali to nejhorší, věřte v to nejlepší.

Ježíš nám dal nové přikázání, a to zní milovat se navzájem tak, jako On miloval nás. Boží Slovo nás učí, že láska vždy věří v to nejlepší (1. Korintským 13,7). Ve skutečnosti Bible říká, že láska je „vždy připravena věřit tomu nejlepšímu“ v každém. Každé ráno se rozhodněte, že budete věřit v to nejlepší po celý den. Myslím, že je to něco, co musí být naším záměrem, abychom to dělali!

Můžete být jako ti první dva dělníci, kteří každé ráno přicházeli do práce a viděli před očima jen malou výplatu a celý den dřiny. Měli postoj bez inspirace a velice tupý pohled na život. Nebo můžete být jako ten třetí dělník, který viděl příležitost místo povinnosti. Věřil, že to, co dělá, je důležité a byl svým úkolem každý den nadšen. Je to zkrátka věc pohledu. Všichni tři měli stejnou práci. Jen jeden se z ní opravdu radoval.

Pokaždé, když je pro mě obrovsky těžké zůstat pozitivní při tom, co právě dělám, neuvěřitelně mi pomůže uvědomit si, že sloužím Kristu.

Cokoli děláte, dělejte z duše /z celého srdce/ jako Pánu, a ne lidem. Vždyť víte, že od Pána /a ne od lidí/ dostanete za odměnu dědictví. Pánu Kristu služte!

Koloským 3,23-24 AMP

Postoj naděje

Naděje a cynismus nejdou k sobě. Právě proto je důležité věřit v to nejlepší v lidech kolem vás a v úkolech, kterým každý den čelíte. Když to uděláte, naděje rozkvetne a cynismus zmizí. Rozloučíte-li se s kritickým duchem a postojem stěžování si, objevíte novou, úžasnou úroveň radosti. Začnete si vážit lidí, které jste kdysi brali jako samozřejmost, a začnete vidět každodenní úkoly jako příležitosti, a ne povinnosti. Je neuvěřitelné, jak malinká úprava v pohledu a perspektivě, to, když se rozhodnete pro tu zbožnou perspektivu, dokáže změnit váš život.

Většina lidí, kteří jsou v životě nešťastní, jsou nešťastní, protože se zaměřují na nešťastné věci. Vidí na ostatních to nejhorší, mluví

**Místo abyste
očekávali to
nejhorší,
věřte v to nejlepší.**

o všem, co je v životě špatně, a všeobecně mají negativní dispozice. Naděje je však naprostý opak! Naděje vidí to nejlepší, ne to nejhorší. Proto přináší naděje štěstí. Když očekáváte, že Bůh udělá něco dobrého, nemůžete si pomoci a jste šťastní. Mnoho lidí, kteří jsou v životě odrazení a frustrovaní, cítí se tak jen proto, že neočekávají, že by se jim mohlo stát něco dobrého.

Naděje vidí to nejlepší, ne to nejhorší.

V mém dětství se mi stalo mnoho tragicky bolestivých věcí a zneužívání. Kvůli tomu jsem nikdy nevěděla, co to je být šťastná. Ve 23 letech jsem si vzala Davea a vzpomínám si, že se mě po několika týdnech zeptal: „Co s tebou je? Proč jsi vůči všemu tak negativní?“ Řekla jsem mu: „No, když nic dobrého neočekáváš, pak ani nebudeš zklamaný, když se to nestane.“ Dokážete si představit, že někdo odpovídá takto? Já přesně toto řekla. A v té době jsem to myslela vážně.

Tato slova se mi v životě stala krédem. Myslela jsem si, že sama sebe uchráním před zraněním a zklamáním tím, že nebudu očekávat nic dobrého. Dokázala jsem něco špatného najít na téměř každé situaci, protože jsem na to byla zvyklá. Díky Bohu, že mě během následujících let naučil tolik o naději. Změnil můj postoj a ukázal mi, jak je důležité nastavit svou mysl na Něj a na Jeho Slovo. Už nejsem člověkem, který očekává, že se budou dít špatné věci. Také si pravidelně udělám čas na to, abych si zaznamenala cokoli dobrého, co pro mě nebo skrze mě Bůh udělá. Čím více si budete vědomi Boží dobroty, o to s větším nadšením a očekáváním budete každý den prožívat.

Naděje má mnoho co do činění s postojem. Myslím, že s Boží pomocí můžeme mít pozitivní postoj ke všemu, co

se v životě stane ... nehledě na to, jaká situace nastane. Chcete-li být člověkem plným naděje a štěstí, pak se – ať se během dne stane cokoli – rozhodněte důvěřovat Bohu a mít pozitivní pohled věřit v to nejlepší na každé situaci.

Nehledě na to, jaké neočekávané výzvě nebo problému budete čelit, rozhodněte se už předem, že nedovolíte, aby vám ukradly radost.

- Když se vaše dítě probudí a je nachlazené a nemůže jít do školy, rozhodněte se mít pozitivní postoj. Děkujte Bohu, že je to jen nachlazení a ne něco horšího.
- Pokud vám začne protékat dřez a voda je po celé kuchyni, děkujte Bohu, že jste byli doma, když se to stalo, a stihli jste to utřít dřív, než to způsobilo mnohem větší škodu.
- Když vám v čistírně zničí váš oblíbený kostým, rozhodněte se mít pozitivní postoj. Máte nyní výmluvu, proč jít nakupovat.
- Pokud přijdete o práci, rozhodněte se být pozitivní. Nyní máte příležitost najít si lepší.

Nehledě na to, jaké neočekávané výzvě nebo problému budete čelit, rozhodněte se už předem, že nedovolíte, aby vám ukradly radost. Být nešťastný vám neprospěje, jen se budete cítit mizerně. Proto nemrhejte svým časem. Nedovolte, aby každodenní záležitosti života rozhodovaly o tom, jaký ten život budete žít. Rozhodněte se usmívat i uprostřed iritujících okolností a odmítněte dovolit něčemu tak triviálnímu, jako je například dopravní zácpa, aby vám to zabránilo užívat si života.

Krása namísto popela

Vidět na každé situaci to nejlepší a udržet si pozitivní pohled je možné jedině díky zaslíbením, která se nachází v Božím Slově. V Římanům 8,28 píše apoštol Pavel: „Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho předsevzetí.“ Všimněte si, že se zde nepíše, že některé věci působí k dobrému. Píše se tam všechny věci. Každá situace, každé setkání, každá zkouška, každá frustrace, to vše Bůh použije a spolu to působí k dobrému.

Bůh dokáže vzít dokonce i tu nejtěžší zkoušku, kterou jste procházeli, a použít ji k dobrému. Izajáš 61,3 říká, že vám dá „krásu namísto popela“ a „olej veselí namísto truchlení“. Bůh bolest, kterou jste vytrpěli, nezpůsobil, přesto může uzdravit vaše rány a použít to, čím jste si prošli, aby dosáhl něčeho krásného ve vašem životě a v životě ostatních lidí.

Já osobně jsem zjistila, že věřit, že Bůh udělá něco dobrého z každého problému, kterému čelím, mi pomáhá projít s postojem opravdové naděje. Je to překrásné zaslíbení a já jsem znovu a znovu viděla, jak funguje přesně tak, jak jej Bůh přislíbil. Fungovalo, když jsem se potýkala s rakovinou prsu, když jsem překonávala sexuální zneužívání ze svého dětství, když se proti mně obrátili přátelé, a v bezpočtu dalších situací. Ať momentálně procházíte čímkoli, věřte a řekněte: „Bůh toto obrátí k mému dobru“. Ucíťte, jak vás to pozvedne.

Užívejte si čekání

Kdybych se vás měla zeptat, kdy je opravdu nejtěžší být šťastný a plný naděje, asi byste mi odpověděli, že je to ve chvíli, kdy čekáte, až Bůh odpoví na vaši modlitbu nebo vyplní

vaši potřebu. Může to být také ve chvíli, kdy čekáte v dopravní zácpě nebo na partnera, který se teprve připravuje, že s vámi někam půjde, a vy už máte zpoždění. Může to být také okamžik, kdy čekáte v řadě v obchodě s potravinami a pokladní si dává opravdu načas s markováním vašeho nákupu.

**Můžeme zakoušet
radost z Hospodina
dokonce i v dobách,
kdy čekáme.**

Možná jsou to okamžiky, kdy čekáte na změny u lidí, za něž jste se modlili, nebo dokonce na průlom ve zlozvycích, se kterými zápasíte. Čekat není nikdy snadné, ale je to něco, co občas musíme v životě udělat všichni. Zním spoustu lidí, kteří během toho, co čekají, ztratí veškerý pokoj a radost. Jednoho z nich znám opravdu velice dobře, protože jsem to já sama! Díky Bohu jsem se během let zlepšila a stále v této oblasti „čekání“ rostu.

Věřím, že můžeme zakoušet radost z Hospodina dokonce i v dobách, kdy čekáme. Vše záleží na tom, jak se rozhodneme čekat. Izajáš 40,31 říká: „ale ti, kdo očekávají / očekávají na, vyhlíží, doufají v Něj/ na Hospodina, nabývají nové síly ...“ Během procesu čekání můžete být posíleni, ale jedině pokud čekáte a máte naději, pokud očekáváte, vyhlížíte a doufáte v Něj. Když je člověk frustrovaný, netrpělivý a cítí se mizerně, zatímco čeká na Boha, nepřináší to žádný užitek. Pokud ale máte postoj dobrého očekávání, může být období čekání úžasným obdobím vašeho života. I když čekáme v řadě v obchodě s potravinami, můžeme se rozhodnout věřit v to nejlepší tím, že budeme věřit, že je náš život v Božích rukou, tak jak říká Bible. Je možné, že nás tím Bůh zachránil před autonehodou, protože zdržel náš odjezd. Nebo si tyto okamžiky „zpoždění a zdržení“ používá k tomu, aby nám pomohl duchovně vyrůst.

Možná se modlíte a čekáte na finanční zaopatření, fyzické či emocionální uzdravení, partnera, či příležitost nové práce nebo na to, že se vám domů vrátí dítě. Ať je to cokoli, můžete během čekání zakoušet radost, pokud budete věřit v to nejlepší ... dokonce ještě předtím, než to obdržíte. Jako například tento chlapec:

Jeden člověk jednou odpoledne přišel na zápas místní baseballové ligy. Zeptal se jednoho chlapce, jaké je skóre. Chlapec řekl: „18:0, prohráváme.“ „No teda“, odvětil divák, „To se vsadím, že jsi zklamaný.“ „Proč bych měl být zklamaný?“ odpověděl chlapec. „Ještě jsme se ani nedostali k odpalu.“²

Tento jednoduchý příběh a naděje tohoto chlapce se mi moc líbí. Všichni se domnívají, že by měl mladý hráč být zklamaný a odražený. Jeho tým je převálcován a to je stále ještě první kolo. Vůbec to nevypadá dobře a on se svým týmem čeká, až se to obrátí a přijde řada na ně, aby byli na pálce.

**Místo toho, abyste
byli odrazeni,
zatímco čekáte
bud'te nadšení.**

Místo aby však byl negativní a v depresi kvůli tomu, jak to vypadá, rozhodl se mladý baseballista, zatímco čekají, mít úplně odlišný postoj. Věřil v to nejlepší a předpokládal, že jeho tým získá více než 18 bodů, až se přehoupne jejich období čekání. Místo aby byl odražený, když čekal, byl nadšený.

Pokud dnes na něco čekáte, nedovolte vnějším vlivům, aby vám ukradly naději a sebraly vám radost. Možná se nezdá, že by se ten vztah mohl uzdravit, možná to nevypadá,

že finance přijdou, možná se ani nezdá, že by se stav mohl nějak změnit, a možná to nevypadá, že by něco mohlo vůbec dopadnout dobře, ale místo toho, abyste byli odrazeni, zatímco čekáte buďte nadšení. Ještě na vás nepřišla řada s odpalem. Věřte v to nejlepší. Důvěřujte, že Bůh zaopatří přesně to, co v tu danou chvíli budete potřebovat, a přesně tehdy, až to budete potřebovat. Rozhodnete-li se, že budete věřit v to nejlepší ještě předtím, než opravdu uvidíte výsledky, pak se pro vás období čekání může stát nadějným očekáváním plným nadšení.

„Jak na to“, abychom věřili v to nejlepší

V 1. Korintským 13,7 se píše, že „... láska je připravená věřit v to nejlepší v každém člověku za všech okolností a vytrvá /vydrží vše/ bez oslabení.“ (AMP) Není to nádherný verš? Láska vždy věří v to nejlepší v člověku a nikdy neztratí naději. Nebyl by to úžasný způsob života? Vždy připraven věřit v to nejlepší v každém člověku a mít naději, která nevadne za žádných okolností? No, přesně takový život naplněný radostí a nadějí pro vás Bůh chce.

Dnešek může být tím dnem, kdy řeknete sbohem cynickému postoji a přivítáte naději.

Pokud ve svém životě nedokážete věřit v to nejlepší na jednom člověku či na více lidech, pak vám to ubližuje mnohem víc, než to ubližuje jim. Dnešek může být tím dnem, kdy řeknete sbohem cynickému postoji a přivítáte naději. Uvádím několik praktických rad jak to udělat.

Podívejte se zblízka

- Požádejte Boha, aby vám ukázal něco dobrého na konkrétním člověku. Pak si udělejte čas a podívejte se zblízka, více než kdykoli předtím. Už víte, co se vám na něm nelíbí. Objevte něco, co se vám líbí.
- Namísto abyste „hledali chyby“, zkuste „najít pozitiva“. Najděte si na tom člověku něco, co je pozitivní. Něco, co jste v minulosti přehlédli. Nedívejte se na jeho problémy, ale hleďte na jeho potenciál.

Předpokládejte něco dobrého

- Mnohokrát očekáváme na lidech to nejhorší. „Ten člověk mě určitě zklame.“ „Zraňuje mě záměrně.“ „Vím, že mě nakonec stejně opustí.“ Místo aby naděje očekávala to nejhorší, předpokládá vždy to nejlepší. Možná, že to ten člověk v minulosti pokazil, ale je možné, že se poučil ze svých chyb. Předpokládejte, že vás požehná a oslní a pak mu také dejte příležitost to udělat.

Hled'te na lidi tak, jako je vidí Bůh

- Mezi tím, jak se na lidi dívá Bůh, a jak je vidíme my, je obrovský rozdíl. Když například přišly za Ježíšem zástupy, učedníci to viděli jako povinnost, práci, ale Ježíš na ně hleděl se slitováním. Požádejte Boha, aby vám otevřel oči, abyste mohli vidět lidi tak, jak je vidí On. Skrze oči lásky, porozumění a slitování.

Mějte postoj, který vyjadřuje „mám naději“, namísto „mám nenávisť“

- Toto cvičení vyžaduje trénink, je však zábavné. Začněte mít naději v ty dobré věci na člověku, místo abyste měli nenávisť vůči tomu, co vás na něm otravuje. Dejte jazyku slova naděje. Zkuste začít říkat například: „Doufám, že

to vyjde.“ „Mám naději, že máš pravdu.“ „Mám naději, že ten vztah klapne.“ Neříkejte: „Nemám rád, když se musím seznamovat.“ „Nerad s tím člověkem jedním.“ „Nesnáším, když říká toto.“

Tohle jsou dobré kroky do začátku. Není to však všezahrnující seznam. Pokud chcete opravdu vědět jak být plní naděje, jak věřit v to nejlepší u druhých a na okolnostech vašeho života, pak studujte příklad Ježíše Krista. Čtěte evangelia a sledujte, jak Ježíš sloužil, jak uzdravoval, jak povzbuzoval, vyučoval a miloval. Ježíš nechtěl pro lidi jen to nejlepší. On v nich to nejlepší také viděl. Je to úžasný příklad, který můžeme následovat. Nejste rádi, že Ježíš viděl to nejlepší i ve vás? Viděl něco, co stálo za záchranu! Vy i já se můžeme rozhodnout udělat totéž pro druhé lidi. Začněme s tím dnes!

Ježíš nechtěl pro lidi jen to nejlepší. On v nich to nejlepší také viděl.

Začněte očekávat víc!

Když člověk vyhlíží a věří v to nejlepší, přichází radost. Je to, jako byste byli zlatokopem, který věří, že narazí na bohatou žílu. Když budete k lidem a okolnostem ve svém životě přistupovat s nadějným postojem, zákonitě na nich musíte najít něco dobrého.

Nedovolte, aby vám frustrace ukradla radost. Buďte pozitivní a smějte se vstříc problémům. Pokud jednáte s něčím větším, pamatujte na Boží příslib, že vše působí k dobrému. Jděte do toho a začněte očekávat víc! Dnes se budou dít dobré věci ... i zítra ... a pozítří. Vše, co musíte udělat, je očekávat to.

11. KAPITOLA

Vězňové naděje

Navraťte se do pevnosti, vězňové mající naději.

Dnes také oznamuji: Dvojnásobně ti odplatím.

Zacharjáš 9,12

„Naděje je sen probouzejícího se člověka.“

Aristoteles

Slyšela jsem jednou příběh o jednom velkém městě, kde vyvinuli speciální vzdělávací program, jenž měl za úkol pomoci vyrovnat se se studiem žákům, kteří byli dlouhodobě hospitalizováni. Jednoho dne učitelka, která byla v programu zapojena, zvedla telefon a dostala za úkol donést práci konkrétnímu dítěti. Promluvila si stručně s vyučujícími toho dítěte, zapsala si jeho jméno a číslo pokoje. „Momentálně probíráme podstatná jména a příslovce“, informovala ji jeho učitelka. „Byla bych moc ráda, kdybyste mu mohla pomoci tyto dvě věci pochopit, aby potom nebyl příliš pozadu.“

Později ten večer šla učitelka zaměstnaná ve výše uvedeném programu navštívit chlapce v nemocnici. Když však tento úkol přijímala, nikoho nenapadlo informovat ji o tom, že je chlapec velice těžce popálen a že prochází obrovskou bolestí. Rozrušená pohledem na trpícího žáka učitelka jen divně zadržela: „Poslali mě z tvé školy, abych ti pomohla pochopit podstatná jména a příslovce.“ Když ten večer odcházela z nemocnice, měla pocit, že toho dosáhla jen velmi málo.

Hned druhý den, když se do nemocnice vrátila, běžela jí vstříc sestra a ptala se jí: „Co jste s tím klukem udělala?“ Protože měla pocit, že asi něco pokazila, začala se horečně omlouvat. „Ne, ne, ne“, přerušila ji nadšená sestra. „Nevíte, co mám na mysli. My jsme si o toho malého chlapce dělali velké starosti, ale od včerejška se jeho postoj naprosto změnil. Už zase bojuje a reaguje na léčbu. Je to, jako by se opět rozhodl, že chce žít.“

O dva týdny později chlapec vysvětlil, co se stalo. Než přišla učitelka, kterou poslali do nemocnice, úplně ztratil naději. Když se však ukázala v jeho pokoji, vše se naprosto změnilo. Jak to sám popsal, došel k jednoduchému závěru: „Asi by neposlali učitelku, aby učila podstatná jména a příslovce kluka, který umírá, no ne?“¹

Moc naděje je úžasná. Když byl v nemocnici obklopen nemocí, odražením a špatnými zprávami, byl připraven to vzdát. Stačila však jediná učitelka s nabídkou pomoci a domácím úkolem a přineslo to dostatek naděje k tomu, aby se pohled toho chlapce na život naprosto změnil a dalo mu to důvod bojovat dál. Jestliže jeden člověk dokáže přinést tolik naděje, představte si, co by se stalo, kdybyste se obklopovali takovými lidmi pravidelně. Co by se mohlo stát, kdyby takových lidí kolem vás bylo pět, deset nebo dvacet?

Přemýšlejte, jaké by to mohlo být ve vašem životě. Platí jedna veliká pravda. Vždy vás hluboce ovlivní to, co je kolem vás. Pokud svůj život naplníte lidmi, událostmi a aktivitami, které přináší naději, pak budete plní naděje a optimismu. Jestliže však svůj život naplníte lidmi bez naděje a rozhodnete se účastnit aktivit, jež jsou odrazující a negativní, budete neustále frustrovaní a budete se pravidelně cítit mizerně. Vše záleží na tom, pro co se rozhodnete a čím se budete každý den obklopovat.

To ovšem neznamena, že je možné vyhnout se veškeré negativitě v životě. Někdy se stane, že se ocitneme uprostřed něčeho, co není zrovna podle našich představ, ale vždy můžeme udělat co možná nejlepší rozhodnutí.

Naděje, jež vás obklopuje

Zacharjáš 9,12 používá zajímavou frázi, když mluví o našem vztahu k naději. V tomto verši v Bibli mluví Bůh o svém lidu jako o „věžních naděje“. Říká: „Navraťte se do pevnosti, věžňové mající naději.“

Tento výraz „věžňové naděje“ (dosl. překlad z anglického jazyka) se mi moc líbí. Přemýšlejte o tom. Jste-li vězeň naděje, pak nemáte na výběr. Nemůžete být negativní, nemůžete si dělat starosti, nemůžete být beznadějní. Když přijde těžké období a když jednáte se zklamáním, naděje, která vás obklopuje, způsobí, že povstanete ve víře. Vše kolem vás vám dosvědčuje, že Bůh je schopen najít cestu. Když se to děje, pak jste rozdmýcháni v duchu. Získáte odvahu věřit a prohlásit: „Dobré věci se dějí mně a také skrze mě!“

Nejdříve jsem chtěla tuto knihu pojmenovat „Věžňové naděje“, ale obávali jsme se, že by se to nesetkalo s pochopením bez dalšího, podrobnějšího vysvětlení. Proto jsme se rozhodli pro název *Začněte očekávat víc!* Mně se moc líbí představa toho, že je člověk tak plný naděje, že je v ní jakoby uvězněn. Jste připraveni prožít svůj život ve vězení naděje?

Bůh chce, abychom byli uvězněni v naději a důvěřovali, že On dokáže změnit to, co je potřeba změnit. Naše naděje spočívá v Bohu! On dokáže cokoli! Nehledě na to, jak se cítíme nebo jak to vypadá, věříme, že Bůh jedná a že uvidíme

pozitivní změny v ten správný čas. Právě proto je naděje odhodlaná a nikdy to nevzdává. Když dojdete až na pokraj svých sil, když už nemůžete dál, tak to nekončí. Pro Boží sílu neexistují žádné hranice. Jeho síla je nevyčerpatelná. Budete-li ve své naději pevní, nemůžete prohrát ... protože Bůh nemůže prohrát. A jestliže je Bůh s vámi, pak je vítězství jisté.

Bůh mě do služby povolal před mnoha lety, ale musím k vám být upřímná a přiznat, že úspěch nepřišel přes noc. Bylo k tomu potřeba spousta tvrdé práce a spousta nocí, které jsem probděla a říkala si, zda jsem Boha slyšela správně. Lidé mě ne vždy přijímali a pořádali jsme spoustu setkání, kdy jsem si říkala, jestli vůbec někdo přijde. Dave i já jsme prošli mnohými lety přípravy, kdy jsme důvěřovali Bohu, že sám zbuduje to, co je nyní celosvětová služba. Během těch let jsem měla mnohokrát pokušení zabalit to. Zde je však mé svědectví: Jsem stále tady! I přestože jsem si kladla otázky a měla pochyby, i když jsem si nemyslela, že mám dost síly jít dál, věděla jsem, že Bůh dokáže najít cestu i tam, kde se zdálo, že žádná není. My jsme s Davem složili svou důvěru v Něj a On předčil naše nejtajnější očekávání.

**Obklopte se nadějí
a sledujte, jak vám
Bůh žehná tak,
jak jste si nikdy
nemysleli,
že je to možné.**

Rozhodnete-li se stát se vězněm naděje, žít obklopeni očekáváním, že Bůh udělá něco dobrého, může se vám stát to, co nám. Ať vám Bůh vložil do srdce jakýkoli sen či cíl, uvidíte, jak se naplní. Možná se nenaplní v době, kdy jste si mysleli, že se to stane, a možná se to nestane tak, jak jste si to představovali, ale Bůh bude jednat tak úžasným způsobem, že to předčí i vaše nejtajnější očekávání. Nebudete se muset snažit to uskutečnit ze své vlastní síly. Vše, co musíte udělat, je vytrvat. Jen to nevzdávejte. Obklopte se lidmi naděje

a pak sledujte, jak vám Bůh žehná způsobem, o kterém jste si ani nemysleli, že by mohl být skutečný.

„Co oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidské srdce nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují /kteří Jej mají v důvěrné úctě, okamžitě Jej uposlechnou a s vděčností si jsou vědomi užitků, které jim dává/.“

1. Korintským 2,9

Jsem přesvědčena, že má pro vás Bůh připraveno mnoho příjemných překvapení. Věci, které již připravil, čekají jen na vás. Začněte proto očekávat!

Věci, jež si s sebou vzít nemůžete

Když vkročí vězeň do cely, nemůže si s sebou přivést kontraband. V jeho cele nejsou dovoleny žádné věci zvenku či věci, jež nejsou schváleny. To vše se pokládá za krajně nebezpečné, a tudíž to není dovoleno.

Vy jste však trochu jiný druh vězně. Jste vězněm naděje. Nejste obklopeni cihlami a železem. Bůh vás touží obklopit svou dobrotou, milostí a nadějí. Ať se obrátíte kamkoli, nehledě na to, kam se podíváte, můžete zakoušet radost, pokoj, důvěru a Boží požehnání. To je život, který pro vás Ježíš chce a za který také zemřel.

Je však důležité pochopit, že jsou věci, které si nemůžete vzít s sebou, když vstupujete do prostředí naděje, protože jsou nebezpečné. Máte-li být obklopeni nadějí, zde je seznam všeho, co musíte nechat venku:

- negativní slova
- smýšlení oběti
- srovnávání se s druhými

- kyselý náhled na život
- stěžování a brblání
- postoj sebelítosti
- odrazení a zoufalství

Život věřícího by neměl být utlačován těmito břemeny nepřítele. Nemusíte žít v depresi a bez naděje. S Boží pomocí se můžete zbavit každého odrazení, zaměření na sebe sama,

Můžete svůj život postavit na pravdě Božího Slova místo na lžích nepřítele.

každé negativní lži od nepřítele a žít v prostředí naděje. Můžete svůj život postavit na pravdě Božího Slova místo na lžích nepřítele.

Často cituji verš z 1. Petrova 5,7:

Všechnu svou starost /obavy, péči, problémy jednou provždy /uvrhněte na něho, neboť mu na vás záleží / pečuje o vás něžně a pečlivě bdí nad vámi/.

Máme všechny své starosti „uvrhnout“ na Něj. To slovo doslova znamená hodit či odhodit! Není to skvělá představa? Není to tak, že bychom své starosti jen tak vysvlékli a pověsili je na židli vedle sebe, kde si je kdykoli můžeme zase vzít. My je odhazujeme úplně pryč. Odhazujeme je tak daleko, jak jen to jde, a nikdy si je už nemáme brát zpět. Odhazujeme je na Boha a On se o ně postará za nás!

Odmítněte lži typu: „Nikdo mě nemá rád.“ „Se mnou na oběd nikdo nebude chtít jít.“ „Téhle nemoci se nikdy nezbavím.“ „V práci mě nikdy nepovýší.“ „Nikdy se asi neožením / nevdám.“ Neobklopujte se takovými beznadějnými myšlenkami. Uvrhněte každou starost na Boha ve chvíli, kdy vás napadne, a vše ve vašem životě začne vzkvétat. Starosti a úzkosti, které vás kdysi tak trápily, už nad vámi najednou nebudou mít žádnou moc. Nyní můžete zakoušet to, co Ježíš nazývá „odpočinutí, pokoj, klid,

občerstvení a povzbuzení, požehnání a úleva“ pro vaše duše (viz Matouš 11,29).

Zahrada naděje

Již jsem zmínila, že pokud žijeme v zahradě naděje, něco tam stále kvete. Na zahradě je obvykle zasazena spousta různých květin a rostlin a neustále tam klíčí a raší nějaký nový život. Ve chvíli, kdy jedna rostlina odkvétá, začne kvést jiná. Majitelé takové zahrady nejsou nikdy bez květu. My doma máme na zahradě tři druhy kvetoucích keřů. Jeden druh kvete brzy na jaře, druhý na konci jara a třetí na začátku léta. Kvete nám to tam neustále!

Uvědomila jsem si také, že si ty květy nebudu vůbec užívat, ať je jich tam, kolik chce, pokud si neudělám čas na to, abych se na ně šla podívat. Stejně tak si i my musíme pravidelně udělat čas a podívat se na dobré věci, které se kolem nás dějí. Zprávy nás informují o všem špatném, co se děje ve světě kolem nás, ale kolem nás je také mnoho dobrých věcí. Jen je potřeba se na ně zaměřit.

Někdy jsme tak zaneprázdněni problémy, že nemáme čas vyhledávat ty dobré věci v životě. Myslím si, že je velmi důležité, abychom udělali vše, co je nutné v období krize nebo protivenství, ale také abychom si udělali čas na to uvidět to dobré. Dá se říct, že to dobré vyváží obtíže. Je to, jako byste přidali sůl a pepř planému jídlu. Nějakým způsobem pak nalézáme sílu jednat s výzvami života, pokud si uděláme čas podívat se každý den na to, co kvete v naší zahradě naděje.

Rozhodla jsem se, že na pár minutek přestanu psát a podívám se na to, co dnes kvete v mé zahradě. Zjistila jsem, že se cítím opravdu velmi dobře, a vzpomněla jsem si, že jsem včera v noci dobře spala. Svítí slunce. Už jsem

si povídala ze třemi ze svých čtyř dětí a to je teprve 10,30 hodin. Můj manžel mě dnes objal. Nicméně jedno mé vnuče prochází těžkostmi a dobrá přítelkyně má rakovinu. Mám tento týden hodně práce a rozbil se mi telefon. Nic, co spadá do kategorie „problém“, není něco, co by se nedalo vyřešit radostně, pokud si vždy uděláme čas na to, abychom se podívali, co zrovna kvete v naší zahradě naděje.

Možná si toho nejste vědomi, ale já jsem si zcela jistá, že něco právě kvete ve vašem životě. Ráda bych vás povzbudila, abyste si udělali čas a hledali to.

Vylepšete své prostředí

Někdy je o naději potřeba bojovat. Musíme se dostat až za hlasy světa, které se jí snaží přehlušit. Je důležité obklopit se lidmi, co nejsou negativní a rozmrzelí. A hlavně v našem životě potřebujeme nějaké lidi, kteří jsou plní naděje a tu naději šíří. Když jsme zranění a jednáme s bolestí, je velice snadné přilnout k lidem, co s námi soucítí. Není nic špatného podělit se o bolest s přítelem nebo požádat o modlitbu, ale neměli bychom si vybírat lidi, kteří jsou už sami bez naděje. Svěříte se nějakému negativnímu příteli s propastí, v níž stojíte, a on vám na to řekne: „Ještě nevíš, co je to opravdová propast, protože jsi ještě neviděl tu moji.“

Vyrušte negativní hlasy a obklopte se místo toho nadějí.

Chci vás povzbudit, abyste vylepšili své prostředí. Vyrušte negativní hlasy a obklopte se místo toho nadějí. Požádejte Boha, aby do vašeho života přivedl lidi, kteří vás budou denně povzbuzovat. Místo abyste trávili čas s lidmi, co vám budou připomínat vaše problémy, najděte lidi,

kteří vám budou říkat, že to zvládnete a že je Bůh na vaší straně. Je snadné omlouvat svoji beznaděj a vymlouvat se na to, že jsme obklopeni tolika negativními lidmi, že nás to stahuje dolů. „Má práce je depresivní. Všichni si pořád jen stěžují.“ V tu chvíli musíte o naději bojovat. Převezměte zodpovědnost a najděte si nějaké lidi, kteří nejsou negativní, a neposlouchejte pomluvy těch ostatních v kanceláři. Místo abyste seděli u stolu s těmi, co si stěžují, jděte se projít ven. Je-li nějaký negativní vliv u vás doma a nemůžete-li se mu vyhnout, vyvažujte to negativní alespoň jinými pozitivními vztahy, které vám přinesou čas od času od beznaděje odpočinek.

Ať je pro vás studium Božího Slova prioritou. Slovo v sobě nese moc pozvednout nás a přinést nám naději v každé situaci. Další věc, kterou můžete udělat, abyste se obklopili nadějí, je poslouchat chvály a uctívání a dobré biblické vyučování. Dnes máme k dispozici množství techniky a máme mnohem více příležitostí sledovat a poslouchat poselství, jež přináší život, a hudbu, jež povzbuzuje. Ať už na „CDéčku“, na podcastu či ze svého telefonu nebo počítače. Cokoli vám vyhovuje. Udělejte si čas obklopit se každý den Božím Slovem.

Nepřítel nás možná obklopí lidmi, kteří spřádají zlo, a okolnostmi, které jsou bolestivé, ale Boží Slovo učí, že nás Bůh obklopuje svou přítomností a mnoha dobrými věcmi.

Tys mou skrýš, střežíš mě před soužením; obklopíš mě
jásotem nad vysvobozením.

Žalm 32,7

Jako je Jeruzalém obklopen horami, tak Hospodin
obklopuje svůj lid - od nynějška až na věky.

Žalm 125,2

Začněte očekávat víc!

Pokud jste byli ve svém životě obklopeni negativitou, pochybami, nejistotou, starostmi nebo zklamáním, je čas na změnu. Už nemusíte dovolit těmto věcem, aby ovládaly váš život ani o minutu déle. Můžete změnit své prostředí. Můžete žít s nadějí. Dokonce ještě předtím, než přijde do vaší situace změna, můžete prožít změnu v srdci. Můžete se rozhodnout stát se vězněm naděje a těšit se na to, že Bůh odplatí dvojnásobně za vše, o co jste v životě přišli.

12. KAPITOLA

Bud' te pro někoho odpovědí na modlitbu

*Nevěnujte pozornost každý jen vlastním zájmům,
nýbrž každý i zájmům těch druhých.*

Filipským 2,4

„Neexistují beznadějně situace. Existují pouze lidé,
kteří na ně začali pohlížet beznadějně.“

-Clare Boothe Luce

Pokud ve svém životě chcete skutečně zažívat naději a štěstí, pak to nejlepší, co můžete udělat, je pomoci někomu jinému. Víím, že to zní jako protiklad, ale funguje to. Když se přestanete dívat na sebe a snažíte se najít způsob, jak požehnat ostatní, přestanete přemýšlet o svých problémech. Ve chvíli, kdy budete rozdávat svými slovy a skutky naději a povzbuzení, získáte úrodu všeho, co jste zaseli, a to mnohonásobnou.

Když zahradník osazuje zahradu, dává do země droboučká semínka. Po chvíli získá celou zahradu rostlin, které jemu i jeho rodině přináší jídlo. Boží zaslíbení, že sklídíme to, co zasejeme, mě nepřestává udivovat. Pokud něco chceme, vše, co musíme udělat, je začít to dávat druhým!

Gary Morsch, zakladatel *Heart to Heart International (Od srdce k srdci)* v Kansas City je lékař, který se velmi zasadil o zaslání lékařského vybavení a zásob do chudých zemí po

celém světě. Ve své knize *Moc služby ostatním (The Power of Serving Others)* vypráví příběh o dobrovolnické práci pro Domov Matky Terezy umírajícím v indické Kalkatě.

Tento Domov byl centrem, kam přinášeli nemocné ve chvíli, kdy bylo jasné, že jim již nebylo pomoci. Pokud neměli nikoho, kdo by se o ně postaral, nebo neměli peníze, aby zaplatili za péči a pomoc, dostali se do tohoto domova, kde se o ně starali Matka Tereza a její dobrovolníci. Byly zde k vidění ty nejhorší nemoci. Každý den zde pečovali o ty nejchudší z chudých.

Morsch byl při svém příjezdu, protože věděl, jak velká a zoufalá je potřeba těchto lidí a protože měl lékařské vzdělání, velmi nadšený. Optimisticky si říkal: „Já to tady převrátím naruby. Díky mé pomoci to zde budou muset přejmenovat.“ Srdce měl na správném místě a měl i správné pohnutky, ale nebyl připraven na to, co se stalo potom.

Když se se svým týmem dalších 90 dobrovolníků dostavil do služby, začala jim rozdělovat úkoly sestra Priscilla, jeptiška s jemným hlasem a velice pěkným britským přízvukem. Morsch si pečlivě poposunul stetoskop, který mu visel na krku, v nepřehlédnutelné snaze upozornit sestru Priscillu, že je lékař. Pak mu zajisté dá důležitý úkol, který bude odpovídat profesním schopnostem a dovednostem.

Poté, co rozdělila práci všem dobrovolníkům, podívala se na toho posledního, který tam před ní zůstal stát. Gary Morsch. „Pojďte, prosím, se mnou“, požádala ho. Vstoupili do oddělení pro muže, které bylo plné nemocných a umírajících. „No, toto asi bude můj úkol“, pomyslel si Morsch, ale sestra Priscilla kráčela dál přes celé oddělení do dalšího. Vstoupili do ženského oddělení, plného vyhublých žen ve všech stádiích umírání. Morsch si říkal, že zde je

potřeba největší. Že toto je místo, kde bude pracovat on. Sestra Priscilla šla však stále dál. Když přišli do kuchyně, kde zrovna na otevřeném ohni připravovali rýži, začal si dělat starosti. „Proč by chtěli, aby lékař pracoval v kuchyni?“ Sestra Priscilla však prošla rychle i kuchyní.

Vyšli z ní a prošli úzkou venkovní uličkou. Sestra Priscilla ukázala na neuvěřitelně velkou hromadu hnijících odpadků. Zápach byl tak obrovský, že se z něj chtělo Morschovi zvracet. „Potřebovali bychom, abyste tyto odpadky odnesl dolů na smetiště“, vysvětlila. „Smetiště je o několik ulic tímhle směrem vpravo. Nemůžete to nenajít.“ Podala lékaři dva kyblíky, lopatu, usmála se a zanechala ho tam.

Morsch tam stál zmatený a trochu uražený. Přemýšlel, co má udělat. Má tuto práci odmítnout? Má najít někoho jiného a požádat o jiný úkol? Po minutě nebo dvou, kdy o tom přemýšlel, rozhodl se, že udělá to jediné, co udělat mohl. Pustí se do práce. Po celý den vynášel uznávaný lékař kyblíky plné smradlavých odpadků na městské smetiště. Večer byl zpocený, zapáchal, ale odnosil celou tu hnijící hromadu.

Rozčilený a naštvaný na události toho dne si to Morsch zamířil zpět přes kuchyň, ženské i mužské oddělení, připojil se ke svému týmu a vrátil se na místo, kde byli ubytovaní. Když procházel těmi místnostmi, nemohl zabránit pocitu, že jeho služba měla být mnohem lépe využita. Dokonce i výpomoc v kuchyni by byla lepší než přenášení odpadků. A v tu chvíli to pochopil. Když podával sestře Priscille ruku na rozloučenou, zahlédl malinký, rukou napsaný nápis, jenž nesl vlastní slova Matky Terezy: „Nemůžeme udělat nic obrovského, jen malé věci s obrovskou láskou.“

To byl bod obratu pro Garyho Morsche. Řekl: „V tu chvíli mi roztálo srdce. Byl jsem naprosto mimo. Tuto lekci jsem potřeboval. Služba druhým není o tom, kolik toho znám, kolik titulů jsem získal nebo kolik doporučení si přináším. Jde o postoj a ochotu udělat cokoli, co je potřeba, s láskou.“

Gary Morsch se poté stal velmi blízkým přítelem Matky Terezy a našel v pomáhání druhým svůj cíl. Přivezl s sebou do Kalkaty ještě mnoho dalších týmů, aby tam sloužily chudým, a pokaždé byl velmi rád, když viděl, jak se tato zkušenost dobrovolníků v jeho týmu dotkla. Vysvětloval: „Mnohokrát sem dobrovolníci přijíždějí se stejným pocitem jistoty a plní sami sebe, jako jsem byl já. Služba druhým však jednoho každého z nich změní.“¹

Dávejte naději, abyste naději přijali

Ve Skutcích 20,35 se píše:

„Ve všem jsem vám ukázal, že takto máme pracovat, ujímat se slabých a pamatovat na slova Pána Ježíše, neboť on řekl: ‚Blaženější je dávat než brát.‘“

Ježíš řekl, že štěstí přichází, když pomáháme druhým. My očekáváme naprostý opak. Myslíme si, že když se zaměříme na sebe, když budeme pilně usilovat o štěstí, tak ho nakonec nalezneme. Pokud jen vyděláme více peněz, nasbíráme více majetku, dosáhneme vyššího cíle, ztratíme několik kilogramů na váze, získáme určitou míru uznání, pak a teprve pak budeme šťastní. To nás nutí více pracovat, více se snažit, abychom jednoho dne snad došli štěstí.

Můžu vám s jistotou říct, že ve světě je spousta unavených lidí. Honba za štěstím dokáže být velice vyčerpávající. Vím to, protože jsem tak dlouhou dobu žila. Mnoho let svého

života jsem byla ubohá křesťanka. Milovala jsem Boha, ale zřídka kdy jsem byla šťastná. Velice snadno jsem se rozladila a měla jsem zkažený den. Pokud auto začalo vydávat divný zvuk, když šel Dave na golf, místo aby strávil sobotní ráno se mnou, jestliže se děti se mnou hádaly nebo pokud jsem nespĺnila všechno, co jsem si napsala na seznam povinností, vzdala jsem se veškeré naděje, že to bude pěkný den. Čím víc jsem pracovala a snažila se dosáhnout štěstí, tím vzdálenější se mi zdálo být.

Bůh mi v těch dnech však ukázal hodně o tom, jak si užívat život. Čím víc jsem studovala Slovo, tím víc jsem viděla, že myšlenky, o kterých přemýšlím, slova, která říkám, a postoje, které zaujímám, mají na můj život obrovský vliv. Zjistila jsem, že se nemusím nechat ovládat svými pocity a emocemi. Že s Boží pomocí můžu žít až za jejich hranicemi a že si můžu užívat život, který mi Kristus svou smrtí vykoupil.

Mnoho let jsem o principech z Božího Slova, které se týkají těchto témat, psala i vyučovala, ale to nejjednodušší a přitom nejmocnější, co mi Bůh ukázal, je toto: Pokud chceme mít naději a štěstí, musíme naději a *štěstí rozdávat*. Když se přestanete dívat na svůj problém a začnete pomáhat ostatním s jejich problémy, budete žasnout, co Bůh může udělat.

Pokaždé, když jsem odložila svou frustraci a své potřeby stranou a zaměřila se na pomoc někomu jinému, změnil se celý můj postoj. Místo abych se modlila: „Bože, potřebuji toto ...“ nebo „Pane, proč nemám tamto?“, začala jsem se modlit: „Bože, jak dnes mohu někomu pomoci?“ „Pane, dej mi příležitost vyplnit nějakou potřebu.“ Zjistila jsem, že když vás Bůh používá, abyste byli odpovědí na modlitby někoho druhého, přináší to nevyslovitelnou radost.

Ve chvíli, kdy se však přestanete dívat dovnitř a začnete se dívat ven, naleznete naději a štěstí, o kterém jste ani netušili, že existuje.

Asi jste si stejné věci všimli i ve svém životě. Opravdu je požehnanější dávat, než přijímat. Nikdy nebudete vydělávat dost peněz, nikdy nenasbíráte dost věcí, nikdy nedosáhnete dost vysokého cíle, abyste zaplnili vzduchoprázdno po štěstí. Marnost není možné nikdy nasytit. Ve chvíli, kdy se však přestanete dívat dovnitř a začnete se dívat ven, naleznete naději a štěstí, o kterém jste ani netušili, že existuje. Stejně jako Gary Morsch a jeho týmy dobrovolníků budete „proměněni službou druhým lidem“.

Já denně prosím Boha, aby mi ukázal někoho, komu můžu pomoci. Někdy mě vede k něčemu většímu, mnohokrát jsou to však maličkosti. Někdy je to téměř nepostřehnutelné. Dnes mi přišel opravář opravit záchod a když byl hotov, zeptal se, zda by si se mnou mohl na chvíli promluvit. Souhlasila jsem a začal mi vyprávět, že má ženu a pět dětí, a zeptal se mě, která moje kniha by byla dobrým dárkem pro jeho ženu ke Dni matek. Chvíli jsem si s ním povídala o jeho rodině a pak jsem ho zavedla do své osobní knihovničky a nechala ho, aby si vybral dvě knihy, které by dal své ženě. Mně to zabralo jen několik minut a nestálo mě to téměř nic, pro něj to však znamenalo mnoho. Víím, že dnes budu díky tomuto malému skutku služby šťastnější. Moc mě mrzí, že mi trvalo tak dlouho, než jsem tento úžasný princip pochopila, ale jsem vděčná, že nyní už mu rozumím. Proti beznaději můžeme každý den svého života bojovat náhodnými skutky dobroty a laskavosti!

Dokonce i ti největší slouží

Během americké revoluce projel na koni muž oblečený v civilním šatu kolem skupiny vojáků, jež právě opravovala obrannou bariéru. Jejich nadřízený na ně pokřikoval pokyny, ale nesnažil se jim pomoci. Když se ho jezdec zeptal proč, odpověděl velice dotčeně: „Pane, já jsem kaprál!“

Cizinec se omluvil, sesedl sesedla a šel vyčerpaným vojákům na pomoc. Když byla práce hotová, otočil se ke kaprálovi a řekl: „Pane kaprále, až příště budete mít takovou práci a nebudete mít k dispozici dost mužů, zajděte za svým velitelem a já vám opět přijdu na pomoc.“ Ten cizinec nebyl nikdo jiný než George Washington.²

Nehledě na to, jak důležitým se stanete, nikdy nedovolte, abyste začali věřit tomu, že jste tak důležití, že nemůžete někomu druhému pomoci. Možná že už dlouho pracujete, možná jste toho ve svém osobním i profesním životě hodně dosáhli, a možná jste si vysloužili před nebo za jménem úctyhodné tituly, ale nikdy nebudete dost důležití na to, abyste se nemohli pokořit a pomoci druhým. Ježíš přišel shůry ze svatého a vznešeného místa a pokořil se až do krajnosti (viz Filipským 2,7). V Bibli je nám řečeno, že má být naším příkladem v pokoře (Filipským 2,5).

Mám výsadu být prezidentkou celosvětové služby. Každý den musím učinit mnoho rozhodnutí a musím navštívit mnoho míst. Jsem vděčná za příležitosti, které mi Bůh dává, ale ty nejradostnější okamžiky mého života nejsou ty, které strávím v kanceláři nebo na konferencích, kde kážu. Mám tyto činnosti velice ráda, ale ty nejradostnější okamžiky v mém životě jsou přesto chvíle, kdy mohu sloužit lidem skrze naši službu Hand of Hope (Ruka naděje). Pokaždé, když tam

stojím se skupinou dobrovolníků a věnujeme svůj čas tomu, že jsme požehnáním pro druhé, rozdáváme jídlo hladovým, přivážíme nádoby s pitnou vodou žíznícím, rozvážíme zásoby do škol chudým, to vše mi připomíná, proč děláme to, co děláme. Když se rukou naděje vztahuji k ostatním, sama získávám čerstvou naději a štěstí. Mnohokrát jsem odjížděla z misí v zemích třetího světa vyčerpaná, ale nikdy jsem nelitovala příležitosti sloužit, kterou jsem měla.

Tuto misijní práci jsme začali téměř před dvaceti lety a vnímala jsem, že ji máme pojmenovat Ruka naděje, protože vztahovat se k beznadějným lidem s nadějí bylo naším cílem. Myslím, že můžu bezpečně prohlásit, že je nemožné, aby člověk, který pravidelně přináší naději druhým lidem, cítil beznaděj!

**Ježíš musel
nacházet
neuvěřitelnou radost
ve službě druhým,
protože to dělal
neustále.**

Ježíš je Boží Syn, který přišel, aby sňal hříchy světa, ale i On si udělal čas na sloužení. V Markovi 10,45 Ježíš řekl, že „nepřišel, aby si nechal posloužit, ale aby posloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ Znovu a znovu vidíme v evangeliích, jak Ježíš pomáhá druhým: krmí zástupy, uzdravuje nemocné, tráví čas s dětmi, dokonce umývá učedníkům nohy. Ježíš musel nacházet neuvěřitelnou radost ve službě druhým, protože to dělal neustále. Zanechal nám svůj příklad, abychom mohli následovat Jeho šlépěje.

Není to úžasný příklad k následování? Nestaňte se příliš důležitými nebo příliš zaměstnanými, abyste nemohli dát naději někomu, kdo ji potřebuje. Každý den si udělejte čas najít člověka, kterého můžete požehnat. Může to být jen jednoduché laskavé gesto nebo velkorysý skutek štědrosti. Povzbuzuji vás udělat cokoli, co můžete, abyste pomohli někomu, kdo má potřebu. Nejenže vaším skutkem služby bude požehnan ten člověk, ale budete požehnáni i vy sami.

Nejlepší způsob jak říct lidem o Ježíši je Ježíše jim ukázat

Římanům 2,4 nás učí, že je to dobrota Boží, která vede lidi k pokání. Byli byste překvapeni, kolik vašich přátel, sousedů a spolupracovníků by chtělo přijmout Ježíše, kdybyste k nim byli dobří. Někdy je potřeba přestat kázat všem kolem a jen začít být k lidem v našem životě laskavý. Opravdu se o ně zajímat, žehnat jim, modlit se za ně a prosit Boha, aby nám ukázal, jak bychom jim mohli sloužit. Jinými slovy bychom jim „ukázali“ Ježíše!

Jakubův 2,15-16:

Budou-li bratr nebo sestra nazí a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: „Odejděte v pokoji, zahřejte se a nasyt'te se,“ a přitom jim nedáte to, co potřebují pro své tělo, co je to platné?

Nebud'me těmi, kdo řeknou „Odejděte v pokoji. Zahřejte se a nasyt'te se“. Pokud má někdo potřebu a pokud ji dokážete vyplnit, pak to udělejte. Až příliš často to vyřešíme tím, že řekneme: „Budu se za tebe modlit“, aniž bychom se vůbec zeptali Boha, co by chtěl, abychom v tom případě udělali my. Zjistila jsem, že není potřeba modlit se a prosit Boha, aby vyplnil nějakou potřebu, kterou bych mohla snadno vyplnit já, ale často se nám zkrátka nechce. Pokud se budete modlit, aby Bůh někomu pomohl, buďte připraveni, že k té osobě může poslat vás.

Jeden člověk vyprávěl příběh o tom, jak byl součástí skupiny dobrovolníků, která jela do Ruska rozdávat Bible v obzvláště těžké době, kdy tam hodně lidí

Pokud se budete modlit, aby Bůh někomu pomohl, buďte připraveni, že k té osobě může poslat vás.

hladovělo. Tým vzal Bible a postavili se k řadě na polévku, ve které lidé čekali, aby dostali alespoň kousíček chleba a misku teplé polévky. Když se jeden z nich pokusil podat jedné ženě Bibli, rozzuřila se a řekla: „Tvoje Bible nenasytí mé prázdné břicho.“ Bylo to, jako by opovrhovala křesťany za to, že jim říkají o dobrém Bohu, zatímco jim nenabízí žádnou hmatatelnou, praktickou pomoc. Ti věřící, kteří tam rozdávali Bible, na to nikdy nezapomněli. Jsem přesvědčena, že někteří lidé trpí tak moc, že nejsou ani schopni naslouchat evangeliu, dokud neuděláme něco, co jejich bolest zmírní.

A teď nechci říct, že nemáme lidem rozdávat Bible. Chci však říct, že kromě toho, že jim dáváme Slovo, je také třeba naplnit jejich potřeby. To dělal Ježíš. Ježíš dával lidem Slovo a zároveň vyplňoval jejich potřeby. On je krmil, On je uzdravoval, On je vyučoval, On jim naslouchal. Dělal toho více, než že jen mluvil o Otcově dobrotě. On tuto dobrotu prokazoval skutkem.

Pokud jsou kolem vás lidé, kteří potřebují Ježíše, ráda bych vám navrhla, abyste vyzkoušeli novou metodu sdílení se o evangelium. Místo toho, abyste jim vyprávěli o naději, která se nachází v Kristu, dejte jim tuto naději. Zjistěte si, jaké mají potřeby, a pak poproste Boha, aby vám pomohl ty potřeby vyplnit. Možná potřebují potraviny, možná benzín do auta, možná peníze, aby si mohli koupit léky. Možná potřebují hlídání dětí, aby si mohli jeden večer vydechnout. Možná jen potřebují někoho, kdo by jim naslouchal. Cokoli můžete udělat, abyste jim ukázali lásku Ježíše Krista, udělejte to. Když pomůžete lidem v jejich fyzických potřebách, budete překvapeni, jak rychle se otevřou v oblasti svých duchovních potřeb.

Když pomůžete lidem v jejich fyzických potřebách, budete překvapeni, jak rychle se otevřou v oblasti svých duchovních potřeb.

Začněte očekávat víc!

Je důležité mít na paměti, že život není jen o nás samotných. Možná sami procházíme v životě určitými osobními těžkostmi a když je tomu tak, je velice snadné zaměřit se naprosto na sebe a pouze prosit Boha, aby nám pomohl, aby zaopatřil naše potřeby, aby nám dal to, co nám schází. Uprostřed toho všeho, co však ovlivňuje přímo vás, nezapomínejte na lidi kolem vás. Kamkoli se podíváte, všude jsou kolem vás přátelé, příbuzní, spolupracovníci, sousedé i naprostí cizinci, kteří mají potřeby. Potřeby, které možná dokážete vyplnit právě vy.

Nejlepší způsob jak přijmout naději je naději dávat. Podle Boží ekonomiky jsou poslední prvními (viz Matouš 20,16), nejmenší těmi největšími (viz Lukáš 9,48), slabí jsou silnými (viz Joel 4,10), a když dáváte, tak přijímáte (viz Lukáš 6,38). Tak do toho a začněte očekávat víc! Můžete objevit naprosto nový způsob, jak si užívat života, jednoduše tím, že budete pomáhat druhým lidem, aby se mohli radovat ze života oni. Rozhlédněte se a uvidíte, komu byste mohli pomoci. Slibuji, že nebudete muset hledat dlouho. Někdo se právě teď modlí a prosí Boha o pomoc. Možná byste mohli být odpovědí na jeho modlitbu!

13. KAPITOLA

Naděje je naší kotvou*Máme ji jako kotvu duše, bezpečnou a pevnou ...**Židům 6,19*

„Je hloupé nemít naději.“

- Ernest Hemingway, Stařec a moře

Jsem přesvědčena, že Bůh chce, abychom byli pevní a radovali se ze života, ať se kolem nás děje cokoli. Touží po tom, abychom byli pevně zakotveni v Něm a abychom měli neustále naději. Myslím, že to nejlepší svědectví, které jako věřící máme, je naše radost. Máme toho tolik k oslavám! Bylo nám odpuštěno, byli jsme uzdraveni a vysvobozeni. A nejenže Ježíš zemřel, aby nám otevřel cestu ke věčnosti v nebi, On nám také zaslubuje, že se můžeme radovat každíčký den svého života zde na zemi. Křesťané by měli být těmi nejšťastnějšími lidmi na planetě Zemi!

**Křesťané by
měli být těmi
nejšťastnějšími
lidmi na planetě
Zemi!**

Přestože jsme Boží děti, procházíme zkouškami a souženými a mnohokrát dovolíme, aby ovlivňovaly naše myšlenky, nálady a postoje. Dovolíme, aby nám sebraly úsměv z tváře, a to je smutné, protože jsem přesvědčena, že radost Hospodinova na našich tvářích je skvělou reklamou pro Ježíše! Jak může jakýkoli problém způsobit, že jsme dlouhodobě nešťastní, když máme Boží zaslíbení, že vše spolupracuje k dobrému těm, kteří milují Boha a hledají ve svém životě Jeho cesty?

Radost a štěstí nejsou luxus ani pouhé možnosti. Jsou to důležité aspekty našeho života v Kristu. Nehemjáš 8,10 říká: „Netrapte se, protože radost z Hospodina bude vaší silou.“ Římanům 14,17 uvádí, že Boží království spočívá ve „spravedlnosti, pokoji a radosti v Duchu Svatém“. Radost je životně důležitá, pokud chcete žít vítězný život.

Naděje: Přirozená léčba při neštěstí

Radost a naděje jdou ruku v ruce. Když začnete opravdu žít s nadějí, když začnete důvěřovat, že Bůh udělá ve vašem životě úžasné věci, zaplaví vás radost. Nelze pak být v depresi nebo odrazený, dokonce i kdybyste chtěli. Naděje je přirozená léčba při neštěstí a smutku.

**Naděje je přirozená
léčba při neštěstí
a smutku.**

Proč nezkusit malý experiment, abyste prověřili, zda mám v této oblasti pravdu a zda to bude fungovat i pro vás? Příklad, až budete zažívat smutný, depresivní den, udělejte si čas a pomyslete si: „Bůh s těmito problémy jedná k mému dobru. Očekávám, že se mi stane něco dobrého.“ Poté to vyslovte nahlas a během dne to několikrát opakujte. Možná se tak nebudete cítit, ale je to pravda! Boží pravda má moc překonat naše pocity, pokud jí k tomu dáme příležitost.

Když máme naději v Boží dobrotu, stabilizuje to naše uspěchané, zmatené myšlenky a emoce. Uklidní nás to a rozradostní. Naše duše (mysl, vůle a emoce) nalezne místo odpočinku v Božích zaslíbeních. Jestliže lidé nemají naději, je nemožné, aby zůstávali pevní během bouří, které do života přichází. Nemají, k čemu by přivázali svou kotvu, nemají základ, který by se neotrásal. Nemáme-li naději v Boha, co jiného na světě existuje, v co bychom mohli složit důvěru

a bylo by to neustálým místem bezpečí? Upřímná odpověď zní: „Není nic takového.“

Místo abyste se pouze snažili cítit se lépe nebo si myslet, že se nebudete cítit lépe, dokud se nezmění vaše okolnosti, dejte šanci Božímu Slovu, aby mohlo jednat ve vašem životě.

Život může být tak fajn. Před mnoha lety jsem se rozhodla, že si budu života užívat, protože jsem to nikdy předtím nezažila. Dokonce i ve službě jsem jen pracovala, pracovala a pracovala, lopotila se a zápasila, většinu dní jsem měla pocit viny, protože jsem byla zaměřená na své chyby. Stále jsem se cítila mizerně. Nakonec jsem si uvědomila, že Ježíš chce, abych měla radost a radovala se ze života (viz Jan 10,10). Radost je nám dostupná jako všechno ostatní v Božím království, ale udržet si ji vyžaduje odhodlání. Nepřítel se bude snažit, seč bude moct, aby vám zabránil se ze života radovat. Bude se skrze lži a podvody snažit zajistit, abyste neměli pokoj, abyste žili v odsouzení, abyste nevěřili, že vás Bůh miluje. Kdykoli nebudete cítit radost nebo ztratíte naději, okamžitě si uvědomte, že to, co prožíváte, je ďáblova práce a vzepřete se mu!

Můžete se rozhodnout užívat si života, každé jeho části. A to dokonce i uprostřed těžkých okolností nebo kritiky od lidí, na kterých vám záleží. Můžete být šťastní, protože se vaše naděje a vaše radost zakládá na Boží dobrotě, ne na okolnostech ve světě. Když žijeme s nadějí a očekáváním, že se stane něco dobrého, radost je naším normálním postojem.

**Můžete být šťastní,
protože se vaše
naděje a vaše
radost zakládá na
Boží dobrotě, ne na
okolnostech
ve světě.**

Pravda je, že se vaše okolnosti asi nezmění, dokud vaše radost nepřestane být závislá na jejich změně. Buďme

šťastní, protože máme naději v Ježíše, místo abychom byli nešťastní, protože se nám nelíbí naše okolnosti.

Podmínky ve světě se neustále mění. Je snadné pochopit, proč jsou lidé tak nestálí. Všechno kolem nich je totiž nestálé. Jeden den je to dobré, ale ten příští už tak moc ne. Jeden den vás budou mít lidé rádi, ale ten další už ne tak moc. Jeden den máte práci, ale ten další už to tak být nemusí. Jeden den máte dostatek financí, a hned ten další se stane něco neočekávaného a vy se ocitnete v obrovské potřebě. Jeden den se vaše děti chovají skvěle, a hned ten další zapomenou na vše, co jste je naučili. Necháme-li se vést tím, co cítíme, nebo tím, jak to vypadá, budeme emocionální a nestálí. Apoštol Jakub říká, že jsme často hnáni sem a tam jako vlna ve větru (viz Jakub 1,6). Apoštol Pavel prohlásil, že jsme jako loď hnané větrem v lidské nestálosti (viz Efezským 4,14). Můžeme však být pevní a nepohybliví v každém protivenství i zklamání, pokud máme naději jako pevnou kotvu pro svou duši.

Každá loď jako první, co udělá v bouři, je, že vyhodí kotvu. Loď se připoutá k něčemu, co se nehýbá. Vše kolem námořníků se pohybuje, oni však ne. Jsou přikotveni ke dnu oceánu. Naše naděje v Boha nám může sloužit úplně stejným způsobem. Vše kolem nás se pohybuje, ale my jsme pevní v Něm.

At' se naděje vznáší

Chceme, aby nám byla naděje v Boha kotvou pro duši, místo abychom dovolili starostem a úzkostem světa, aby nás táhly dolů. Naděje v Boha je nespoutaná radost. Nelze ji srazit dolů ani starostmi ani břemeny tohoto světa. Přemýšlejte o horkovzdušném balónu. Dokud je balón obtížen závažími

a přivázán provazy, nemůže se vznášet a k tomu byl přece sestrojen. Totéž platí o vašem životě. Pokud dovolíte, aby vás zatěžovalo závaží starostí a svazovaly provazy úzkostí, nebudete zakoušet život, ke kterému vás Bůh stvořil. Ráda bych vás povzbudila, abyste se zbavili zátěže a závaží, která vás sráží. Být zakotven v naději je něco naprosto jiného, než být přivázán starostmi.

Zde uvádím několik věcí, které se nás snaží svazovat a srážet.

Potřeba podobat se ostatním

Naprosto osvobozující pro mě bylo, když jsem zjistila, že nemusím být jako ostatní. Naše naděje po přijetí nesmí spočívat v tom, že se snažíme být jako někdo jiný. Bůh mě nestvořil proto, abych byla stejná jako někdo jiný. Stvořil mě, abych byla sama sebou!

Než jsem si to však uvědomila, strávila jsem mnoho let tím, že jsem se snažila připodobnit se někomu jinému. Snažila jsem se být pohodář jako Dave, ale nevydrželo mi to dlouho. Snažila jsem se být tichá a jemná jako žena pastora u nás v církvi, ale to byla katastrofa. Byla jsem neuvěřitelně frustrovaná, když jsem se snažila být někým jiným. Neměla jsem však být něčí kopií ... a vy také ne.

Bůh vás stvořil, abyste byli sami sebou. Být spokojený a cítit se dobře s tím, jak vás stvořil, je zásadní, pokud se chcete radovat ze života. Snažit se být jako soused, jako spolupracovník nebo jako dívka, která v církvi zpívá na pódiu, či jako hollywoodská herečka, vás jen okrade o radost. Nesrovnávejte se s ostatními. Radujte se z toho, kým vás Bůh stvořil.

Ať už si to uvědomujete nebo ne, máte jedinečné dary a talenty. Bible říká, že jste „obdivuhodně a úžasně stvoření“ (Žalm 139,14). Bůh vás stvořil jako člověka, kterým chtěl, abyste byli. Nikdo na světě není stejný jako vy. Vy jste jedinečné mistrovské dílo.

**Nikdo na světě
není stejný jako vy.
Vy jste jedinečné
mistrovské dílo.**

Kdykoli máte pokušení pomyslet si: „Tak bych si přál být více jako tento člověk! Kdybych tak jen měl ty talenty, které má on ...“, uvědomte si, že si pravděpodobně on říká totéž o někom jiném. Možná dokonce o vás. Těmto pocitům čelíme všichni. Nemusíte jim však dovolit, aby vás svazovaly u země. Rozhodněte se, že budete šťastní a spokojení s tím, kým vás Bůh stvořil, a zakotvíte svou duši kotvou naděje. Dovolte, ať se vaše radost vznáší.

Neodpuštění

Když se rozhodnete odpustit člověku, který vás zranil nebo vás urazil, je to jako byste přeřízli provaz, který vás svazoval. Ve vašem životě bude obnovena radost, když se rozhodnete odpustit. Navrhují dvě věci, když vám někdo ublíží:

1. Rozhodněte se odpustit jako poslušnost Božímu přikázání.
2. Vložte svou naději v Boha a důvěřujte Mu za spravedlnost. Bůh slibuje, že nám dá dvojnásobnou odměnu za dřívější obtíže (viz Izajáš 61,7). Vložte v to svou naději a očekávejte odměnu!

Když se držíme zášti a neodpuštění, ubližujeme jen sami sobě. Lidé, kteří nás zranili, si pokračují ve svém životě dál a ani nepřemýšlí o tom, co se stalo. A my celou tu dobu dovolujeme, aby nám jed hořkosti ničil život. Nedovolte, aby vás nějaké zranění z minulosti brzdilo už ani minutu.

Odpusťte člověku, který vám ublížil, a předejte to zranění Bohu. Poproste Ježíše, aby vám pomohl pozvednout se nad bolest, kterou je vám tak těžko opustit.

Hektické tempo v životě

Má-li být naděje kotvou pro naši duši a radost naším životním stylem, pak je potřeba učinit trošku prořezávání a pročišťování. Možná bude potřeba, abyste zjednodušili svůj život tím, že odříznete všechno to, co nenese ovoce. Možná se budete muset naučit říkat: „ne“ a necítit se provinile. Váš život musí být dostatečně lehký, abyste se mohli vznášet!

Mluvím teď ze zkušenosti. Neustále jsem si stěžovala. Říkávala jsem: „Jak může takové tempo někdo vydržet? Potřebuji dovolenou. Nikdy nemám volno!“ Jednoho dne jsem vnímala, že mi Pán říká: „Jestliže nechceš dělat všechno, co děláš, tak něco odřízni. Ty jsi ten, kdo rozhoduje o svém denním rozvrhu.“ To bylo osvobozující. Nemusela jsem se snažit dělat úplně všechno a nemusela jsem mít pocit viny. Přemýšlejte o tom takto: Chtěl by Bůh raději, abychom byli zaneprázdnění nebo abychom měli radost? Myslím, že známe odpověď, proto začněme dělat, co můžeme, aniž by se pro nás naše aktivity staly břemenem.

Zpomalte a udělejte si čas na věci, které jsou opravdu důležité. Buďte se svou rodinou a se svými přáteli. Radujte se ze vztahu s Bohem. Udělejte si čas sami pro sebe. Najděte si nějaký koníček.

Je velmi důležité zpomalit a radovat se ze života. Jestliže jste natolik zaneprázdnění, že nemáte čas být šťastní, jestliže jste tak zaneprázdnění, že se cítíte beznadějně, pak je načas udělat změnu. Zjednodušte svůj denní rozvrh a začněte si opravdu užívat život, kterým vás Bůh požehnal.

Je bezpočet věcí, jež nás mohou omezovat. Uvedla jsem tři, ale navrhuji, abyste si tento seznam doplnili o další, osobní situace. A ať je to jedna z těchto tří věcí nebo něco úplně jiného, odmítněte dovolit lžím nepříteli, aby vás držely dál svázané.

Nejlepší zdroj radosti, který byste kdy mohli najít

Už jste se někdy modlili a řekli: „Pane, nevím, co to se mnou je. Ztratila jsem radost a nevím, kde je problém.“ Už jste někdy tak zoufale toužili slyšet od Boha odpověď, že jste začali hledat ve Slovu pro každý den, jaký verš se zrovna u toho dnešního píše, nebo jste listovali Biblí sem a tam a snažili se najít nějaký verš, který by vás povzbudil? Možná jste se chvíli dívali na křesťanské vysílání a snažili se získat nějaké nasměrování od Pána?

Jednou v noci jsem horečně hledala cokoli, co by mě vytrhlo z mého zoufalství, které jsem pociťovala. Šla jsem ke krabici s verši, kterou mám v kuchyni, a vytáhla jsem si tento:

Římanům 15,13:

Bůh naděje kéž vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste se rozhojňovali v naději mocí Ducha Svatého.

Okamžitě jsem si uvědomila, že mi Bůh ukazoval, že jsem ztratila radost, protože jsem byla negativní a přestala jsem mít naději. Vždycky věřte Bohu a Jeho zaslíbením! Ať se děje cokoli a nehleďte na to, jak moc to bolí nebo jak dlouho to trvá, vždycky věřte! Pokud to uděláte, budete se rozhojňovat v naději! Ta pak bude kotvou pro vaši duši. Místo abyste

byli křesťan, jenž je zmítán každou změnou, budete zralým věřícím, na kterého se může Bůh spolehnout, že Jej bude kdykoli dobře reprezentovat.

Začněte očekávat víc!

Naděje a štěstí není něco, co je jen pro druhé lidi. Je to něco, co Bůh chce, abyste ve svém životě zakoušeli i vy. Nedovolte, aby vám nepřítel ukradl radost. Jste Boží dítě a jako takové máte hojnost požehnaní. Každý den si udělejte čas na to, abyste si uvědomili, jak jste požehnaní. Potom vás díky tomuto uvědomění zaplaví radost.

V životě se setkáte s věcmi, které se vás budou snažit srazit dolů a svázat, zabránit vám zakoušet všechno, co pro vás Bůh má. Už si ta břemena a závaží nemusíte držet ani jeden den. Každou svou starost můžete uvrhnout na Pána a můžete na oplátku přijmout Jeho radost. Tak do toho a začněte očekávat víc! Ať se naděje stane kotvou pro vaši duši. Je to kotva, která je pevná a jistá, a nikdo, kdo by se o to snažil, ji nedokáže rozlomit (viz Židům 6,19). No teda! To je ale zaslíbení!

ČÁST 4.

Naděje je zde

....

*Tys má naděje, Panovníku Hospodine;
od mládí mám k tobě důvěru.*

Žalm 71,5

„Nyní“ je jedno z nejdůležitějších slov v Bibli. Ježíš řekl: „Já jsem“. Myslel tím: „Jsem tady a teď. Nemusíte mě hledat někdy jindy. Jsem zde! Naděje je zde!“

To, čemu svět říká naděje, není vůbec skutečná naděje. Je to slabé a mlhavé a nemá to v sobě žádnou moc. O všem dobrém říká, že se možná stane někdy v budoucnosti. Nic není definitivní, ani není právě nyní. Nic není jisté.

Jsme Boží děti a máme výsadu věřit, že Bůh jedná *právě teď* a že se něco dobrého právě děje v duchovní oblasti, něco, co se brzy projeví. Podle Boží ekonomiky musíme nejprve uvěřit a pak to uvidíme. Naděje, která je ve světě, více méně si pouze „přeje“, aby se věci změnily k lepšímu. Ve skutečnosti opravdová naděje neexistuje. Ve světě není žádná skutečná víra, že se něco stane, dokud neuvidí něco, co je toho důkazem.

Vzpomeňme si na to, že Abraham neměl žádný viditelný důvod k tomu, aby měl naději, ale přesto ji založil na víře, že bude mít potomka tak, jak Bůh zaslíbil. On „očekával“, že to dobré, co Bůh slíbil, se stane. Jeho očekávání bylo skutečné a bylo v *ten daný čas*.

V této části knihy bych vám ráda pomohla žít nyní, ne minulostí nebo budoucností. Ráda bych, abyste teď v současnosti věřili, že Bůh jedná ve vás i ve vašem životě.

Víra jest podstata /ujištění, opravdový skutek/ věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, které nevidíme / víra bere za skutečný fakt to, co ještě nebylo zjeveno smyslům/.

Židům 11,1 AMP

14. KAPITOLA

Nečekejte na zítřek

Neboť praví: ‚Ve vítaný čas jsem tě vyslyšel a v den záchrany jsem ti pomohl.‘ Hle, nyní je nanejvýš vítaný čas, hle, nyní je den záchrany.

2. Korintským 6,2

„Včerejšek je minulostí, zítřek je tajemstvím, dnešek je Božím darem, a proto mu říkáme současnost.“
(slovní hříčka: současnost i dar jsou v angličtině tatáž slova, pozn. překladatele.)

- Bill Keane

Spisovatel Leo Buscaglia jednou vyprávěl příběh o své matce a o tom, čemu říkal rodinná „večeře mizérie“. Stalo se to večer, kdy přišel otec domů z práce a zdálo se, že zbankrotuje, protože jeho partner utekl a vytuneloval veškeré fondy jejich společné firmy. Matka šla a prodala nějaké šperky, aby mohla nakoupit jídlo na přepychové a luxusní hody. Ostatní členové rodiny jí vyčítali, že prodala šperky a utratila tolik peněz. Ona jim však řekla: „Nyní je čas k radosti, protože teď ji potřebujeme nejvíc, ne až příští týden.“¹

**Naděje a radost
jsou dvě věci, které
bychom nikdy
neměli odkládat
najindy.**

Hluboce se klaním tomuto odvážnému skutku a moudrosti spisovatelovy matky. Naděje a radost jsou dvě věci, které bychom nikdy neměli odkládat najindy. Mnoho lidí prožije svůj život čekáním na „zítřek“. Říkávají: „No, snad to bude zítra všechno lepší“ nebo „Však

on zítřek přijde také“ či „Kdybych to jen dnes vydržel a přežil až do zítřka“.

Protože odkládají naději až na zítra, neprožívají radost dnešního dne. To není život, pro který Ježíš zemřel. Ježíš chce, abychom se ze života radovali dnes a každý další den.

Pokoj, radost, štěstí, důvěra, smělost, zdraví a jasná mysl, přízeň, požehnání, pevné manželství – to vše jsou věci, které Bůh chce, abyste si začali užívat už dnes. Pokaždé, kdy si řeknete: „No, myslím, že dnes to nebude stát za nic, ale snad bude zítra líp“, míváte Boží nejlepší plán pro svůj život. Jestliže je Bůh s vámi dnes, a On je s vámi, protože je s vámi stále, pak nemusíte čekat najindy, abyste se začali radovat. Můžete zakoušet Jeho přemáhající, překypující, radostí naplněný život už dnes. Apoštol Pavel řekl, že máme zaslechnout Boží hlas, dokud dnešek ještě trvá, a nemáme zatvrzovat své srdce vůči Jeho zaslíbením (viz Židům 3,15). Bůh dnes ve vašem životě jedná. Chce, abyste tomu věřili *dnes* a také se *dnes* z toho radovali!

Chtěla bych vám vyprávět jeden svůj příběh. V roce 1976 jsem došla do bodu, kdy jsem byla zoufalá ze stavu svého života. Myslela jsem si, že se mi nikdy nic dobrého nemůže stát. Přestože jsem byla křesťanka, neprožívala jsem v životě žádné vítězství. Jednoho dne jsem ráno jela autem do práce. Bylo to v únoru. V zoufalství jsem volala k Bohu a myslím, že poprvé během svého křesťanského kráčení jsem zakusila, co je to opravdová víra. Bůh mě v srdci ujistil, že se o mou situaci postará. I když se nic nezměnilo okamžitě, měla jsem naprostý pokoj. Byla jsem naplněna šťastným očekáváním, že se mi ten den stane něco dobrého. Měla jsem skutečnou naději! Bylo mi jedno, co Bůh udělá, nebo kdy to udělá, protože jsem hluboko v srdci věděla, že to již udělal. Upřímně mohu přiznat, že se věci od té doby začaly v mém životě

měnit. Nebyly v žádném případě dokonalé, ale pomaloučku a postupně, den za dnem, se začaly dít dobré věci.

Vím, že vás možná napadá tato otázka: „Joyce, co když budu věřit, že se dnes stane něco dobrého, a ono se to nestane?“ Ze všeho nejdřív bych ráda řekla, že jsem pevně přesvědčena, že něco dobrého se děje každý den. Možná to nevidíme. Zadruhé, to dobré, co se stane, nemusí být nutně to, co jsme očekávali, ale naděje nám přinesla lepší den, než bychom měli bez ní, a už to samotné je dobré. A nakonec dodám, že byste i zítra měli vstát s nadějí a věřit, že se vám ten den něco dobrého stane. Nehledě na to, kolik dní to budete muset dělat, nepřestávejte, a uvidíte, že Bůh je věrný!

Stálost je tím klíčem

Naší největší prohrou je nedostatek stálosti. Hlavní důvod, proč se zdá, že mnoho lidí jeden den zakouší neuvěřitelná vítězství a obrovské prohry hned ten další, je jejich vlastní nestálost. Žasli byste, jak moc by se váš život změnil, kdybyste se rozhodli být každý den stálí. Když jednou něco uděláme správně, náš život to nezmění. Když to však děláme stále, pak ano! Pokud máte jeden den naději, ale další už ne, nebudou se vám výsledky líbit. Pokud věříte, že to, co vyučuju o naději je pravda, a pokud se rozhodnete žít plní naděje, pak se také musíte rozhodnout být v tom stálí. Děláme to, co je správné, protože je to správné. Jsme tomu odevzdaní!

Vypusťte svůj balónek

Jednou jsem slyšela o konferenci, jež byla uspořádána v posluchárně jedné církve. Lidé dostali balónky naplněné

heliem a bylo jim řečeno, že je mají vypustit během služby ve chvíli, kdy ve svém srdci pocítí radost. Během celé služby stoupaly ke stropu balónky v nejrůznějších okamžicích. Když služba skončila, zbývala tam však ještě asi třetina z nich.

Není to zvláštní? Třetina lidí z toho davu čekala tak dlouho, že minula svou šanci připojit se k oslavě a vypustit svůj balónek. My jsme Boží děti a máme příležitost žít život plný naděje a radosti. Nemusíme tedy čekat až na nějaký okamžik v budoucnosti, kdy se budeme ze života, který nám Bůh dal, radovat. Můžeme se z něj radovat už teď.

Spousta lidí má mysl nastavenou tak, že si říká, že budou opravdu šťastní a radovat se ze života, *až...* *Až* pojedou na dovolenou, *až* se ožení / vdají, *až* postoupí na žebříčku kariéry v práci výš, *až* budou mít dítě, *až* budou mít víc peněz, *až* děti trochu odrostou, *až* se k nim bude partner chovat lépe... Asi mi rozumíte.

Dokážu je docela dobře pochopit, protože i v mém životě byla doba, kdy přestože jsem byla ve službě a dělala jsem to moc ráda, ne vždy jsem se radovala ze všech každodenních zodpovědností a aktivit, které s sebou služba přinášela. Musela jsem se naučit žít každým okamžikem a radovat se z toho, co Bůh dělal ve mně a skrze mě *právě teď*, ne *až* konference skončí, *až* bude celý projekt hotový, nebo *až* pojedu na dovolenou. Bůh mi ukázal, jak důležité je chopit se okamžiku a radovat se z toho, co dělá *právě teď*.

Totéž platí i pro vás. Ve vašem životě vždy bude nějaké *až*. Možná, že vás dnes děti dovádí k šílenství, možná, že má šéf špatnou náladu, možná vás dnes bolí celé tělo, možná jste dnes citově rozladění, nic z toho však nemění na skutečnosti, že Bůh je s vámi *právě* v tuto chvíli a že má pro váš život dobrý plán. A dnešek je součástí toho plánu.

Vytěžit z dneška co nejvíc

Žalm 71,14 říká: „Ale já budu vytrvale čekat a stále více tě budu nade vše chválit.“ Klíčové slovo v tomto verši týkající se naděje je „vytrvale“. Člověk plný naděje neočekává *příležitostně* nebo *sporadicky*. Člověk plný naděje určitě nečeká, až přijde zítřek, aby od Boha očekával něco dobrého. Člověk plný naděje je *vytrvale* plný naděje. Rozhodl se mít naději každý den ... a po celý den.

Člověk plný naděje je vytrvale plný naděje. Rozhodl se mít naději každý den ... a po celý den.

Každý den se modlete jednu smělou modlitbu

Máte-li naději, nikdy se nebudete obávat věřit ve velké věci. Ve skutečnosti ráda říkávám, že naděje je podstavec, na kterém víra stojí. Právě proto je dobrý nápad přijít za Bohem se smělou modlitbou právě dnes. Nemůžete žít s očekáváním, pokud jste neměli víru na to, abyste Jej o něco požádali.

Ať máte ve svém srdci cokoli, pokud se to shoduje s Božím Slovem, seberte odvalu s důvěrou o to požádat a pak očekávejte. Bůh má smělé modlitby rád. V Bibli vidíme, jak na ně znovu a znovu odpovídal. I dnes je stále vyplňuje. Používejte naději, stůjte ve víře a požádejte Boha o něco smělého. Udělejte to právě teď!

Každý den udělejte něco, co je zábava

Někdy ztratíme naději jen proto, že ztratíme radost. Místo abychom se ze života každý den radovali, jsme vyhořelí kvůli účtům a odrazení dilematy. Co takhle rozhodnout se udělat každý den něco zábavného? Nemusí to být zrovna výlet do Disney Worldu. Může to být něco jednoduchého, jako třeba zajít si na kávu s kamarádkou, podívat se s rodinou na

dobrou komedii nebo se jít projít do parku. Cokoli, co vám vykouzlí úsměv na tváři.

Chcete-li být neustále a vytrvale plní naděje, pak si plánujte zábavné aktivity, které ve vás vyvolají pocit očekávání. Naděje a radost jdou ruku v ruce, takže si naplánujte něco zábavného a během svého dne se radujte z Boží přítomnosti a každého požehnání, které vám pošle.

Všichni potřebujeme těšit se na něco zábavného a příjemného. Dnes píšu už několik hodin. Také jsem si ale naplánovala zajít si o něco později na kávu s přítelkyněmi, pak jít na chvíli nakupovat a večer si zajdu na večeři. Když si plánuju den, vždy zahrnu něco, na co se můžu těšit. Nečekejte až na důchod, abyste začali přemýšlet o radosti ze života. Užívejte si život už nyní!

Každý den požehnejte alespoň jednoho člověka

Moc ráda se rozhlížím a hledám lidi, které bych mohla požehnat. Je to tak velké požehnání žehnat druhým! Jestliže se chcete opravdu radovat každý den, navrhuji, abyste pomohli někomu jinému radovat se z toho jeho dne. Možná, že můžete někoho pozvat na oběd, složit mu povzbudivou poklonu nebo říct, že je pro vás důležitý a že si ho vážíte.

Poproste Boha, aby vám ukázal, jak můžete být požehnáním, a potom Jeho instrukce následujte. Když se budete snažit vyplňovat potřeby druhých, budete žasnout, jak snadné pro vás bude mít naději a věřit, že Bůh vyplní vaše potřeby. Neodkládejte to, že budete požehnáním, na jindy. Udělejte to dnes! Bud'te požehnáním právě teď!

Každý den si запиšte alespoň jednu věc, kterou vás Bůh požehnal

Naděje kvete v atmosféře vděčnosti. Pokud chcete žít neustále s nadějí, pak každý den hledejte to, čím vás Bůh požehnal. Budete překvapeni, kolik věcí naleznete. Čím více si budete uvědomovat, jak vás Bůh nyní žehná, tím více naděje budete mít v to, že uvidíte ještě větší věci.

Na konci každého dne si udělejte čas a запиšte si to. Založte si takový „deník svědectví“. Někdy si zapíšete jednu nebo dvě věci, jindy jich možná budete mít deset nebo dvacet a zaplníte celou stránku. Začnete si dokumentovat Boží dobrotu ve svém životě a pak sledujte, jak snadné bude neprožít už ani den bez pulsující naděje.

Začněte očekávat víc!

Ať ve vás nyní povstane naděje. Nemusíte čekat celé dny, týdny, měsíce nebo roky, aby Bůh začal jednat. On je s vámi a už ve vašem životě jedná. Modlete se, abyste si toho byli více vědomi a nikdy nepřehlédli to, co Bůh dělá ve vašem životě.

Vždy bude existovat pokušení žít s odkládáním věcí na dobu až, místo abyste žili v moci okamžiku nyní. Nedovolte, aby vás každodenní těžkosti donutily odložit vaše očekávání Boží

dobroty na jindy. Jděte do toho a začněte očekávat! Něco skvělého by se mohlo stát právě dnes. Dnes by mohl přijít průlom. Nečekejte na zítřek, abyste tomu uvěřili. Uvěřte tomu dnes.

**Vždy bude existovat
pokušení žít s
odkládáním věcí
na dobu až, místo
abyste žili v moci
okamžiku nyní.**

15. KAPITOLA

Získejte Boží perspektivu

*Požehnaný je muž, který spoléhá na Hospodina
a jehož nadějí je Hospodin.*

Jeremjáš 17,7

„Bůh je ten jediný, kdo dokáže učinit z údolí potíží
dveře k naději.“

- Catherine Marshall

Někdy zkrátka vůbec netušíme, jak by to vše mohlo dobře dopadnout. Už jste se tak někdy cítili? Každý den si čtete Bibli, snažíte se uchovat si pozitivní postoj, máte kolem sebe dobré přátele, kteří vás povzbuzují, abyste vytrvali, ale ať se snažíte sebevíc, jste stále odrazení. Jednoduše nezakoušíte naději, o které jsme spolu zatím v této knize mluvili. Ano, přijdou dny, kdy máte větší naději než jindy, ale neřekli byste o sobě, že jste člověkem plným naděje.

Nejste jediní, kdo se takto někdy cítil. Mnoho lidí má potíže naději najít a mnoho lidí má potíže si ji udržet. Není možné, aby se naděje zakládala na vašich okolnostech, musí se zakládat na Kristu samotném. Naděje se neobjeví jen proto, že si to přejete. Naděje je něco, co se musí krmit a rozvíjet. Pravidelné studium Božího Slova je potrava, kterou ji musíme přikrmovat. Nemusíte čekat. Naděje je již zde. Můžete ji začít přijímat už dnes. Nemusíte čekat, až ji ucítíte. Můžete se jednoduše rozhodnout, že bez naděje je život mizerný, takže budete plní naděje už teď! Očekávejte, že se už dnes stane něco dobrého!

Jedna z nejdůležitějších věcí, kterou můžete udělat, abyste žili život plný naděje, život, který je naplněný očekáváním dobrého, je získat Boží perspektivu. Dokud budete pohlížet na situace ve svém životě pouze skrze přirozenou, tělesnou perspektivu, budete pokoušeni cítit se bezmocně a poraženě. Když se ale na svůj život začnete dívat tak, jak jej vidí Bůh, zmocní se vás naděje.

Totéž se stalo Abrahamovi. V 1. Mojžíšově 15 se cítil docela bezmocně. Bůh zaslíbil, že se Abraham stane otcem mnohých národů (viz 1. Mojžíšova 12,2) a že zabere do dědictví zemi Kanaan (viz 1. Mojžíšova 12,5-7). Abraham však nechápal, jak by se to mohlo stát. Miloval Boha, chtěl mít naději, ale neměl děti. Jak z něj chtěl Bůh učinit velký národ, jestliže neměl ani dědice?

V 1. Mojžíšově 15,2-3 se Abraham modlil snad tu nejpřímnější modlitbu, kterou se i my všichni čas od času modlíme. Řekl: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Vždyť já odcházím bezdětný ... „ A pak pokračoval: „Hle, nedal jsi mi potomka ...“ Abraham byl frustrovaný. Díval se na to ze své vlastní perspektivy a ta mu nenabízela žádnou velkou naději.

Protože Bůh věděl, že Abraham nechápe tuto situaci jako celek, udělal pro něj něco úžasného. V 1. Mojžíšově 15,5 se píše:

Vyvedl ho ven a řekl: Jen pohled' na nebesa a spočítej hvězdy, budeš-li je moci spočítat. A řekl mu: Tak bude tvé potomstvo.

Uprostřed Abrahamovy sebelítosti Bůh věděl, co muž přesně potřeboval. Potřeboval změnu perspektivy. Stál tam a beznadějně se modlil k Bohu a viděl jen malý kousek,

jednoho potomka. Celou tu dobu jej však Bůh plánoval požehnat potomky tak četnými, že je nebude možno sečíst. A tak jej vyvedl ven a poskytl mu novou perspektivu: oblohu plnou hvězd. Ve chvíli, kdy Abraham přijal Boží perspektivu, ožila v něm naděje. V Římanům 4,18 se píše: „On proti naději na základě naděje uvěřil, že se stane otcem mnohých národů podle toho, co je řečeno: ‚Tak bude tvé potomstvo.‘“

Abrahamův příběh je neuvěřitelně povzbudivý. Je z něj patrné, že i ti nejlepší z nás mohou být čas od času odrazeni. Je přirozené pochybovat, když nevidíme Boží zaslíbení a to, jak by se mohlo naplnit. Nemusíme však zůstat v pocitu pochybností a odrazení polapeni. Bůh nám chce dát svou perspektivu a naplnit nás nadějí a vírou. Místo abychom hleděli na malý kousíček, chce nám Bůh ukázat celek, Jeho perspektivu, protože ta pak změní naprosto všechno.

**Místo abychom
hleděli na malý
kousíček, chce nám
Bůh ukázat celek,
Jeho perspektivu,
protože ta pak
změní naprosto
všechno.**

Nasad'te si Boží brýle

Nasad'me si to, čemu já říkávám „Boží brýle“, a podívejme se na některé věci z Boží perspektivy. Bůh se na věci dívá naprosto jinak než my, protože vidí konec už od počátku.

Jak se na vás Bůh dívá? Miluje vás víc, než kdy budete schopni pochopit. Má pro váš život plán. Nikdy nejste sami, protože On je s vámi neustále. Boží odpuštění je větší než jakýkoli hřích, který jste spáchali. Jeho milost je nová každý den. Protože jste věřící, dal vám Bůh moc a už nemusíte žít poražený život. Byli jste učiněni novým stvořením v Kristu,

dostali jste nový život a vše, co je za vámi, můžete pustit a dívat se kupředu na to, co přijde. Když víte, kým jste v Kristu a jak na vás Bůh pohlíží kvůli oběti Jeho Syna, změní to způsob, jak žijete.

Bůh se podíval na stvoření a řekl, že je dobré (viz 1. Mojžíšova 1,31). Vy jste součástí Jeho stvoření, takže jste dobří. My však někdy máme problém tomu uvěřit. Nyní nemluvím o vašem těle. Apoštol Pavel řekl: „Vím totiž, že ve mně, to jest v mém těle, nepřebývá dobré...“ (Římanům 7,18). Naše tělo je omylné a my všichni chybujeme. Když Bůh říká: „Jste dobří“, mluví o vašem novém, znovu stvořeném duchovním já!

Vždyť jsme jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich žili /abychom žili ten dobrý život, který pro nás předem připravil a přichystal pro nás/.

Efezským 2,10 AMP

Je velmi důležité, abychom porozuměli realitě nového stvoření a začali se s ní ztotožňovat. Mnoho lidí se chová špatně, protože si myslí, že jsou špatní. Věří tomu, že jsou zlí. Lidé často zabřednou do špatného životního stylu, protože nevěří, že z něj byli vysvobozeni díky Kristu. Dívají se na to, kým vždycky byli, a nerozumí opravdové moci nového narození. Nerozumí, že jestliže je kdo v Kristu, je novým stvořením, že vše staré pominulo a vše je nové (viz 2. Korintským 5,17).

I když je to těžké pochopit nebo tomu uvěřit, nyní nás Bůh vidí jako spravedlivé v Ježíši Kristu.

Kvůli nám toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my v něm stali / byli jsme vybaveni, bylo na nás pohlíženo jako na, stali jsme

se příklady/ Boží spravedlností /tím, čím jsme měli být, schválení a přijatelní a ve správném postavení a vztahu s Bohem, to vše Jeho milostí/.

2. Korintským 5,21 AMP

Protože jsem byla člověkem, který se po většinu života cítil „špatný“, bylo a stále pro mě je učení o spravedlnosti v Kristu osvobozující a úžasné. Moc ráda pomáhám lidem pochopit toto učení, aby konečně přestali odmítat sami sebe jen proto, že nedokážou být každý den neustále dokonalí. Naše správné postavení před Bohem se nezakládá na tom, co děláme my, ale na tom, co udělal Ježíš.

Jak se víc a víc učíme o lásce, přijetí a Boží milosti, zjišťujeme, že se naším stálým společníkem stala naděje. Upřímně si nedovedu vybavit, kdy jsem se naposledy cítila beznadějně! Můžeme se naučit důvěřovat Bohu a mít stále důvěru v to, že rosteme a měníme se. Bůh vidí naši lásku a vydání a neustále nás vidí jako ty, již jsou vůči Němu ve správném postavení a vztahu.

Je velký rozdíl mezi tím, kým jste, a co děláte. Právě proto vybízím lidi, aby oddělili to „kdo“ od „co dělám“. Jste Božím dítětem. Jste znovuzrození. Jste naplnění Božím Duchem. Místo abyste hleděli na své tělo, získejte Boží perspektivu a hledte na Ducha. Podívejte se na sebe do zrcadla Božího Slova a pak budete nadšení tím, kým jste v Kristu Ježíši.

Také je velmi důležité, abyste získali Boží perspektivu ohledně svých zkoušek. Dívejte se na ně tak, jako je vidí Bůh. On ví, že jsou jen dočasné. Žádný problém netrvá navěky, proto očekávejte víc, protože průlom je blíž, než si myslíte. Když se budete dívat přes Boží brýle, budete muset říct: „Tohle nebude trvat věčně a já si na to počkám!“

Až se dostanete do úzkých a všechno se spikne proti vám, takže to vypadá, že už to nevydržíte ani o minutu déle, nevzdávejte to, protože to je přesně to místo a čas, kde a kdy se příliv otočí.

- Harriet Beecher Stowe

Bůh touží, abyste celou tu cestu prošli s Ním. Jestli půjdeme dál nebo to vzdáme, je naše rozhodnutí. Bůh nám dává své zaslíbení, ale je na nás, jestli budeme pevně stát a přečkáme každou bouři ve svém životě. Samozřejmě, že nám Bůh pomáhá. Dává nám svou milost, svou sílu a povzbuzení, ale nakonec jsme to my, kdo se musí rozhodnout vytrvat a tlačit se vpřed nebo to vzdát. Jednou z kladných věcí na zkouškách je to, že je Bůh používá, aby nás zocelil vůči obtížím.

Neboj se, protože já jsem s tebou, nehleď ustrašeně, protože já jsem tvůj Bůh. Budu tě posilovat, ano, budu ti pomáhat a držet tě ...

Izajáš 41,10

Tento úžasný verš nám říká, že i když procházíme problémy, Bůh učiní něco dobrého. Bůh dělá spoustu věcí a jedna z nich je, že nás posiluje. Jsme vůči obtížím zoceleni. Jinými slovy to, co nás kdysi děsilo a dělalo nám starosti, nás už vůbec nezatěžuje.

Člověk, který v posilovně cvičí s činkami, bude mít silné svaly. Jakmile se však dostane do určitého bodu, jediný způsob, jak získat ještě větší svaly, je vzít si těžší závaží. Když Boha poprosíme o povýšení v jakékoli oblasti svého života, můžeme očekávat, že Bůh udělá něco v nás, než bude moct udělat něco pro nás. Dalo by se říct, že si budeme muset zvyknout zvedat v duchu stále těžší a těžší závaží.

Například se modlíme za to, aby se naše láska rozhojňovala víc a víc. To však může také znamenat, že budeme stále častěji obklopeni lidmi, které je opravdu těžké milovat. Vzpomínám si, jak jsem se jednou modlila za schopnost milovat i ty, které je těžké milovat. O pár týdnů později jsem před Bohem reptala modlitbu o lidech, kteří mi přišli do cesty a dělali obrovské problémy. Připomněl mi, že nemohu milovat ty, jež je těžké milovat, pokud budu obklopena pouze lidmi, kteří mě nikdy žádným způsobem nenaštvou.

Když se modlíme, aby nás Bůh použil víc, měli bychom pamatovat na to, jak Pavel řekl, že se před ním otevřely dveře obrovské příležitosti, ale že spolu s tím přišlo mnoho trápení a obtíží (viz 1. Korintským 16,9). Ďábel se staví proti všemu dobrému. Nesnáší růst a pokrok jakéhokoli druhu. Pokud však zůstaneme pevní, Bůh nás vysvobodí a zároveň nám pomůže duchovně vyrůst právě v těch těžkostech.

To neznamena, že je Bůh strůjce problémů. On je jen používá, aby nám mnohým způsobem pomohl. Když se nacházíte uprostřed obtížné nebo bolestivé situace, zkuste přemýšlet o tom dobrém, co z ní může vzejít, místo abyste jen mysleli na to, jak je těžká. A když už nebudete mít žádný důvod k naději, pak mějte naději ve víře, tak jako Abraham.

Z Božího pohledu se dějí dobré věci, i když zatím čekáte na svůj průlom a vysvobození. Rostete duchovně, rozvíjíte svou trpělivost a vytrvalost, procházíte zkouškou a když jí projdete, zakusíte povýšení. A také oslavujete Boha, protože Jež teď milujete úplně stejně, jako když se vaše okolnosti změní.

Zkoušky mají svou hodnotu. Bolí, ale mají svou hodnotu! Všichni jimi procházíme, ale ne všichni stejně úspěšně. Častokrát říkávám, že po zkoušce mají někteří lidé slova svědectví, zatímco jiným zbydou jen slova reptání.

Učiňte z naděje svůj zvyk

Abyste získali Boží perspektivu, bude možná potřeba rozvinout ve svém každodenním životě některé nové zvyky. Když slyšíme slovo „zvyk“, někdy nám to na mysl přinese jeho špatný význam „zlozvyk“ (v dnešní době si naši pozornost získávají hlavně zlozvyky). Můžete si však vypěstovat i dobré zvyky. A ze všeho nejlépe si můžete udělat zvyk z naděje.

**Můžete si udělat
zvyk z naděje.**

Naděje se může stát něčím, co si během určité doby vypěstujete, dokud se pro vás nestane naprosto přirozenou dispozicí.

Postoj vyhlížení, toužení a očekávání, že Bůh udělá něco skvělého, není něco, co pro vás bude automaticky přirozené. Je to nastavení mysli na naději, které budete muset záměrně rozvíjet, dokud se pro vás naděje nestane druhou přirozeností ... zvykem. Jeden způsob jak toho dosáhnout je neustále si připomínat, že máte očekávat dobré věci. Možná si budete muset rozvěsit nápisy po celém domě, aby vám připomínaly, že máte mít srdce plné naděje. Když se snažím vypěstovat si nový zvyk, cokoli mi pomůže a je dobré, nehledě na metodu. Dobré zvyky nenechají prostor pro ty špatné, takže jestliže si osvojíme zvyk naděje, pak už v naší mysli ani v našem srdci nebude prostor pro beznaděj, odrazení a zoufalství.

Abakuk 2,2:

Hospodin mi odpověděl: Zapiš vidění, zřetelně ho napiš na tabulky, aby to čtenář mohl přeběhnout zrakem /mohl podle ní běžet/.

(dosl. překlad z angl. jazyka; pozn. překladatele)

Zapište si svou vizi. Nemusí to být něco dlouhého nebo vypracovaného. Můžete si vyrobit malé nápisy, které lze snadno a rychle přečíst, když kolem nich budete vy i vaše rodina procházet. Přemýšlejte, o kolik víc naděje byste měli, kdyby ...

- když si jdete umýt zuby, na zrcadle v koupelně visel nápis: „Naděje je důležitá. Nezapomeň věřit tomu, že ve tvém životě dnes udělá Bůh něco dobrého.“
- když půjdete po chodbě, byl by tam nápis: „Naděje je očekávání něčeho dobrého. Buď šťastný. Bůh má pro tebe v zásobě dobré věci.“
- když vejdete do kuchyně, abyste připravili snídani, nad linkou by visel nápis: „Buď nadšený. Bůh pro tebe dnes něco skvělého uvaří.“
- když nasednete do auta, abyste jeli do práce, odvezli děti do školy nebo jeli s kamarádkou na kafe, byl by tam nápis: „Očekávej něco víc! Bůh je dnes s tebou a má zalíbení v tom, že ti prokazuje dobro.“

Nevím, co vy na to, ale ve mně povstává naděje už teď! Jestliže chcete žít život plný naděje, udělejte vše, co je pro to potřeba. Během dne se setkáváme se spoustou věcí, které se vám snaží naději ukrást. Rozhodněte se, že jejich počet převýšíte připomínkami o naději. Rozvěste si je všude! Je to obzvláště důležité, máte-li sklony být negativní či v depresi, nebo procházíte-li obzvláště obtížným obdobím.

Čím výš budete, tím lépe uvidíte

Musím uznat, že nejsem žádný velký turista. Vy možná ano, ale moje parketa to tedy není. Mnohem raději bych víkend strávila s dětmi a jen tak si procházela les nebo nejrůznější horské cestičky. Bylo mi však řečeno, když se turisté v horách zastaví a potřebují zjistit, kde jsou, vylezou ještě výš. Vyšší bod jim poskytuje lepší perspektivu. Ať už to znamená, že musí vylézt na strom, vyškrábat se na nějaký kopec nebo vystouplou skálu, jdou výš a výš. Zjistili, že čím výš se dostanou, tím dál dohlédnou.

Myslím, že totéž dnes platí pro nás všechny. Někdy je těžké vidět, kam jdeme, protože máme omezené zorné pole. Jsme zmatení tím, co je okolo nás, a nejsme si jistí, kam jít dál, protože nemáme správnou perspektivu. Naše naděje a směr jsou zastřeny závojem minulých selhání, zahaluje je mlha malého očekávání a zoufalství.

Abyste získali Boží perspektivu, musíte jít výš. Vyšplháte kolem nevděku z minulosti, projdete kolem pochybností a odrazení. Jestliže se rozhodnete pro vyšší očekávání a vyšší naději, pak jsem přesvědčena, že začnete získávat novou perspektivu, zbožnou perspektivu. Až se to stane, budete schopni vidět dál, než jste kdy viděli.

Začněte očekávat víc!

Můžete se rozhodnout, jaký život budete žít, na základě toho, jak se rozhodnete pohlížet na sebe a situace ve svém životě. Pokud se budete dívat na své chyby a selhání a budete si myslet, že to je to, co vás charakterizuje, pak nebudete mít naději, že toho Bůh ve vašem životě mnoho udělá. A pokud se budete dívat na své problémy a budete o nich stále mluvit, budou pro vás příliš velké na to, abyste je překonali. Zjistíte, že je velmi těžké udržet si naději.

Díky Bohu však existuje i jiná perspektiva! Boží perspektiva pro vás a váš život je mnohem lepší ... a je to ta jediná, na které opravdu záleží. Když se na vás Bůh podívá, je plný lásky a už má pro váš život předem vytvořený skvělý plán. Jeremjáš 29,11 říká: „Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději.“ Tak jděte do toho a začněte očekávat víc! Bůh vám žehnal v minulosti a přislibuje, že vám bude žehnat i v budoucnosti. Kdykoli si nebudete jisti, jak to všechno dopadne, vyjděte v noci ven a zahleďte se na hvězdy. Bůh dodržel své zaslíbení Abrahamovi a dodrží i ta, jež dal vám.

16. KAPITOLA

Rozhodnutí je na vás

O nic nebud'te úzkostliví, ale ve všem oznamujte Bohu své žádosti v modlitbě a prosbě s děkováním. A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Filipským 4,6-7

„Naděje je síla být veselým i za okolností, o kterých víme, že jsou zoufalé.“

-G. K. Chesterton

Je úžasné vědět, že existuje naděje, že je vám i mně dostupná právě dnes. Abychom však mohli žít v realitě této pravdy, budeme muset porazit jednoho nepřítele. Tím jsou starosti.

Není možné být plným naděje a zároveň plným starostí.

Starosti jsou hořkým protivníkem naděje. Není možné být plným naděje a zároveň plným starostí. Musíte se rozhodnout pro jedno z toho, protože stojí diametrálně proti sobě. Naděje vidí všechno to dobré, co by se mohlo stát. Starosti se projevují jako zlé předtuchy. Starosti a strach jdou ruku v ruce a zanechají v nás domněnku, že pokud bychom mohli nějak přijít na to, jak vyřešit svou situaci, možná bychom celý ten problém dokázali ukončit. A přestože nám opakovaně Bible říká, že starosti jsou zbytečné a že si je nemáme dělat, je to to největší pokušení, se kterým se budeme setkávat. Přechod od toho, že

důvěřujeme sami sobě, že své problémy vyřešíme, k tomu, že budeme naprosto důvěřovat Bohu, zabere určitou dobu.

Jednou jsem narazila na barvitý příběh, který zobrazuje klíč k překonání starostí a k životu v plnosti naděje ...

Pastor seděl v letadle a byl to velice dlouhý let. První varování ohledně přicházejících problémů přišlo ve chvíli, kdy se v letadle rozsvítil nápis: „Připoutejte se, prosím.“ Poté se ozval klidný hlas: „Momentálně nebudeme roznášet pití, protože očekáváme drobné turbulence. Prosím, zkontrolujte, zda máte zapnutý pás.“

Pastor se rozhlédl po letadle a bylo zcela zřejmé, že je spousta pasažérů rozrušena. O něco později letuška oznámila: „Velice se omlouváme, ale nemůžeme momentálně roznášet jídlo, protože jsou před námi stále turbulence.“ A pak se rozpoutala bouře. Zlověstné hřmění bylo slyšet i přes hlasitý zvuk motorů. Blesky ozařovaly temnou oblohu a během chvíličky bylo obrovské letadlo jako malinká, korková zátka, jež se točila uprostřed nebeského oceánu. V jednom okamžiku letadlo nadzvedl silný proud vzduchu, hned v dalším se propadlo dolů, jako by mělo havarovat.

Pastor se přiznal, že spolu s ostatními sdílel obavy a strach. Řekl: „Když jsem se rozhlédl po letadle, viděl jsem, že jsou téměř všichni cestující rozrušení a vyděšení. Někteří se modlili. Budoucnost vypadala hrozivě a mnoho lidí si kladlo otázku, zda tu bouři vůbec proletíme. Pak jsem najednou zahlédl malou holčičku.

Pro ni ta bouře viditelně neznamenalala vůbec nic. Schoulila se na svém sedadle do klubíčka a četla si knížku. V jejím malinkém světě bylo všechno klidné a v pořádku. Někdy přivřela oči, pak četla dál. Potom si protáhla nohy, ale starosti a strach v jejím světě nebyly. Když se letadlo zmítalo ve strašné bouři sem a tam, ve chvíli, kdy sebou házelo ze strany na stranu, když bylo nadnášeno a zase se propadalo dolů na vzdušných proudech a když byli dospělí vyděšení až k smrti, bylo toto úžasné děvčátko klidné a bez obav.“

Služebník nedokázal uvěřit svým očím. Nebylo tudíž překvapením, že když letadlo konečně bezpečně přistálo a všichni cestující spěchali, aby se co nejdříve dostali ven, náš pastor se trochu zdržel, aby si promluvil s děvčátkem, které tak dlouho sledoval. Poté, co zmínil problémy s letadlem a strašlivou bouři, zeptal se dívenky, proč se nebála.

Dívka odpověděla: „Protože pilot je můj tatínek a veze mě domů.“¹

Není to skvělý obrázek toho, jak najít pokoj i uprostřed bouře? Tato malá dívenka si vůbec nedělala starosti, protože důvěřovala, že její táta ví, co dělá. Všichni ostatní se zaměřili na bouři a na to, co se kolem nich dělo. Začali panikařit a dělat si starosti, že to nedopadne dobře. To však tuto dívenku ani nenapadlo. Byla přesvědčena, že má její táta vše pod kontrolou po celou dobu. Nedělala si absolutně žádné starosti.

Chcete-li překonat starosti ve svém životě, pak vás vybízím, abyste přijali tentýž postoj. Místo abyste očekávali

Místo abyste očekávali to nejhorší, kdykoli se objeví problémy, mějte víru, sedněte si a odpočívejte.

to nejhorší, kdykoli se objeví problémy, mějte víru, sedněte si a odpočívejte. Možná přijdou turbulence, možná se lidé kolem vás budou bát, ale vy víte něco, co oni ne ... pilotem je váš nebeský Otec. Nepřipadá v úvahu, aby vás zklamal. Po celou dobu má vše pod kontrolou.

Klid v bouři

V Římanům 8,24-25 se o naději říká toto:

V té naději jsme byli zachráněni; naděje však, kterou je vidět, není naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? **Ale doufáme-li v to, co nevidíme, očekáváme to s vytrvalostí** (a vyrovnaností – dosl. překlad z angl. jazyka; pozn. překladatele).

Co je to vyrovnanost? Znamená to, že máme své emoce pod kontrolou. Když je někdo citově rozhozen, můžeme mu říct: „Uklidni se.“ Bible nás učí, že díky naději můžeme očekávat Hospodina v postoji vytrvalosti a vyrovnanosti. Jinými slovy můžeme zůstat klidní, zatímco čekáme na Boha. Nebudeme vyplašení a ustrašení, a i když jsme v tomto směru pokoušeni, můžeme tyto pochyby překonat, když si uvědomíme, že nás Bůh miluje a že nás nikdy neopustí. Nedělejte to, že se budete „snažit“ nedělat si starosti. Místo toho se starostem postavte tím, že si budete připomínat, jak vás Bůh vysvobodil v minulosti, a že víte, že to udělá zase. Můžete padnout, ale nikdy nebudete vyřazeni ze hry!

Naděje přináší mírumilovný klid a vyrovnanost. Naděje říká: „Nevidím sice ještě svými přirozenými očima řešení své situace, ale vírou věřím, že Bůh jedná.“ Vždycky mějte

na paměti, že starosti jsou naprostým mrháním energií. Mentálně i citově nás vyčerpají a nepřinesou absolutně nic dobrého. Starosti nezmění nic kromě nás! Jsme totálně zmatení, když se ve své mysli zoufale snažíme najít řešení na problémy, které může vyřešit jedině Bůh. Bůh není autor zmatku, On je Pánem pokoje. Chce, abyste žili v naději, že i ve dnech, kdy se zdá, že se vše kolem vás vymyká kontrole, můžete stát pevně s důvěrou, že se stane něco dobrého. Věřte tomu, přemýšlejte o tom, promlouvejte to a povzbuzujte ostatní, kteří také čelí problémům.

Představte si rodiče, kteří sedí a sledují fotbalový zápas svého syna. Jeden z nich je chronicky ustaraný a ten druhý ne. Ten ustaraný očekává to nejhorší. Ten druhý zase to nejlepší.

Jejich syn chodí do druhé třídy. Pobíhá kolem, kope do míče a užívá si to. Najednou se otočí a naběhne do spoluhráče. Spadne a odře si koleno. Což, samozřejmě a zcela přirozeně, způsobí, že ukápne pár slziček. Všechny ostatní děti počkají, až je rána ošetřena. Oba dva rodiče se soustředěně dívají na hřiště, aby se ujistili, že je jejich syn v pořádku, což samozřejmě je, ale jejich pohled na to v nich vyvolá drasticky rozmanitou reakci.

Rodič, který je trpělivý a vyrovnaný, pečlivě sleduje trenéra, jak přichází jejich dítě zkontrolovat. Samozřejmě se o své dítě zajímá, stejně jako kterýkoli jiný rodič na světě, když je zřejmé, že vše, co je potřeba, je dezinfekce a pár náplastí. Tento rodič na chlapce povzbudivě zavolá a řekne mu, aby šel do toho, nic si z toho nedělal a užil si i zbytek hry. Optimistický rodič není nevědomý situace, ale odmítá se nechat vynervovat jen proto, že existuje možnost zranění. Nese si v sobě zdravé, dobré očekávání, ne nezdravou a šílenou hrůzu z toho, že se stane něco zlého.

Rodič, který si dělá starosti, má naprosto odlišnou reakci. Tento rodič vystřelí na hřiště ještě předtím, než má trenér nebo rozhodčí šanci zjistit, co se vlastně stalo. Zběsile prohlíží koleno svého chlapce a už přemýšlí, kolik bude stát ošetření v nemocnici. Mějte na mysli, že jde jen o podřené koleno, ale tento rodič vykazuje jen málo vyrovnanosti. Udělá neuvěřitelnou scénu, odnese chlapce v náručí a žene se do auta. Ve své mysli už dítě vidí chodit o berlích se sádrou na noze.

Možná jste podobné scény viděli v životě lidí, jež máte kolem sebe (a možná i ve svém vlastním životě). Lidé, kteří propadnou panice při první zmínce o problému, často říkávají: „No, víš, já jsem prostě ustrašený“, a omlouvají tím své reakce, jako by to byl povahový rys. Starosti jsou však zbraní nepřítele a mají za úkol vám ukrást radost. Vám i všem kolem vás. Není to povahový rys. Zakládají se na strachu a neschopnosti důvěřovat Bohu.

Nemusíte procházet životem a obávat se toho nejhoršího. Nemusíte začít panikařit a přestat se emocionálně ovládat u každého podřeného kolena. Můžete žít s ujištěním, že všechno bude v pořádku. Ve skutečnosti to bude lepší než v pořádku. Bude to skvělé! Bůh má vše pod kontrolou a když důvěřujete Božímu plánu pro svůj život, pak budou naděje, pokoj a vyrovnanost přirozenými důsledky. Nic z toho neznamená, že se nebudeme muset potýkat s nepříjemnými situacemi, nebo že všechno v životě půjde tak, jak si my představujeme. Znamená to ale, že se můžeme rozhodnout věřit v to nejlepší nebo věřit v to nejhorší. Rozhodnutí je na nás!

Uklidňující efekt naděje

Lidé, včetně křesťanů, mohou mít obrovský problém s nedostatkem rovnováhy. Tento nedostatek rovnováhy přichází právě kvůli starostem a strachu. Starosti způsobí, že jsou lidé po citové stránce jednou nahoře a jednou dole. Jejich mysl je plná nevypočitatelných myšlenek. Člověk nikdy neví, čeho se dočká od členů rodiny nebo přátel, již mají sklony ke starostem. Jejich emoce se zakládají na událostech toho dne, takže jsou nepředvídatelní a nespolehliví. Nechtějí takoví být, je to něco, co způsobuje starosti. Chtěli by být klidní, ale mylně se domnívají, že jediný způsob, jak zůstat klidný, je možný ve chvíli, kdy jsou všechny jejich okolnosti příjemné.

Mnoho let jsem prožila citově hned nahoře hned dole a neustále jsem se modlila k Bohu, aby mé problémy vyřešil, abych mohla být klidná. Nyní vím, že Boží cíl je, abychom byli klidní i uprostřed bouře tak jako Ježíš. Proč Bůh naše problémy neodstraní? Koneckonců by přece mohl, kdyby chtěl. Odpověď je jednoduchá: Jsme ve světě a ve světě je trápení (viz Jan 16,33). Abychom se nikdy nesetkali s problémem, museli bychom z tohoto světa odejít. Nyní jsme zde. A to není vždy snadné, ale Bůh nás vybavil vším, co potřebujeme, abychom zůstávali klidní a užívali si života nehledě na to, co se zrovna děje.

Bud'te realistou

V každé kapitole této knihy vás vybízím, abyste očekávali dobré věci, ale to neznamená, že bychom měli mít nereálná očekávání. Je nereálné očekávat, že budou lidé dokonalí a nikdy vás nezraní. Nebo očekávat, že bude každý den vašeho života přesně takový, jaký chcete, aby byl. Pokud budete věřit, že se stanou dobré věci, pomůže vám to

proplout bouřemi života a dorazit šťastně do cíle. Procházíme různými věcmi, ale chvála Bohu za to, že „procházíme“. To nemusí být příjemné, ale je to zajisté lepší, než v nich zůstat trčet a nikdy je nezvládnout tak, abychom prošli.

Neprobouzím se s tím, že bych očekávala problémy, ale jsem si vědoma toho, že mohou přijít. Už jsem se však rozhodla, že má mysl zůstane plná naděje a budu mít pozitivní očekávání, že vše bude spolupracovat k dobrému! Jsme více než vítězové a pro mě to znamená, že mám ujištění o vítězství ještě předtím, než přijde nějaký problém. „Vítěz“ je naše nová totožnost! Nemusíme žít s mentalitou poraženého, protože jsme ujištěni, že nakonec vždy zvítězíme!

Když jsme o těchto věcech pevně přesvědčeni, můžeme být pevní a klidní. V 1. Korintským 15,58 říká apoštol Pavel, že můžeme být „pevní, nepohnutelní, a stále se rozhojňovat v Pánově díle“. Není to skvělý popis toho, co to znamená následovat Ježíše? Toto je přesně způsob, kterým může člověk, jenž učinil Boha základem svého života, žít. „Pevný“, „nepohnutelný“ jsou charakteristické rysy, jež si rozvíjíme jako důsledek toho, že jsme odložili starosti stranou a neustále se rozhodujeme žít s nadějí.

Naděje přinese do vašeho života sílu a stabilitu. Když budete mít důvěru, že má Bůh vše pod kontrolou a že ve vaší situaci udělá něco skvělého, nebudete divoce zmítáni bouřemi života. Namísto toho budete zakotveni a v bezpečí, protože bude vaše naděje v Bohu.

Který z těchto dvou jste: sup nebo kolibřík?

Cituji část článku z Reader's Digest:

Oba dva ptáci, kolibřík i sup, létají nad obrovskými pouštěmi. Jediné, co vidí sup, je hnijící maso, protože to je to, co vyhledává. Toto je jeho strava. Kolibřík však ignoruje zapáchající maso mrtvých zvířat. Místo toho vyhledává v poušti barevné květy rostlin. Sup žije z toho, co bylo. Žije z minulosti. Naplní se tím, co je mrtvé a pošlo. Kolibřík ale žije z toho, co je. Vyhledává nový život. Naplňuje se čerstvostí a životem. Každý z nich najde to, co hledá. To platí pro všechny.²

Rozdíl mezi supem a kolibříkem je podobný jako ten mezi starostmi a nadějí. Stejně jako sup se starosti sytí věcmi, jež v sobě nemají život: negativismem, pesimismem, strachem a úzkostí. Je to příšerný způsob života. Vyhledávají potravu mezi mrtvými a umírajícími věcmi.

Naděje je však jiná. Jako kolibřík je překrásná. Naděje hledá nový život a sytí se tím, co je čerstvé a nové.

**Rozdíl mezi supem
a kolibříkem je
podobný jako ten
mezi starostmi
a nadějí.**

Vy jste Boží děti a máte právo se radovat ze života, ale abyste to mohli dělat, budete se muset rozhodnout být pozitivní a vyhledávat to, co je čerstvé a nové. Být pozitivní znamená, že aktivně vyhledáváte dobré věci. Neustále věříte v dobré věci, které pro vás Bůh má, a vyhledáváte je. Neočekáváte další katastrofu.

Nestačí se negativismu jen zbavit. To je pouhý začátek. Máte příležitost zbavit se negativismu a pak se chopit nového, pozitivního pohledu na život!

Vzpomínám si, když se mnou Bůh jednal ohledně důsledků negativismu a vybídl mě, abych přestala přemýšlet a promlouvat negativní věci. Prošlo pár měsíců a já jsem si myslela, že si vedu opravdu dobře, ale pořád jsem ještě neviděla ve svých okolnostech žádné pozitivní změny. Když jsem o své situaci přemýšlela, vnímala jsem, že mi Bůh ukazuje, že přestože jsem se obrovsky zlepšila a už jsem nebyla tak negativní, vůbec jsem nezačala být pozitivní. Bůh chce, abychom přestali dělat špatné věci, ale nejen to. Touží po tom, abychom dělali ty správné. Apoštol Pavel vyučoval, že zloděj už nemá dál krást, ale má o to více pracovat, aby mohl pomáhat druhým, kteří mají nouzi. Řekl také, že se máme vyvarovat hněvu a opovržení a místo toho máme být ke každému laskaví a dělat vše pro dobro druhých (viz Efezským 4,28; 31-32).

Bůh chce světské principy nahradit Božími principy. Vidíme to po celé Bibli. Bůh bere náš hřích a dává nám svou spravedlnost. Bůh bere zmatek a dává nám svůj pokoj. Bůh bere smutek a dává nám svou radost. Odstraňuje to špatné a přináší to dobré.

Možná to ve vašem životě vypadá takto:

- Možná jste se přestali chovat k lidem škaredě. To je dobrý krok. Nyní udělejte další krok a začněte být k ostatním dobří, žehnejte jim při každé možné příležitosti.
- Možná jste přestali říkat špatné věci o lidech, ale nyní je potřeba začít hledat usilovně dobré věci, které byste o nich mohli říkat.
- Možná jste si přestali neustále stěžovat na to, jak to máte v životě těžké. To je dobrý krok. Nyní učiňte další krok a začněte být vděční za to dobré, co zakoušíte každý den.

- Možná jste přestali hned ráno po probuzení očekávat, že prožijete další strašný den. To je dobře. Udělejte další krok a začněte očekávat, že s Bohem zažijete skvělý den.

Již jsem zmínila v poslední kapitole, že Bible uvádí, že se Bůh podíval na stvoření a řekl: „Je to dobré“ (1. Mojžíšova 1,31). Moc se mi líbí, že si udělal čas ohodnotit vše dobré. Myslím, že bychom to měli dělat i my. Rozhodněme se být kolibříky, ne supy. Odložme pryč negativní věci a pojďme hledat to, co je dobré. Nevím, jak vy, ale já bych raději byla kolibříkem než supem.

Začněte očekávat víc!

Pokud ve svém životě zápasíte se starostmi a úzkostí, mohla by toto být chvíle, kdy zažijete průlom. Můžete se rozhodnout prožít život plný naděje v Bohu. Můžete být nadšení a radostní z Božího plánu pro váš život. Starosti nejsou součástí vaší DNA. Je to nepřítel, kterého můžete s Boží pomocí porazit.

Když se objeví těžké situace, nemusíte panikařit a zhroutit se. Můžete být plní pokoje, můžete zůstat vyrovnaní. Bůh je vaše skála, On vám bude kotvou, abyste nebyli zmítaní v bouřích života. Tak do toho a začněte očekávat víc! Můžete být kolibříkem, ne supem. Můžete vidět dobré v každé situaci, ne to špatné. A pokud se ocitnete v bouři a kvůli turbulencím se začnete obávat, pak si nedělejte starosti ... váš nebeský Otec je tím pilotem!

17. KAPITOLA

At' se naděje rozhojňuje

*Bůh naděje kéž vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře,
abyste se rozhojňovali v naději mocí Ducha Svatého.*

Římanům 15,13

„Radost je hlubší než zoufalství.“

- Corrie ten Boom

Vše, co dokážete sníst!

Velmi pečlivě jsem zvažovala jak začít poslední kapitolu této knihy, ale stále se mi vracela slova: Vše, co dokážete sníst! Napsala jsem více než sto knih, ale můžu stoprocentně říct, že takto jsem ještě žádnou kapitolu nezačala.

„Vše, co dokážete sníst“ je něco, co si člověk asi nedopřává často, ale když k tomu dojde, tak z této situace pravděpodobně vytěží maximum. Nedávno mi někdo řekl, že svou rodinu vždy vezme do restaurace typu „snězte vše, co dokážete“ každý rok na Děkuvzdání. Je to jejich rodinná tradice. Místo aby celé dopoledne vařili a potom celý večer umývali nádobí, každý rok si na Děkuvzdání zajdou do stejné restaurace a užijí si tamní tabule. Přidávají si znovu a znovu porci krůty, brambor, nádivky, zelených fazolek a brusinkové omáčky. Při této zvláštní příležitosti s manželkou dovolí dětem, aby si zašly ke stolku s dezerty, kolikrát jen chtějí. Řekl mi: „Joyce, zajdeme si do tohoto typu restaurace jen jednou ročně, ale když to uděláme, určitě to stojí za to!“

Toto na začátku poslední kapitoly uvádím záměrně, protože si myslím, že naděje je jedním z chodů v Boží restauraci, kde je dovoleno sníst vše, co dokážete. Není to jediný chod, který Bůh nabízí, ale je tím hlavním. Milost, naděje, láska, odpuštění, přijetí, síla, bezpečí – to je jen pár věcí, které Bůh nabízí bez omezení. Pro milost se nikdy nedá zajít až příliš. Nikdy nevyčerpáte Otcovu zásobu lásky. Je nemožné požádat o příliš mnoho naděje.

At' už dnes věříte pro cokoli at' je to rodina, vaše citové zdraví, fyzické zdraví, vztahy, kariéra, finance či vaše budoucnost, přestaňte si stanovovat hranice. Zajděte si zpět ke stolku a přidejte si naději, kolikrát jen je třeba. Když o vás lidé mluví, měli by říkat: „To je člověk, jenž se rozhojňuje v naději. At' se děje cokoli, nehleď na to, jak to kolem něj vypadá, nikdy to s Bohem nevzdává.“

Je nemožné požádat o příliš mnoho naděje.

Zkuste o své duši přemýšlet jako o sklenici. Nedopustíte, aby byla nadějí naplněná jen do čtvrtiny. Neuspokojte se ani s polovinou. Ani tři čtvrtiny nestačí. Můžete na tom být lépe, než být plní naděje. At' se vaše naděje rozlévá, přetéká do všech stran a ke všem lidem. Rozhodněte se přetékat nadějí v Boha. Věřte, že On udělá něco neskonale víc, než o co dovedete požádat nebo než co si dokážete představit (viz Efezským 3,20).

Bůh, který je víc než dostatek

Jedna věc, kterou o Ježíši víme, je to, že rád překonává očekávání lidí. Není pochyb o Jeho moci, protože nám dává víc, než potřebujeme. Dává nám to, co potřebujeme a ještě něco navíc. Zde je verš, který tento princip potvrzuje:

A Bůh je mocen rozhojnit při vás každý dar milosti / každou milost a pozemské požehnání/, abyste měli

vždycky ve všem úplný dostatek a měli hojnost pro každý dobrý skutek /vlastnili dostatek a nemuseli žádat o pomoc či podporu a byli v hojnosti vybaveni ke každému dobrému skutku a štědrému daru/.

2. Korintským 9,8 AMP

Bůh vám přislubuje dostatek a ještě hojnost navíc, abyste mohli pomáhat druhým lidem. To zní jako velmi dobrý způsob života a ani já ani vy jej zajisté nechceme minout, nebo ano?

V Janovi v 6. kapitole máme zapsaný příběh o tom, jak Ježíš nakrmil zástup pěti tisíc mužů (plus ženy a děti). Učedníci panikařili, protože měly zástupy hlad a oni v žádném případě neměli dost jídla, aby všechny tyto lidi nakrmili. Hladový dav a bezmocní učedníci. Vůbec to nevypadalo dobře.

Dokážete se vcítit do takového pocitu beznaděje? Už jste se někdy ocitli v situaci, ve které byl problém tak veliký, že jste věděli, že ho sami v žádném případě nevyřešíte?

- Vaše manželství je v troskách, ale vy nemáte ani tušení jak je zachránit.
- Cítíte se osamělí a odrazení, ale nevíte co s tím.
- V práci jste v nemilosti, ale nemáte ponětí jak to napravit.
- Váš příjem nestačí na pokrytí nákladů, ale nevíte jak to vyřešit.
- Děti mají problémy ve škole, ale netušíte co udělat.

Přesně tak se asi cítili učedníci. Lidé k nim vzhlíželi, ale oni byli bezradní. Jejich problém byl příliš veliký a jejich schopnosti příliš malé. A tak udělali to jediné, co udělat mohli. Zašli za Ježíšem. Boží Slovo nám říká, že Ježíš vzal to málo, co měli (pět žitných chlebů a dvě malé ryby), pomodlil se a začal rozdělovat.

Nejdříve si asi učedníci říkali, že to postačí tak pro dva, tři lidi. Z rukou Spasitele však neustále přicházely zásoby. Nakrmili deset lidí, sto lidí, pět set lidí, tisíc. K jejich velkému úžasu zaopatření stále přicházelo a neustávalo! A to nejúžasnější na tom příběhu není to, že byli všichni ti lidé nasyceni až do plnosti, ale že ještě sebrali dvanáct košů jídla, které zbylo. Ježíš zaopatřil více než dostatek.

VŠE, CO DOKÁŽETE SNÍST!

Jestliže Ježíš mohl nasytit hladový dav, jen si představte, co může udělat pro vaši hladovou duši. Nehledě na to, čím dnes procházíte, nedá se to srovnat s Boží mocí ve vašem životě. Nemáte nejmenší důvod dělat si starosti nebo se obávat. Naděje je zde. Stejný Ježíš, který zaopatřil tolik jídla, že ještě zbylo dvanáct košů, stará se o vás.

Neváhejte, věřte a poproste Boha, aby ve vašem životě udělal nemyslitelné a nepředstavitelné. Jedna věc, kterou Bůh dělá velmi rád, je to, že vezme něco, o čem si všichni myslí, že je to nemožné, a učiní z toho reálnou možnost. Když se při úniku postavilo Jeho lidu do cesty moře, rozdělil je. Když během vítězství začne zapadat slunce, přikáže mu, aby se zastavilo. Když dostane vášnivý dav lidí hlad, nakrmí je ze svačiny malého chlapce. Všude, kde Bůh jedná, je vítězství, denní světlo a jídlo, jež ještě zbývá. Nežádejte Boha jen o tolik, abyste stěží vyšli. Zkuste Jej požádat o příliš mnoho. Nežádejte ze sobeckých motivů, protože nedostanete nic. Pokud ale toužíte po mnohém, abyste mohli být požehnáním zraněným a potřebným lidem, pak můžete očekávat neskonale mnohem více, než si dovedete představit, požádat či vysnit (viz Efezským 3,20).

Jestliže Ježíš mohl nasytit hladový dav, jen si představte, co může udělat pro vaši hladovou duši.

Bůh dělá velmi rád, je to, že vezme něco, o čem si všichni myslí, že je to nemožné, a učiní z toho reálnou možnost. Když se při úniku postavilo Jeho lidu do cesty moře, rozdělil je. Když během vítězství

V Lukáši v 5. kapitole vidíme záznam toho, jak Ježíš přichází ke svým učedníkům poté, co celou noc rybařili, ale nechytli nic. Řekl jim, aby vypluli na hlubiny a opět spustili své sítě. Když to udělali, stalo se něco neuvěřitelného.

A když to učinili, zabrali velké množství ryb; jejich sítě se však začaly trhat. Dali znamení společníkům ve druhé lodi, aby jim přišli pomoci. Oni přišli a naplnili obě lodě, že se až potápěly.

Lukáš 5,6-7

Mějte na paměti, kdo je Zdrojem

Mnohokrát se stává, že když to nedopadne tak, jak bychom chtěli, nebo dostaneme špatnou radu či nás přítel odrazuje, někdo k tomu dodá: „No, co jsi čekal, když vezmeš v úvahu zdroje?“ Jinými slovy říká, že to, v co jsme vložili svou důvěru, bylo otřesitelné a tím pádem jsme si říkali o zranění.

Jeden z důvodů, proč mnoho lidí nepřetéká nadějí, je to, že vkládají svou naději ve špatné věci. Spoléhají na práci, vztahy, ekonomiku, politickou ideologii, sny nebo dokonce na svého druhu a doufají, že je tyto věci učiní šťastným a naplní jejich potřeby, místo aby vzhlíželi k Bohu. Na první pohled není na těchto věcech nic špatného, ale nikdy neměly být zdrojem vaší naděje. Bůh je jediným zdrojem, který se nikdy nevyčerpá. Na začátku této knihy jsme mluvili o tom, jak je důležité, aby zdrojem naší naděje byl Bůh, ale je velmi jednoduché se od této důležité pravdy vzdálit, proto jsem to chtěla zopakovat i v této poslední kapitole.

1. Korintským 8,6:

...my máme jediného Boha, Otce, od něhož je všechno a pro něhož jsme my, a jediného Pána, Ježíše Krista, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

Bůh je „Zdrojem všeho“ a je Tím jediným, „ve kterém máme život“. Zakládá-li se vaše naděje na čemkoli jiném než na Bohu, budete zklamaní. Mnoho věřících žije pod neustálým emocionálním stresem a je to kvůli tomu, že spoléhají na špatné zdroje. Je-li vaše naděje v člověka, v program nebo dokonce ve vás samotné, budete sklízet frustraci a pocítíte těžké doby, protože jsou tyto zdroje omezené. A čím déle se budete snažit čerpat z těchto vyschlých studnic, tím hlubší a rozsáhlejší vaše zklamání bude.

Žalm 42,12 říká: „Proč jsi tak skleslá, má duše, proč jsi ve mně tak rozrušená? **Jen čekej na Boha** – vždyť mu budu znovu vzdávat chválu za spásu jeho přítomnosti, za svého Boha.“

V tomto verši Bible dělal David něco velice moudrého. Přestože se cítil opuštěný, začal sám k sobě mluvit o tom, že vloží naději v Boha. Říkal si: „Dnes budu mít naději v Boha a budu Jej chválit. Je jedno, jestli se na to cítím nebo ne. Bůh je můj zdroj a já vložím svou naději v Něj!“ Ignoroval svou náladu a rozhodl se mít naději v ten jediný zdroj, který jej mohl podržet. David v minulosti zakusil Boží vykupitelskou moc a věděl, že je Bůh věrný.

Nemohu spočítat, kolikrát se v mém životě Bůh prokázal být věrným. Pravděpodobně byste mohli říct totéž. Proč tedy mrhat svým časem a spoléhat se na něco otřesitelného? Vložme svou naději v ten správný zdroj a vyhneme se spoustě zklamání.

Jak vypadá naděje

Niagarské vodopády jsou jedním z nejúžasnějších, dechberoucích míst v celé severní Americe. I když jste je neviděli na vlastní oči, pravděpodobně jste viděli jejich majestátnost v televizi nebo na fotkách. Mohutný přívál vod a ohlušující zvuk vodopádů opravdu v člověku budí bázeň a úžas. Krása a div světa, který Bůh stvořil, mě nepřestává udivovat!

Myslím, že to nejúžasnější na Niagarských vodopádech je skutečnost, že nikdy nevysychají. Každou minutu jimi proteče více než 170 000 m³ 1, a nikdy to nekončí. Nikdy nenastane den, kdy by řeka Niagara přestala téct a lidé museli odejít domů a počkat, až se zásoby vody obnoví. Minutu za minutou, hodinu za hodinou, den za dnem její voda neustále proudí.

Jestliže jste navštívili Niagarské vodopády, pak víte, že se k nim nelze přiblížit, aniž by vás to neovlivnilo. Když procházíte tou oblastí, dokonce ještě předtím, než je zahlédnete, už je slyšíte. Zvuk kaskádové vody v řece, která stéká dolů po skalách, je extrémně hlasitý. Když se k nim přiblížíte, pocítíte na sobě vodní opar. Drobná sprška způsobená vodopády je všudypřítomná a každý, kdo se k této přírodní kráse přiblíží, nakonec skončí mokrý. Je to nekonečný zázrak, který ovlivní a zasáhne každého člověka, jenž s ním přijde do styku.

Toto je nádherný obrázek toho, jaká může být naděje ve vašem životě. Může být přesně jako řeka, jež nikdy nevysychá a neustále proudí. Můžete v ní plavat, pít ji, podělit se o ni s ostatními. Nehledě na to, kolikrát jste z ní načerpali, nemůžete ji vyčerpat. Přísluví 23,18 přislubuje, že „vaše naděje nebude zmařena“. To znamená, že nikdy nenastane doba, kdy byste přišli k řece naděje a zjistili, že je

vyschlá. Protože je Bůh věčný, i naděje, jež tryská v Něm, je věčná. Můžete k Němu přijít každý den ve svém životě plní víry a naděje a důvěřovat, že On zaopatří, co potřebujete.

Naděje není jen řekou, která nikdy nevyschne. Naděje je vodopádem, jenž ovlivní každého, kdo se k němu přiblíží. Můžete ji slyšet, vidět a cítit ve vzduchu všude kolem sebe. Když přetékáte nadějí, neovlivní to jen váš život, ale také život lidí kolem vás. Vaše naděje se bude rozlévat i na ně. Čím víc s vámi budou v kontaktu, tím více uslyší hluk vodopádu a ucítí vodní spršku ve vzduchu. A než se nadějete, budou říkat například: „S tebou jsem zkrátka rád. Na tobě něco prostě je. Když mluvím s tebou, cítím se plný naděje.“

Když se každé ráno probudíte a důvěřujete Bohu, že se ve vašem životě stane něco dobrého, představte si vodopád. Pokaždé, když budete mít pokušení nechat se odradit a vzdát nějaký sen, který vám Bůh vložil na srdce, představte si vodopád. A pokaždé, když kolem vás budou lidé, již potřebují povzbudit, představte si vodopád. Naděje není strouha. Naděje není potůček. Naděje je silný hučící vodopád, za kterým budou lidé ochotni jet přes celý svět, aby ho zakusili.

Čemu budete věřit?

Kritický, cynický svět vás bude neustále varovat, abyste nezačali očekávat víc. Bude vám říkat: „V minulosti to nefungovalo. Sám sebe zase připravuješ na zklamání.“ Možná pocítíte potřebu být „rozumní“ a neočekávat až příliš mnoho, ale Bůh nám říká, že máme očekávat víc než to, co je rozumné. Chce, abychom očekávali víc než dostatek!

Ráda bych vás vybídla, abyste udělali přesný opak toho, co by udělal svět. Nedovolte, aby ve vašem životě vládla tělesná mysl. Obnovujte svou mysl Božím Slovem a naučte se přemýšlet tak, jak přemýšlí Bůh. V každé kapitole této knihy jsme viděli verše a Boží zaslíbení, které nás vybízejí k naději v Boží nejlepší v našem životě. Viděli jsme příklady v Bibli. Slyšeli jsme příběhy obyčejných lidí, kteří jsou stejní jako vy i já. Jsou to muži a ženy, již se odvážili očekávat, že Bůh naplní své přísliby. Musím se zeptat tuto otázku: „Jak se rozhodnete? Rozhodnete se pro naději či beznaděj? Jste připravení žít s pozitivním očekáváním, že se vám dnes přihodí něco dobrého, něco dobrého se stane skrze vás, ve vaší rodině, pro vaše děti, ve světě, vašim přátelům, ve vašich okolnostech, v práci, ve škole, ve vládě, atd.? Jedna věc je jistá: beznaděj a negativismus nikdy nic nezlepší, ale existuje-li možnost, že naděje a víra v Boha fungují, proč to nevyzkoušet?

Tu nejdrzejší lež, kterou vám bude nepřítel namlouvat, aby vám zabránil žít život plný mocné naděje, je to, že si to nezasloužíte. „Nezasloužíte si žádat Boha o víc. Nezasloužíte si věřit v Boží nejlepší. Nezasloužíte si radovat se ze života, protože jste udělali tolik chyb.“ Svět, tělo a ďábel vám budou připomínat vaše minulé chyby a selhání, vaše hříchy a nedostatky, a odsouzení se vás bude snažit odradit od toho, abyste přistoupili k Bohu se srdcem plným naděje.

Pravda je takováto: Nezasloužíte si naději ... a já také ne. Všichni jsme to mnohokrát pokazili. Kdyby naděje závisela na naší spravedlnosti, nikdo bychom si ji nebyli schopni zasloužit. Nádhera evangelia je však v tom, že když se na nás Bůh podívá, nevidí naše chyby a naši vlastní spravedlnost. Místo toho vidí dokonalé dílo Ježíšovy spravedlnosti. Ještě když jsme byli uprostřed svých hříchů, zlomení a dalecí od Boha, přišel Ježíš a zaplatil za nás. Jeho

smrt zaplatila za každý hřích, každou chybu, každé selhání

**Dal nám naději
ne kvůli tomu, že
jsme za ni zaplatili,
ale protože za ni
zaplatil Ježíš. A
Jeho cena byla víc
než jen dostatečná.**

a každý nedostatek. Nebyla šance zasloužit si cokoli, co nám Bůh dal, ale Bůh to věděl, a proto nás o to nežádal. Dal nám naději ne kvůli tomu, že jsme za ni zaplatili, ale protože za ni zaplatil Ježíš. A Jeho cena byla víc než jen dostatečná.

Naděje přináší ...

uvolnění tlaku

pozitivní změnu ve vašich náladách

vysvobození z deprese

touhu opět začít snít

zaslíbení lepších zítřků

zjemnění tvrdého srdce

občerstvení ducha

motivaci dosáhnout svých cílů

energii pro duši

klid pro mysl a pocity

svobodu od starostí

svobodu od strachu

vytrvalost, zatímco člověk čeká

důvěru, která vám nedovolí to vzdát

naději, že cokoli a kdokoli se může změnit

připomínku toho, že má Bůh vše pod kontrolou

vzrušení z neznámého

důvěru, že nikdy není příliš pozdě na to začít znovu

uvědomění si, že člověk není sám

To je jen několik věcí, které naděje přináší, ale abych byla zcela upřímná, dokonce i kdybyste žili plni naděje a nestalo by se nic z nich, naděje by stála stále za to, protože budete šťastnější, než byste kdy mohli být bez ní!

Tak jděte do toho a začněte očekávat víc!

Naděje nemá hranice ani omezení. Čím víc věříte, tím víc je Bůh potěšen. Pamatujte však na to, že naděje je pevná pouze do té míry, do jaké je pevný její zdroj. Je-li vaše naděje v člověka, práci, či vaši vlastní sílu a schopnosti, budete nešťastní a frustrovaní. Všechny tyto věci mají omezení, ale Bůh ne. Ať je zdrojem vaší naděje On. Prožijte svůj den a prozpěvujte si duchovní píseň, kterou v roce 1834 napsal Edward Mote:

*Má naděje nestojí na ničem jiném
než na samotném Ježíši, mé spravedlnosti.
Nedovolím si spoléhat na nic jiného,
než se plně opřít o Ježíšovo jméno.*

*Stojím na Kristu, na pevné skále –
všechno ostatní je jen tekutý písek,
vše ostatní je jen písek.*

*Když Jeho nádhernou tvář zahalí temnota,
spočinu v Jeho neměnné milosti.
V každé bouři a vichřici
je má kotva pevná v Něm.*

*Jeho přísaha, smlouva i krev
mě drží, když se žene potopa.
Když vše v mé duši selhává,
On jediný je mi nadějí a zůstává.*

*Až se vrátí se zvukem polnice,
kéž jsem shledán věrný v Něm.
V Něm, samotné spravedlnosti,
bez poskvrný před trůnem.²*

Tak do toho a začněte očekávat víc! Není důvod, proč to neudělat. Přidejte se k milionům lidí, již během století vykročili vstříc naději a nikdy toho nelitovali!

Slovo závěrem

V první kapitole této knihy jsme mluvili o Betty „špatné zprávy“. Chudák Betty, to byla síla, no ne? Přestože měla skvělou rodinu, přestože milovala Boha, měla jen velmi málo naděje. Betty neočekávala, že se stane něco dobrého. Očekávala již předem, že něco špatného je naprosto nevyhnutelné. Místo toho nejlepšího se chopila toho nejhoršího ... a to ovlivňovalo její život.

Možná jste někdy frustrovaní, ustaraní, odrazení a zklamaní a dokážete s Betty soucítit. Možná jste někdy bojovali, abyste opravdu zakusili ten hojný, vítězný a radostí naplněný život, který vám Ježíš přišel dát a kvůli kterému za vás zemřel. Možná jste si tuto knihu koupili, protože vám její název připadal jako dobrá zpráva a dobrá zpráva byla něco, co jste zoufale potřebovali.

Než tento rukopis odešlu k vydavateli, ráda bych k vám promluvila na velmi osobní úrovni. Víte, mám ve vztahu k vám velké očekávání. Věřím, že vás Bůh osvobodí z těžkých řetězů, jež nesou nápis „nemohu“ a „už je pozdě“, abyste se mohli vznášet na křídlech, již říkají „mohu“ a „nadešel správný čas“. Mám smělé očekávání, že opustíte odrazení a zoufalství minulosti, kam také obojí patří, a vyběhnete vstříc zaslíbení své budoucnosti.

Nevím, čím přesně procházíte ve chvíli, kdy čtete tyto řádky. Možná je vše skvělé a vy jste nadšení z nové příležitosti nebo nového dobrodružství. Možná jen tak tak přžíváte a spokojíte se s „docela dobrým“ a říkáte si: „Mohlo by to být o mnoho horší“. Nebo je možné, že jste tak hluboce zranění, že si říkáte, zda ta bolest vůbec kdy pomine.

Ať dnes čelíte čemukoli, nehledě na to, zda je to velké či malé, je načase opět začít doufat. Je načase očekávat přízeň. Je na čase věřit, že přijde průlom. Je načase očekávat štěstí. Překážka, která je před vámi, je pro Boha příležitostí udělat ve vašem životě něco úžasného. Nemůžete prohrát, na vaší straně je Bůh a Bůh je neporazitelný.

Tak povstaňte a vyjděte. Zvedněte úroveň svého očekávání. Odmítněte se spokojit s „dobrým“, když vám bylo přislíbeno „skvělé“. Dnes je nový den ve vašem životě. A nový den je tím správným okamžikem začít očekávat víc!

Poznámky

1. kapitola: Zvedněte úroveň svého očekávání

1. zdroj neznámý; "Where's the Pony"

<http://storiesforpreaching.com/category/sermonillustrations/hope/>.

2. kapitola: Následujte vedoucího

1. James Brown, Evangeline Baptist Church, Wildsville, LA, in Discoveries, Vol. 2, No. 4 (Fall 1991).

3. kapitola: Rozpoznejte a eliminujte každé „Já nemůžu“

1. "About us," "I Have a Dream Foundation,"

<http://www.ihaveadreamfoundation.org/html/history.htm>;

<http://www.sermonillustrations.com/a-z/h/hope.htm>.

2. Today in the Word, MBI, prosinec 18, 1991.

4. kapitola: Energie naděje

1. Citováno v Joyce Meyer, "Doing Your Best with What You Have,"

http://www.joycemeyer.org/articles/ea.aspx?article=doing_your_best_with_what_you_have.

9. kapitola: Jděte pořád dál

1. Debra S. Larson, "Blind Skier Sets Goals on Disabled Olympics," únor 5, 1987,

http://articles.latimes.com/1987-02-05/news/vw-1122_1_water-skiing.

10. kapitola: Na všem hledejte to dobré

1. zdroj neznámý, "Attitude,"

<http://www.sermonillustrations.com/a-z/a/attitude.htm>.

2. zdroj neznámý, "Hope,"

<http://www.sermonillustrations.com/a-z/h/hope.htm>.

11. kapitola: Věžňové naděje

1. Bits & Pieces, červenec 1991.

12. kapitola: Bud'te pro někoho odpovědí na modlitbu

1. Gary Morsch and Dean Nelson, The Power of Serving Others: You Can Start Where You Are (San Francisco: Barrett-Koehler Publishers, Inc., 2006), 19–21.

2. Citováno v Today in the Word, březen 6, 1991.

14. kapitola: Nečekejte na zítřek

1. "Misery Dinner," Christopher News Notes, August 1993,

<http://www.sermonsearch.com/sermon-illustrations/1185/misery-dinner/>.

16. kapitola: Rozhodnutí je na vás

1. The Capuchin Franciscans "Fasten Your Seat Belts,"

<http://www.beafriar.com/New%20Projects%202012/Our%20Father%20is%20the%20Pilot.pdf>.

2. Steve Goodier, Quote magazine, v Reader's Digest, květen 1990.

17. kapitola: At' se naděje rozhojňuje

1. Niagara Parks, "Niagara Falls Geology Facts & Figures,"

<http://www.niagaraparks.com/about-niagara-falls/geology-facts-figures.html>.

2. "My Hope Is Built on Nothing Less,"

<http://www.hymnal.net/en/hymn/h/298#ixzz31E5ASKsi>.

Další verše z Bible o naději

Stránky této knihy jsou plné veršů o naději, ale níže jich ještě několik uvádím k dodatečnému povzbuzení.

Naděje pro každý den života

Mým podílem je Hospodin, říká má duše, proto v něm mám naději.

Pláč 3,24

V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.

Římanům 12,12

Víra jest podstata /ujistění, opravdový skutek/ věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, které nevidíme / víra vnímá jako skutečný fakt to, co ještě nebylo zjeveno smyslům/.

Židům 11,1 AMP

... ale Pána, Krista, posvěťte ve svých srdcích. Buďte stále připraveni k obhajobě před každým, kdo by od vás žádal, abyste vydali počet z naděje, kterou máte ...

1. Petrův 3,15

Neboť u Boha nebude žádná věc nemožná.

Lukáš 1,37

Hle, Hospodinovo oko hledí na ty, kdo se ho bojí
/kdo ho ctí a uctívají s bázní/, na ty, kdo očekávají na
/a doufají v/ jeho milosrdenství ...

Žalm 33,18 AMP

Čekej, Izraeli, na Hospodina, vždyť u Hospodina je
milosrdenství, hojné je u něho vykoupení.

Žalm 130,7

Všecko, co bylo kdysi napsáno, bylo napsáno k našemu
poučení, abychom skrze trpělivost a povzbuzení z
Písem měli naději.

Římanům 15,4

Podpírej mě, jak jsi řekl, abych mohl žít; nezahanbuj
mě v mé naději!

Žalm 119,116

Kéž je s námi tvé milosrdenství, Hospodine, protože
na tebe očekáváme /a v tebe doufáme/.

Žalm 33,22

Pamatuj na slovo ke svému otroku, jímž jsi ve mně
vzbudil naději.

Žalm 119,49

... a osvícené oči srdce, abyste věděli, jaká je naděje
v jeho povolání, jaké je bohatství slávy jeho dědictví
ve svatých ...

Efezským 1,18

... abychom skrze dvě nepohnutelné /Jeho zaslíbení
a přísahu/ skutečnosti, v nichž není možné, aby Bůh
lhal, měli mocné povzbuzení my, kteří jsme se utekli k
pevnému uchopení předkládané naděje.

Židům 6,18

Poznej, že taková je moudrost pro tvou duši. Když ji nalezneš, budeš mít budoucnost a tvoje naděje nebude zmařena.

Příslaví 24,14

To si připomínám v myslí, proto mám naději. Je to Hospodinovo milosrdenství, že jsme nezahynuli, neboť nepominulo jeho slitování.

Pláč 3,21-22

Má duše chřadne touhou po tvé spáse; očekávám na tvé slovo.

Žalm 119,81

Jsi má skrýš a můj štít; očekávám na tvé slovo.

Žalm 119,114

Ti, kdo se tě bojí, mě uvidí a budou se radovat, protože očekávám na tvé slovo.

Žalm 119,74

... kteří skrze něho věříte v Boha, jenž ho probudil z mrtvých a dal mu slávu, takže vaše víra i naděje se upíná k Bohu.

1. Petrův 1,21

Toužíme však, aby každý z vás projevoval stejnou horlivost k nabytí plné jistoty naděje, která vytrvá až do konce ...

Židům 6,11

Sám náš Pán Ježíš Kristus a Bůh, náš Otec, který si nás zamiloval a v milosti nám daroval věčné potěšení a dobrou naději, necht' vaše srdce povzbudí a upevní v každém dobrém skutku i slovu.

2. Tesalonickým 2,16-17

A naděje nezahanbuje, neboť Boží láska je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Římanům 5,5

Vyhlížím /očekávám a doufám ve/ tvou spásu, Hospodine, a plním tvé příkazy.

Žalm 119,166

Proto se namáháme a zápasíme, že máme naději v živém Bohu, který je Zachráncem všech lidí, zvláště věřících.

1. Timoteovi 4,10

Naděje ke spasení

Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých ...

1. Petrův 1,3

/a to udělal/ abychom se ospravedlnění jeho milostí /jeho přízní a naprosto nezaslouženě/ stali /byli uznáni a rozpoznáni a přizpůsobili se jeho Boží vůli v každém záměru, myšlence i skutku/ v naději života věčného /stali se dědici věčného života podle naší naděje/.

Titovi 3,7 AMP

Zjevila se totiž Boží milost, která přináší záchranu všem lidem a vychovává nás, abychom se odřekli bezbožnosti a světských žádostí a rozvážně, spravedlivě a zbožně žili v tomto věku, očekávající tu blahoslavenou naději, zjevení slávy velikého Boha a našeho Zachránce Ježíše Krista ...

Titovi 2,11-133

na základě naděje věčného života, jež před věčnými časy zaslíbil Bůh, který nemůže lhát

Titovi 1,2

My však, kteří patříme dni, buďme střízliví, oblečení v pancíř víry a lásky a v prilbu naděje spasení.

1. Tesalonickým 5,8

... pro naději, která je pro vás uložena v nebesích.
O ní jste slyšeli již dříve ve slovu pravdy – evangeliu
...

Koloským 1,5

Máme-li naději v Kristu jen v tomto životě, jsme nejubožejší ze všech lidí. Avšak Kristus vstal z mrtvých, prvotina těch, kdo zemřeli.

1. Korinským 15,19-20

Modlitba spasení

Bůh vás miluje a touží mít s vámi osobní vztah. Jestliže jste ještě nepřijali Ježíše Krista jako svého Spasitele, můžete to udělat právě teď. Jen Mu otevřete své srdce a modlete se tuto modlitbu...

„Otče, vím, že jsem proti Tobě zhřešil/a. Prosím Tě, odpusť mi. Obmyj mě, ať jsem čistý/á. Slibuji, že budu důvěřovat Ježíši, Tvému Synu. Věřím, že za mě zemřel. Věřím, že na sebe vzal můj hřích, když umíral na kříži. Věřím, že byl vzkříšen z mrtvých. Odevzdávám svůj život Ježíši právě teď.“

Děkuji Ti, Otče, za Tvůj dar odpuštění a věčného života. Prosím, pomoz mi žít pro Tebe. Ve jménu Ježíše Krista, amen.“

Ve chvíli, kdy jste se modlili z celého srdce, vás Bůh přijal, očistil a vysvobodil z pout duchovní smrti. Udělejte si čas a čtěte a studujte tyto verše. Poproste Boha, aby k vám mluvil, když s Ním budete kráčet cestou svého nového života.

Jan 3:16

Efezským 1:4

1. Janův 1:9

1. Janův 5:1

1. Korintským 15:3-4

Efezským 2:8-9

1. Janův 4:14-15

1. Janův 5:12-13

Modlete se a poproste Boha, aby vám pomohl najít církev, která věří Bibli, abyste mohli být povzbuzeni a abyste mohli růst ve svém vztahu s Kristem. Bůh je vždy s vámi. Povede vás krok za krokem každý den a bude vám ukazovat jak žít hojný život, který pro vás má!

O autorovi

JOYCE MEYER je jednou z předních praktických učitelů Bible. Její každodenní televizní vysílání *Radost každodenního života* (*Enjoying Everyday Life*) přenáší stovky televizních a rozhlasových stanic po celém světě.

Joyce napsala více než sto inspiračních knih, včetně bestsellerů *Power Thoughts* (*Mocné myšlenky*), *The Confident Woman* (*Sebevědomá žena*), *Look Great, Feel Great* (*Vypadat skvěle, cítit se skvěle*), *Starting Your Day Right*, *Ending Your Day Right* (*Začít den správně, správně jej ukončit*), *The Everyday Life Bible* (*Bible pro každý den*), *Approval Addiction* (*Závislost na uznání*), *How to Hear From God* (*Jak slyšet Boha*), *Beauty For Ashes* (*Krása namísto popela*), a *Battlefield of the Mind* (*Bojiště v mysli*).

Dále hodně cestuje a pořádá během celého roku konference, na kterých promlouvá k tisícům lidí po celém světě.

**Kázání Joyce Meyer v českém jazyce
a v jiných jazycích lze nalézt na stránkách**

tv.joycemeyer.org

MÁM NADĚJI, ŽE KDYŽ BUDETE PROČÍTAT TUTO KNIHU, POCHOPÍTE, ŽE BŮH TOUŽÍ, ABYSTE „MĚLI ŽIVOT A UŽÍVALI SI JEJ“ (JAN 10,10). CHCE PRO VÁS TO NEJLEPŠÍ DUCHOVNĚ, MENTÁLNĚ, EMOCIONÁLNĚ, VE VZTAZÍCH I FYZICKY. A TO KAŽDÝ ROK, KAŽDÝ DEN, KAŽDÍČKÝ OKAMŽIK. A KDYŽ ČLOVĚK VÍ, ŽE PRO NĚJ CHCE BŮH JEN TO NEJLEPŠÍ, NEMŮŽE JINAK NEŽ BÝT NAPLNĚN NADĚJÍ. BŮH CHCE NAPLNIT VŠECHNY VAŠE POTŘEBY A USCHOPNIT VÁS K TOMU, ABYSTE POMÁHALI DRUHÝM LIDEM.

TAKŽE JESTLIŽE JSTE DNES ZRANĚNÍ A POCHYBUJETE O TOM, ZDA SE TO VŮBEC KDY ZLEPŠÍ, PAK ...

ZAČNĚTE OČEKÁVAT VÍC! / V SOBĚ ROZDMÝCHEJTE NADĚJI!

JESTLIŽE ŽIVOTEM JEN TAK TAK PROCHÁZÍTE, PROŽÍVÁTE RUTINU A ŘÍKÁTE SI, ZDA TOHO NENÍ NĚKDE VÍC, PAK ...

ZAČNĚTE OČEKÁVAT VÍC! / V SOBĚ ROZDMÝCHEJTE NADĚJI!

JESTLIŽE STOJÍTE NA ZAČÁTKU NOVÉHO DOBRODRUŽSTVÍ A RISKUJETE VÍC, NEŽ JSTE KDY V ŽIVOTĚ RISOVALI, PAK ...

ZAČNĚTE OČEKÁVAT VÍC! / V SOBĚ ROZDMÝCHEJTE NADĚJI!

„KDYŽ SE ODVÁŽÍTE OČEKÁVAT VÍC / ROZDMÝCHAT V SOBĚ NADĚJI, VŠE SE VE VAŠEM ŽIVOTĚ ZAČNE MĚNIT. POVSTANE VÍRA, NAVRÁTÍ SE RADOST A BUDE KRALOVAT POKOJ.“

- JOYCE

**TATO KNIHA JE DAR OD JOYCE MEYER
A NENÍ URČENA K PRODEJI!**